

Euroopan unionin virallinen lehti

C 200

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

64. vuosikerta

27. toukokuuta 2021

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2021/C 200/01

Komission tiedonanto: Ohjeet yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käytöstä Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) puitteissa – tarkistettu versio 1

FI

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

**KOMISSION TIEDONANTO: OHJEET YKSINKERTAISTETTUIJEN KUSTANNUSVAIHTOEHTOJEN KÄYTÖSTÄ
EUROOPAN RAKENNE- JA INVESTOINTIRAHASTOJEN (ERI-RAHASTOT) PUITTEISSA – TARKISTETTU
VERSIO**

(2021/C 200/01)

**Ohjeet – Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot: kiinteämääräinen rahoitus,
vakioyksikkökustannukset ja kertakorvaukset**

(asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67, 68, 68 a ja 68 b artikla, asetuksen (EU) N:o 1304/2013 14 artikla ja
asetuksen (EU) N:o 1299/2013 19 artikla)

Asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 voimaantulon jälkeen tarkistettu versio

VASTUUVAPAAUSLAUSEKE:

”Tämän valmisteluasiakirjan ovat laatineet komission yksiköt. Siinä annetaan sovellettavaan EU:n lainsäädäntöön perustuvia teknisiä ohjeita Euroopan rakenne- ja investointirahastojen seurantaan, valvontaan tai täytäntöönpanoon osallistuville kollegoille ja tahoille. Ohjeet eivät kuitenkaan rajoita unionin tuomioistuimen tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkintaa.”

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu
Luku 1 – Johdanto	6
1.1 Tarkoitus	6
1.2 Miksi käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja?	6
Luku 2 – Monialaiset periaatteet ja soveltamisala	7
2.1 Milloin käyttää yksinkertaistettuja kustannuksia?	7
2.2 Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö	7
2.2.1 Periaate	7
2.2.2 Poikkeus: tapaukset, joissa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on pakollista [varainhoitoasetuksen mukaisesti tarkistettu kohta]	7
2.2.3 Ajallinen soveltaminen ja siirtymäsäännökset	10
2.3 Vaihtoehtojen yhdistelmä	11
2.3.1 Yleiset periaatteet	11
2.3.2 Esimerkkejä yhdistelmistä	11
2.4 Julkiset hankinnat ja yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö	12
2.4.1 Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö julkisissa hankinnoissa	12
2.4.2 Kiinteän prosenttimäärän käyttö suorien henkilöstökustannusten laskennassa julkisilla hankinnoilla toteutettavissa toimissa	14
2.5 Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhteensopivuus valtioneuvoston sääntöjen kanssa	15
2.5.1 Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhteensopivuus yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen ja maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen kanssa	15
2.6 Yksinkertaistettujen kustannusten käyttö nettotuloja tuottavissa toimissa	16
2.6.1 Päätökseen saattamisensa jälkeen nettotuloja tuottavat toimet (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 61 artikla)	16
2.6.2 Toteutuksensa aikana nettotuloja tuottavat toimet, joihin ei sovelleta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 61 artiklan 1–6 kohtaa	17

		Sivu
2.7	EAKR ja ESR: ristiinrahoitus	18
	2.7.1 Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 98 artiklan 2 kohdan mukaisten toimien ilmoittaminen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta	18
	2.7.2 Esimerkkejä	18
2.8	Maaseuturahastoa ja Euroopan alueellista yhteistyötä koskevat erityissäännöt	19
Luku 3 –	Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tyypit	19
3.1	Kiinteämääräinen rahoitus	19
	3.1.1 Kustannuslajien määrittäminen	19
	3.1.2 Erityiset kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmät yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ja rahastokohtaisissa asetuksissa eriteltyjen kustannuslajien laskemiseksi	20
	3.1.2.1 Välillisten kustannusten laskentamenetelmät	21
	3.1.2.2 Kiinteä prosenttimäärä välittömien henkilöstökustannusten määrittämistä varten	21
	3.1.2.3 Kiinteä prosenttimäärä kaikkien muiden toimen muiden kustannusten kuin välittömien henkilöstökustannusten määrittämistä varten	22
	3.1.2.4 Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa vahvistettujen kiinteiden prosenttimäärien perustelut	23
	3.1.2.5 Ajallinen soveltaminen	23
3.2	Vakioyksikkökustannukset	25
	3.2.1 Yleiset periaatteet	25
	3.2.2 Tuntitaksan mukaan lasketut henkilöstökustannukset (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 a artiklan 2–4 kohta)	26
	3.2.3 Tukikelpoisten henkilöstökustannusten määrittäminen lasketun tuntitaksan perusteella	27
	3.2.4 Henkilöstö, joka työskentelee toimessa osa-aikaisesti kiinteän työaikaosuuden kuukaudessa	28
	3.2.5 Ajallinen soveltaminen	28
3.3	Kertakorvaukset	29
	3.3.1 Yleiset periaatteet	29
	3.3.2 Varainhoitoasetuksella tehdyt muutokset ja ajallinen soveltaminen	29
	3.3.3 Esimerkkejä kertakorvauksista	29

	Sivu
3.4	Teknisen avun kiinteämääräisen rahoituksen erityistapaus 30
3.4.1	Soveltamisala 30
3.4.2	Maksatushakemukset ja korvaukset 31
3.4.3	Kiinteän prosenttimäärän vaikutus teknisen avun määrärahoihin toimenpideohjelmassa tai maaseudun kehittämissuunnitelmassa 32
3.4.4	Kirjausketju ja korjausten vaikutus 32
Luku 4 –	Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittäminen 32
4.1	Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen vahvistaminen ennalta 33
4.2	Oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettava laskentamenetelmä 33
4.2.1	Yleiset periaatteet 33
4.2.1.1	Oikeudenmukaisuus: 33
4.2.1.2	Tasapuolisuus: 33
4.2.1.3	Todennettavuus: 33
4.2.2	Menetelmät käytännössä 34
4.2.2.1	Tilastotietojen, asiantuntija-arvion tai muiden objektiivisten perusteiden käyttö (67 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohta) 34
4.2.2.2	Yksittäisiä tuensaajia koskevien tietojen käyttö (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohta) 34
4.3	Talousarvioluonnos 35
4.3.1	Talousarvioluonnoksen käyttö muissa rahastoissa menetelmänä yksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteiden prosenttimäärien vahvistamiseen ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa 37
4.4.	Muiden alojen vakioyksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteiden prosenttimäärien käyttö 37
	Muut unionin politiikanalat 37
	Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan b alakohta 37
	Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohta 38

	Sivu
Jäsenvaltioiden kokonaan rahoittamista avustusjärjestelmistä	38
Kiinteät prosenttimäärät kaudella 2007–2013	39
Miten arvioidaan toimien ja tuensaajien samanlaisuutta?	39
4.5. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen prosenttimäärien käyttö	39
4.6. Kiinteiden prosenttimäärien, kertakorvausten ja vakioyksikkökustannusten ajallinen mukauttaminen	39
4.7. Erityiset menetelmät rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten määrien määrittämiseksi	39
Luku 5 – Vaikutukset tilintarkastuksen ja valvonnan kannalta	40
5.1 Tarve yhteiseen tilintarkastus- ja valvontakäytäntöön	40
5.2 Tarkastusviranomaisen rooli yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen suunnittelussa	40
5.3 Yleiset hallinnon tarkastukset ja tarkastustapa	40
5.3.1 Yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon laskentamenetelmän asianmukaisen vahvistamisen todentaminen	41
5.3.2. Menetelmän moitteettoman soveltamisen todentaminen	41
5.3.2.1 Kiinteiden prosenttimäärien moitteettoman soveltamisen todentaminen	42
5.3.2.2 Vakioyksikkökustannusten moitteettoman soveltamisen todentaminen	42
5.3.2.3. Kertakorvausten moitteettoman soveltamisen todentaminen	43
5.3.2.4. Todentaminen saman toimen vaihtoehtojen yhdistelmän tapauksessa	43
5.3.3 Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöön liittyvät mahdolliset virheet tai sääntöjenvastaisuudet	43
Liite I – Esimerkkejä yksinkertaistetuista kustannusvaihtoehtoista	45
Liite II – Esimerkki yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen ja valtioneuvoston sääntöjen yhteensopivuudesta	51
Liite III – Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ja maaseuturahastoa koskevat toimenpiteet	54
Liite IV – Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ja EMKR:ää koskevat toimenpiteet	60

LUKU 1

Johdanto**1.1 Tarkoitus**

Tässä asiakirjassa annetaan teknisiä ohjeita kustannuksista, jotka ilmoitetaan ERI-rahastoihin sovellettavien kiinteiden prosenttimäärien, kertakorvausten ja vakioyksikkökustannusten, jäljempänä 'yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot', perusteella. Ohjeiden tarkoituksena on jakaa hyviä käytäntöjä ja kannustaa jäsenvaltioita käyttämään niitä. Asiakirja kattaa ERI-rahastoihin sovellettavien unionin säädösten tarjoamat mahdollisuudet ohjelmakaudella 2014–2020.

Asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', tultua voimaan 2. elokuuta 2018 tässä ohjeiden tarkistetussa versiossa otetaan huomioon varainhoitoasetuksella käyttöön otetut muutokset asetukseen (EU) N:o 1303/2013 ⁽²⁾, jäljempänä 'yhteisiä säännöksiä koskeva asetus', ja asetukseen (EU) N:o 1304/2013 ⁽³⁾, jäljempänä 'ESR-asetus'. Nämä muutokset perustuvat vuonna 2014 käyttöön otettuihin mahdollisuuksiin ja laajentavat niitä ottaen huomioon yksinkertaistamista käsittelevän korkean tason työryhmän suosituksen ⁽⁴⁾. Ne laajentavat myös useita vaihtoehtoja, joista säädettiin aiemmin vain rahastokohtaisissa asetuksissa, koskemaan kaikkia ERI-rahastoja.

Nämä tarkistetut ohjeet sisältävät myös lisäselvennyksiä, jotka perustuvat jäsenvaltioiden ja sidosryhmien nykyisellä ohjelmakaudella esittämiin kysymyksiin.

Ohjeet eivät kata yhteisiä toimintasuunnitelmia, ESR-asetuksen 14 artiklan 1 kohdan puitteissa käytettäviä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ⁽⁵⁾ tai rahoitusta, joka ei liity yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin kustannuksiin.

1.2 Miksi käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja?

Kun käytetään yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, toimen tukielpoiset kustannukset **lasketaan** ennalta määritetyllä menetelmällä, joka perustuu tuotoksiin, tuloksiin tai muihin kustannuksiin, jotka on selkeästi yksilöity ennalta soveltamalla kiinteää määrää yksikköä kohti tai prosenttimäärää. Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ovat siis vaihtoehtoinen menetelmä, jolla toimen tukielpoiset kustannukset lasketaan eri tavoin kuin perinteisessä menetelmässä: laskenta perustuu tosiasiallisesti aiheutuneisiin ja maksettuihin kustannuksiin (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdan a alakohhta), jäljempänä 'todelliset kustannukset'. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta **ei enää vaadita yhteisrahoitettujen menojen jokaisen euron jäljittämistä yksittäiseen tositteeseen**: tämä on yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen keskeinen tekijä, joka **keventää merkittävästi hallinnollista rasitetta**.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö tarkoittaa myös sitä, että ERI-rahastojen hallinnointiin liittyvät henkilö- ja hallintoresurssit voidaan **keskittää toiminnan tavoitteiden saavuttamiseen**, koska tositteiden keräämiseen ja todentamiseen tarvitaan vähemmän resursseja.

Hallintoprosessin yksinkertaistamisella helpotetaan myös **ERI-rahastojen** ⁽⁶⁾ (ESR, EAKR, maaseuturahasto, EMKR ja koheesiorahasto) **hyödyntämistä pienten tuensaajien keskuudessa**.

Lisäksi yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot edistävät ERI-rahastojen tuloksellisempaa ja asianmukaisempaa käyttöä (**alempi virhetaso**). Euroopan tilintarkastustuomioistuin on vuosien ajan suosittanut toistuvasti, että komissio kannustaisi yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä ja laajentaisi sitä, etenkin siksi, että ne ovat vähemmän alttiita virheille. Tilintarkastustuomioistuin totesi vuoden 2017 vuosikertomuksessaan ⁽⁷⁾, että viiden edellisen vuoden aikana tarkastetuista 1 437 tapahtumasta 135:ssä käytettiin yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja. Niissä ei havaittu

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta.

⁽⁴⁾ Yksinkertaistamisen seuranta ERI-rahastojen tuensaajien kannalta käsittelevän korkean tason asiantuntijaryhmän toinen kokous.

⁽⁵⁾ Näitä kahta välinettä käsitellään niitä koskevassa erillisessä huomautuksessa.

⁽⁶⁾ Euroopan sosiaalirahasto (ESR), Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR), Euroopan maatalouden kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto), Euroopan meri- ja kalatalousrahasto (EMKR) ja koheesiorahasto.

⁽⁷⁾ Saatavilla seuraavassa osoitteessa: <https://www.eca.europa.eu/fi/Pages/DocItem.aspx?did=46515>

kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevia virheitä, minkä vuoksi tilintarkastustuomioistuin päätteli, että hankkeet, joissa käytetään yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, ovat vähemmän alttiita virheille kuin hankkeet, joissa käytetään todellisia kustannuksia⁽⁸⁾. Lisäksi tilintarkastustuomioistuin totesi vuoden 2018 erityiskertomuksessaan ”Maaseudun kehittämiss-hankkeiden uudet rahoitusvaihtoehdot”, että yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö voi saada aikaan yksin-kertaistumista ja keventää niin edunsaajien kuin jäsenvaltion viranomaisten hallinnollista rasitetta⁽⁹⁾.

LUKU 2

Monialaiset periaatteet ja soveltamisala

2.1 Milloin käyttää yksinkertaistettuja kustannuksia?

Yksinkertaistettuja kustannuksia voidaan käyttää vain avustuksilla ja takaisin maksettavalla tuella rahoitettujen toimien tapauksessa (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohta).

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on tietyissä tapauksissa pakollista. Sen lisäksi niiden käyttöä suositellaan, jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- Jäsenvaltiot haluavat keskittyä ERI-rahastojen hallinnoinnissa enemmän tuotoksiin ja tulosten saavuttamiseen panosten sijaan.
- Todellisia kustannuksia on vaikea todentaa (esim. paljon tositteita, jotka koskevat pieniä summia ja joilla on vain vähän tai ei mitään tiettyä vaikutusta toiminnan odotettuun tuotokseen, tai monimutkaiset jakoperusteet).
- Käytettävissä on luotettavia tietoja toimien taloudellisesta ja määrällisestä toteutuksesta⁽¹⁰⁾.
- Käytössä on yksinkertaisempi asiakirjojen hallinta.
- Toimet kuuluvat vakiokehukseen.
- Yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin liittyviä menetelmiä on jo olemassa samantyyppisten toimien ja tuensaajien osalta kansallisesti rahoitetussa järjestelmässä tai muussa EU-välineessä.

Huom. Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ei voida soveltaa, jos toimelle myönnetään tukea rahoitusvälineen tai palkinnon muodossa. Jos toimen tukimuoto on kuitenkin **avustuksen tai takaisin maksettavan tuen ja rahoitusvälineen tai palkinnon yhdistelmä**, yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja voidaan käyttää avustuksena tai takaisin maksettavana tukena myönnettävän tuen osalta. Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot eivät tietyin poikkeuksin ole merkityksellisiä sellaisten toimien kannalta, jotka tuensaajat toteuttavat hankintamenettelyin.

2.2 Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö

2.2.1 Periaate

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 2 a kohdan⁽¹¹⁾ soveltamisalaan kuuluvia toimia lukuun ottamatta yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö ei ole jäsenvaltioille pakollista. Hallintoviranomainen tai Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien seurantakomitea voi päättää, että niiden käyttö on vapaaehtoista tai pakollista kaikissa tai joissakin hankeluokissa ja toimissa tai koko toimessa tai vain sen osassa. Ehdotuspyynnössä olisi täsmennettävä ja julkaistava sovellettavien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen soveltamisala eli hankeluokat ja toimet, joihin niitä voidaan käyttää, jotta varmistetaan avoimuuden ja tuensaajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden noudattaminen.

2.2.2 Poikkeus: tapaukset, joissa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on pakollista [varainhoitoasetuksen mukaisesti tarkistettu kohta]

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 2 a kohdan mukaan ESR- ja EAKR-toimien, joissa julkisen tuen osuus on enintään 100 000 euroa, tuet on toteutettava yksikkökustannusten, kertakorvausten tai kiinteämääräisen rahoituksen muodossa. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on siten pakollista.

⁽⁸⁾ Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus talousarvion toteuttamisesta (2017/C 332/01).

⁽⁹⁾ Saatavilla seuraavassa osoitteessa: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR18_11/SR_SCO_FI.pdf

⁽¹⁰⁾ On huomattava, että yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa säädetään myös yksinkertaistetuista kustannusvaihtoehdoista, joita hallintoviranomainen voi käyttää tekemättä laskelmia. Näin ollen niitä voidaan käyttää näissä tapauksissa, vaikka tietyntyyppisistä toimista ei olisi saatavilla luotettavia tietoja.

⁽¹¹⁾ Ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 14 artiklan 4 kohdan.

Tämän säännöksen tarkoituksena on rajoittaa tosiasiallisia kustannuksia koskevaa valvontaa, joka ei ole näiden toimien vähäisen arvon vuoksi kustannustehokasta.

Tätä 100 000 euron summaa on pidettävä tuensaajalle maksettavan julkisen tuen enimmäismääränä, kuten täsmennetään tuensaajan tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa (EAKR ja ESR + tuensaajalle maksettava vastaava kansallinen julkinen tuki enimmäismääränä, joka esitetään rahoitussopimuksessa tai tapauksen mukaan rahoituspäätöksessä). Se ei sisällä tuensaajan tarjoamaa mahdollista julkista rahoitusosuutta eikä kolmannen osapuolen toimeen osallistujille suorittamia palkkioita tai palkkoja. Ainoastaan ohjelmaan sisältyvä julkinen tuki määrittää sen, onko 67 artiklan 2 a kohtaa sovellettava.

Jos toimi saa tukea sekä EAKR:stä että ESR:stä, sen julkista tukea laskettaessa otetaan huomioon kummankin rahaston myöntämän tuen määrä. Lisäksi jos julkisen tuen kokonaismäärä on enintään 100 000 euroa, **kummankin rahaston (eli sekä EAKR:n että ESR:n) tarjoamaan tukeen sovelletaan yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.**

Esimerkki:

Julkisen tahon luonnosbudjetti toimeen, jonka tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat 105 000 euroa, on seuraavanlainen:

	<i>(euroa)</i>
Kansallinen julkinen rahoitus	20 000
ESR	22 500
EAKR	22 500
Oma rahoitus	25 000
Julkisen työvoimapalvelun osallistujille maksamat palkkiot	15 000
Kokonaisrahoitussuunnitelma	105 000

Vaikka toimen tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat 105 000 euroa, se kuuluu edelleen sellaisten toimien luokkaan, joihin on sovellettava yksinkertaistettuja kustannuksia. Toimen julkisen tuen laskennassa otetaan huomioon sekä rahastojen että julkisen rahoituksen tuki.

Julkisen tahon omaa rahoitusta (25 000 euroa) ei oteta huomioon määrittäessä tuensaajalle maksettavaa julkista tukea.

Julkisen työvoimapalvelun harjoittelijoille maksamia palkkioita (15 000 euroa) ei oteta myöskään huomioon, koska kyseessä on kolmannen osapuolen osallistujille maksama palkkio.

Sen vuoksi julkisen tuen määrä on 45 000 (EAKR+ESR) + 20 000 = 65 000 euroa, mikä on alle 100 000 euron rajan.

Tästä veloitteesta on kaksi poikkeusta:

- toimi tai osan toimesta muodostava hanke, joka toteutetaan yksinomaan julkisten urakka-, tavara- tai palveluhankintojen muodossa (ks. yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke)
- toimet, jotka saavat **muuta kuin vähämerkityksistä tukea** valtiontuen yhteydessä ⁽¹²⁾ (ks. 67 artiklan 2 a kohdan ensimmäinen alakohta).

⁽¹²⁾ Tämä on ESR:n osalta merkittävä muutos verrattuna sääntöön, joka vahvistettiin ennen varainhoitoasetusta ESR-asetuksen 14 artiklan 4 kohdassa.

Kun yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä koskevaa velvoitetta sovelletaan, se koskee toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärää, lukuun ottamatta seuraavia, yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 2 a kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisia poikkeuksia:

1) Kustannuslajit, joihin sovelletaan kiinteää prosenttimäärää.

Nämä kustannuslajit, joihin sovelletaan kiinteää prosenttimäärää, voidaan laskea todellisten kustannusten perusteella (esim. jos käytetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa säädettyä kiinteää prosenttimäärää, joka voi olla enintään 15 prosenttia välillisistä kustannuksista, tukikelpoiset välittömät henkilöstökustannukset voidaan ilmoittaa todellisten kustannusten perusteella).

2) Osallistujille maksettavat korvaukset ja palkat, jos käytetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohdassa vahvistettua enintään 40 prosentin kiinteää prosenttiosuutta⁽¹³⁾.

Jos käytetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohdassa säädettyä enintään 40 prosentin kiinteää prosenttiosuutta, osallistujille maksettavat korvaukset ja palkat (jotka ovat tukikelpoisia lisäkustannuksia eivätkä sisälly kiinteään prosenttiosuuteen) voidaan korvata myös todellisten kustannusten perusteella.

Huom. ESR:stä: Ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö oli jo pakollista ESR:n tukemissa pienissä toimissa. ESR-asetuksen entisen 14 artiklan 4 kohdan mukaan enintään 50 000 euroa julkista tukea saaneiden toimien avustuksien tai takaisin maksettavan tuen osalta velvoitettiin käyttämään yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja lukuun ottamatta toimia, jotka saavat tukea valtioneuvoston ohjelman puitteissa.

Vaikka kyseinen säännös poistettiin varainhoitoasetuksella, tätä säännöstä sovelletaan edelleen toimiin, jotka saavat tukea ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa käynnistettyjen ehdotuspyyntöjen perusteella⁽¹⁴⁾.

ESR-asetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukainen velvoite eroaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 2 a kohdasta seuraavien osalta:

- 1) Toimet, joiden osalta tuki on vähämerkityksistä tukea, vapautetaan yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon käytöstä⁽¹⁵⁾.
- 2) Osallistujille maksettavia palkkoja ja korvauksia ei voida ilmoittaa todellisten kustannusten perusteella, jos käytetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 14 artiklan 2 kohdassa vahvistettua 40 prosentin kiinteää prosenttimäärää (koska niitä ei voida ilmoittaa näiden kustannusten lisäksi).
- 3) **Laskettaessa 50 000 euron kynnyksiarvoa otetaan huomioon ainoastaan ESR:n tuki ja tuensaajalle sopimuksen mukaisesti maksettava vastaava kansallinen rahoitus** (koska ESR-asetuksen 14 artiklan 4 kohtaa sovelletaan vain ESR:ään).

Pikakatsaus: varainhoitoasetuksella käyttöön otetut keskeiset muutokset yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen pakollisessa käytössä:

- 1) **Velvoitetta** käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja **on laajennettu** koskemaan **EAKR:n** myöntämää tukea. Kun yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklaan lisättiin uusi 2 a kohta, jota sovelletaan sekä EAKR:ään että ESR:ään, ESR-asetuksen 14 artiklan 4 kohtaa ei enää tarvittu ja se poistettiin.
- 2) **Kynnyksiarvo** on nostettu 50 000 eurosta 100 000 euroon.

⁽¹³⁾ Tämä kiinteä prosenttiosuus, jota sovelletaan nyt kaikkiin ERI-rahastoihin, perustuu ESR-asetuksen entiseen 14 artiklan 2 kohtaan, jota sovellettiin vain ESR:ään ja joka poistettiin varainhoitoasetuksella. Toisin kuin ESR-asetuksen 14 artiklan 2 kohdassa säädettiin, yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohdan mukaan ESR:stä, EAKR:stä ja maaseuturahastosta tuettavissa toimissa osallistujille maksetut korvaukset ja palkat katsotaan tukikelpoisiksi lisäkustannuksiksi, jotka lasketaan kiinteän prosenttiosuuden perusteella. Tämä pätee nyt kaikkiin ERI-rahastoihin. Ne **eivät** sisälly jäljellä oleviin tukikelpoisiin kustannuksiin, jotka lasketaan 68 b artiklassa vahvistettuna 40 prosentin kiinteänä prosenttiosuutena tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista (ks. 68 b artiklaa koskeva kohta 3.1.2.3).

⁽¹⁴⁾ Ks. kohta 2.2.3, jossa annetaan lisäohjeita varainhoitoasetuksella käyttöön otettujen muutosten ajallisesta soveltamisesta.

⁽¹⁵⁾ Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 2 artiklan 13 kohdan määritelmän mukaan 'valtioneuvoston' tarkoitetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvaa tukea, jonka tässä asetuksessa katsotaan sisältävän myös komission asetuksessa (EY) N:o 1998/2006, komission asetuksessa (EY) N:o 1535/2007 ja komission asetuksessa (EY) N:o 875/2007 tarkoitetun vähämerkityksisen tuen. ESR-asetuksen viittaus valtioneuvoston on ymmärrettävä yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa määritellyllä tavalla.

3) Velvoite käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskee nyt **toimia, joiden tuki on vähämerkityksistä tukea.**

2.2.3 Ajallinen soveltaminen ja siirtymäsäännökset

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 2 a kohtaa sovelletaan ainoastaan toimiin, joita tuetaan varainhoitoasetuksen voimaantulopäivästä (eli 2. elokuuta 2018) alkaen julkaistujen ehdotuspyyntöjen perusteella. Sitä ei sovelleta ennen mainittua päivämäärää julkaistujen ehdotuspyyntöjen perusteella tuettuihin toimiin, vaikka tukiedellytyksiä koskeva asiakirja (esim. rahoituspäätös tai avustussopimus) olisi annettu varainhoitoasetuksen voimaantulon jälkeen. Toimien, joita tuetaan ehdotuspyynnön soveltamisalan ulkopuolella (esim. suora myöntäminen), on täytettävä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 2 a kohdan vaatimukset, jos avustussopimus tai tukiedellytyksiä koskeva asiakirja on allekirjoitettu 2. elokuuta 2018 tai sen jälkeen.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 152 artiklan 7 kohdan mukaisesti hallintoviranomainen tai Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien seurantakomitea voi päättää olla soveltamatta pakollisia yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja enintään 12 kuukauden ajan 2. elokuuta 2018 alkaen. Tätä määräaika voidaan jatkaa hallintoviranomaisen (Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien seurantakomitea) tarkoituksenmukaiseksi katsomalla ajalla, jos yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen pakollisen soveltamisen aiheuttama hallinnollinen rasite katsotaan kohtuuttomaksi.

Näitä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 152 artiklan 7 kohdassa vahvistettuja siirtymäsäännöksiä ei sovelleta avustuksiin (eikä takaisin maksettavaan tukeen), joihin saadaan tukea ESR:stä **ja joissa julkisen tuen osuus on enintään 50 000 euroa.** Tämä johtuu siitä, että ESR:stä tuettuihin toimiin, joiden julkinen tuki oli enintään 50 000 euroa, oli jo ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa sovellettava yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja (ESR-asetuksen 14 artiklan 4 kohta).

Näin ollen ESR:n tukemiin toimiin, joissa julkinen tuki on enintään 50 000 euroa, on sovellettu yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 2 a kohtaa varainhoitoasetuksen voimaantulosta alkaen (eli varainhoitoasetuksen voimaantulon jälkeen käynnistettyihin ehdotuspyyntöihin).

Tällä on merkittäviä vaikutuksia, jos ESR:n tuki on vähämerkityksistä tukea.

ESR-asetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaan velvoite käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ei koskenut toimia, joiden tuki oli vähämerkityksistä tukea. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 2 a kohdassa esitetään vain poikkeus toimiin, jotka saavat **muuta kuin vähämerkityksistä tukea** valtiontuen yhteydessä. Tämä tarkoittaa, että ESR:n tukemia toimia, joiden julkinen tuki oli ennen 2. elokuuta 2018 enintään 50 000 euroa ja on 2. elokuuta 2018 lähtien enintään 100 000 euroa ja on vähämerkityksistä tukea, ei enää vapauteta yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttövelvoitteesta. Lisäksi mahdollisuutta lykätä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 2 a kohdan soveltamista ei voida käyttää ESR:n toimissa, joiden julkinen tuki on enintään 50 000 euroa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 152 artiklan 7 kohdan viimeisen alakohdan mukaisesti.

Ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa käynnistettyjen ehdotuspyyntöjen yhteydessä valittuihin toimiin ja hankkeisiin sovelletaan ESR-asetuksen 14 artiklan 4 kohtaa. ESR:n tukemiin toimiin, jotka saavat julkista tukea (enintään 50 000 euroa), sovelletaan yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä koskevaa velvoitetta, mutta tätä velvoitetta ei sovelleta valtiontueksi katsottavaa tukea saaviin toimiin, ei myöskään vähämerkityksiseen tukeen.

Muita varainhoitoasetuksen vaikutuksia

ESR:n ja EAKR:n yhteinen tuki

Jos sekä ESR että EAKR tukevat toimea ja tämä toimi valitaan **ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa** käynnistetyssä ehdotuspyynnössä, yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevan velvoitteen kynnysarvon saavuttamista määritettäessä otetaan huomioon ainoastaan ESR:n tuki ja vastaava julkinen kansallinen tuki, ei EAKR:n tukea. Vain toimen ESR:stä tukea saanut osa (ja sitä vastaava kansallinen julkinen tuki) kuuluu yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä koskevan velvoitteen piiriin, koska ESR-asetuksen 14 artiklan 4 kohtaa sovellettiin vain ESR:ään eikä ollut säännöstä, jonka mukaan EAKR:n tukea tällaiselle toimelle olisi myönnettävä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa.

Varainhoitoasetuksen voimaantulon jälkeen käynnistettyjen ehdotuspyyntöjen mukaisten toimien ja hankkeiden osalta otetaan julkista tukea laskettaessa huomioon sekä ESR:n että EAKR:n tuki, ellei hallintoviranomainen (tai Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien seurantakomitea) käytä siirtymäsäännöksiä.

Ristiinrahoitus

Kun on kyse yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 98 artiklan 2 kohdan mukaisesta ristiinrahoituksesta esimerkiksi ESR:stä tuettavien toimien osalta – toisin sanoen ESR:stä myönnetään tukea myös EAKR:n nojalla tukikelpoihin menoihin – ESR:n **koko tukimäärä** ja sitä vastaava julkinen kansallinen tuki otetaan huomioon määritettäessä, kuuluuko julkisen tuen määrä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä koskevan velvoitteen piiriin (koska kyseessä on julkinen tuki toimelle, joka ei saa tukea EAKR:stä vaan ainoastaan ESR:stä).

Ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa käynnistettyjen ehdotuspyyntöjen mukaisten toimien ja hankkeiden arvioinnissa on otettava huomioon ESR-asetuksen 14 artiklan 4 kohta ⁽¹⁶⁾. Vaikka ESR:stä myönnetty koko määrä ja vastaava julkinen kansallinen rahoitus otetaan huomioon määritettäessä, koskeeko toimea tämän säännöksen mukainen yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskeva velvoite, **velvoite koskee ainoastaan sitä tuen osaa, johon sovelletaan ESR:n sääntöjä**. Tämä tarkoittaa, että kyseinen velvoite ei koske EAKR:ään sovellettavien sääntöjen soveltamisalaa kuuluvaa tuen osaa.

Varainhoitoasetuksen voimaantulon jälkeen käynnistetyn ehdotuspyynnön mukaisesti tuettujen toimien ja hankkeiden osalta EAKR:ään sovellettavien sääntöjen soveltamisalaa kuuluvaan tuen osaan on myös käytettävä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, jos hallintoviranomainen (tai Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien seurantakomitea) ei ole käyttänyt yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 152 artiklan 7 kohdan siirtymäsäännöksiä.

2.3 Vaihtoehtojen yhdistelmä

2.3.1 Yleiset periaatteet

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdassa annetaan hallintoviranomaiselle mahdollisuus valita viidestä vaihtoehdosta ERI-rahastoista yhteisrahoitettujen avustusten ja takaisinmaksettavan tuen hallinnoimiseksi.

Kyseisen asetuksen 67 artiklan 3 kohdan mukaisesti näitä vaihtoehtoja voidaan yhdistellä vain seuraavissa tapauksissa, jotta vältetään saman menon rahoittaminen kahteen kertaan:

1) Jokainen niistä kattaa tukikelpoisten kustannusten eri lajin;

tai

2) niitä käytetään saman toimen eri hankkeissa;

tai

3) niitä käytetään toimen peräkkäisissä vaiheissa.

2.3.2 Esimerkkejä yhdistelmistä

Esimerkki 1: Samaan toimeen osana kuuluvien eri hankkeiden rahoitus (ESR)

Esimerkkinä on toimi, jossa on nuorille työttömille tarkoitettu koulutushanke ja alueen potentiaalisille työnantajille tarkoitettu seminaari:

Koulutukseen liittyvät kustannukset voidaan maksaa vakioyksikkökustannusten perusteella (esim. 1 000 euroa/koulutuspäivä). Seminaari maksetaan kertakorvausten perusteella.

Koska kyseessä on kaksi samaan toimeen kuuluvaa mutta erillistä hanketta, kaksinkertaisen rahoituksen riskiä ei ole, sillä hankkeiden kustannukset on erotettu selvästi toisistaan.

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/779 muutetussa versiossa.

Esimerkki 2: Toimen peräkkäiset vaiheet (ESR) – yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 3 kohdan mukaisesti

Esimerkkinä on jo käynnistetty toimi, jota hallinnoidaan todellisten kustannusten perusteella ja jota hallintoviranomainen haluaa jatkossa hallinnoida yksinkertaistettujen kustannusten perusteella. Nämä kaksi vaihetta on määriteltävä selvästi. Ensimmäinen vaihe voidaan laskea todellisten kustannusten perusteella tiettyyn päivään asti. Toinen vaihe voidaan **tulevien** menojen osalta laskea vakioyksikkökustannusten perusteella, **jos ne eivät kata mitään aiemmin tuettua menoa**.

Jos tätä mahdollisuutta sovelletaan, sitä olisi sovellettava kaikkiin samassa tilanteessa oleviin tuensaajiin (avoimuus ja yhdenvertainen kohtelu). Tästä voi aiheutua hallinnollista rasitetta, koska on muutettava tukiedellytykset vahvistavaa asiakirjaa, ellei mahdollisuutta ollut ennakoitu. Jäsenvaltioiden viranomaisten on laadittava tarkka kuvaus toimesta kussakin vaiheessa. Toimi olisi jaettava vähintään kahteen erilliseen ja yksilöitävissä olevaan rahoitusvaiheeseen ja ihannetapauksessa konkreettiseen tai kehitysvaiheeseen, jotka vastaavat kyseistä vaihetta. Tämä on tehtävä, jotta varmistetaan avoin toteutus ja seuranta ja helpotetaan valvontaa.

Esimerkki 3: Tukikelpoisten kustannusten eri lajit (ESR)

Esimerkiksi koulutustilaisuus, jossa yhdistellään seuraavia:

- vakioyksikkökustannukset kouluttajien palkkojen osalta (esim. 450 euroa/pv)
- todelliset kustannukset: tilojen vuokra = 800 euroa/kk vuokrasopimuksen mukaisesti 12 kuukauden ajan
- välillisten kustannusten osalta kiinteä prosenttimäärä, esim. 10 prosenttia välittömistä kustannuksista.

Koulutuksen lopussa, jos 200 päivää koulutusta on perusteltu, tuki maksetaan seuraavasti:

Välittömät kustannukset (tyyppi 1 ⁽¹⁷⁾):

- kouluttajien palkat 200 päivää × 450 euroa = 90 000 euroa
- koulutustila: 12 kk × 800 euroa = 9 600 euroa
- välittömien kustannusten välisumma: 99 600 euroa

Välilliset kustannukset (tyyppi 2): 10 % välittömistä kustannuksista = 10 % × 99 600 euroa = 9 960 euroa

Tukikelpoiset menot: (90 000 euroa + 9 600 euroa) + 9 960 euroa = 109 560 euroa

Tässä tapauksessa mukana on eri lajeihin kuuluvia kustannuksia: kouluttajien palkkoja, tilavuokria ja välillisiä kustannuksia. Sen todentamiseksi, ettei rahoitusta ole myönnetty kaksinkertaisena, viranomaisten on kuitenkin varmistettava, että vakioyksikkökustannukset eivät liity tilojen vuokratilaisuuksiin tai välillisiin kustannuksiin (esim. hallintohenkilöstön tai kirjanpitäjän palkkaan). Sama koskee vastavuoroisesti välillisten kustannusten määrittelyä: niiden ei pidä liittyä vakioyksikkökustannusten kattamiin kustannuksiin tai tilojen vuokrasta aiheutuneisiin todellisiin kustannuksiin.

Jos on päällekkäisyyden vaara tai on mahdotonta osoittaa, että päällekkäisyyksiä ei ole, hallintoviranomaisen on valittava asianmukaisempi vaihtoehto, jotta vältetään mahdollinen kaksinkertainen rahoitus (tai sen riski).

2.4 Julkiset hankinnat ja yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö

2.4.1 Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö julkisissa hankinnoissa

Jos tuensaaja toteuttaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 2 artiklan 9 kohdassa määritellyn toimen tai toimeen kuuluvan hankkeen (jota itsessään tuetaan avustuksena tai takaisin maksettavana tukena) yksinomaan rakennus-, tavara- tai palveluhankintojen muodossa, yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ei yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan voida käyttää. Jos toimessa tai osan toimesta muodostavassa

⁽¹⁷⁾ Eri kustannustyyppien selitykset kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmän osalta, ks. kohta 3.1.1.

hankkeessa tehtävät hankinnat koskevat vain tiettyjä kustannuslajeja, yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja voidaan 67 artiklan 4 kohdan toisen virkkeen mukaan soveltaa ”koko toimen tai osan toimesta muodostavan hankkeen osalta”. Tämä virke otettiin käyttöön varainhoitoasetuksella yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 4 kohdan aieman tekstin selventämiseksi. Siinä selvennetään, että tapauksissa, joissa osa tavaroista tai palveluista on hankkeen tai toimen puitteissa ulkoistettu julkisten hankintojen kautta, yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja voidaan käyttää toimen kaikkien kustannusten laskemiseen, myös julkisiin hankintoihin liittyvien kustannusten osalta.

Komissio pitää julkisten hankintasopimusten soveltamisalaa kuuluvina toimina toimia, jotka pannaan täytäntöön julkisia hankintoja koskevilla sopimuksilla direktiivin 2004/18/EY (liitteet mukaan luettuna), direktiivin 2009/81/EY ja direktiivin 2014/24/EU, jolla kumottiin direktiivi 2004/18/EY, mukaisesti tai tekemällä julkisia hankintoja koskevia sopimuksia, jotka alittavat kyseisessä direktiivissä annetut kynnyksarvot.

Se, toteutetaanko toimi tai hanke yksinomaan julkisilla hankinnoilla vai ei, riippuu toimen tai hankkeen laajuudesta, jonka jäsenvaltiot määrittelevät.

Tämän arvioimiseksi toimen muodostavat hankkeet on määriteltävä mahdollisimman rajatusti. Jos julkinen hankinta kattaa kaikki hankkeen kustannuslajit, kyseiseen hankkeeseen ei voida soveltaa yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.

Joissakin tapauksissa tuensaaja saattaa ulkoistaa julkisilla hankinnoilla lähes koko toimen tai hankkeen tai valtaosan siitä niin, että tuensaajan tehtäväksi jää mahdollisesti vain hankkeen hallinnointiin tai viestintään liittyvät toimet. Tällaisissa tapauksissa on selvää, että toimea tai hanketta ei toteuteta yksinomaan julkisilla hankinnoilla ja koko hankkeeseen tai toimeen voitaisiin soveltaa yksinkertaistettuja kustannuksia. Käytännössä on niin, että kun suurin osa hankkeesta toteutetaan julkisten hankintojen kautta, yksinkertaistetun kustannuksen määrittäminen hankinnan kattamille kustannuslajeille ei ehkä kuitenkaan ole tehokasta resurssien käyttöä, koska hankinta koskee jo suurinta osaa kustannuksista. Hallintoviranomaisten tehtävänä on kuitenkin arvioida, käytetäänkö yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koko hankkeelle, jos sitä ei toteuteta yksinomaan julkisilla hankinnoilla, vaikka tätä ei suositellakaan.

Esimerkki (ESR): Julkiselle työvoimapalvelulle (tuensaajalle) myönnetään 20 000 000 euron tuki, jotta se voi organisoida kahden vuoden aikana 5 000 pitkäaikaistyöttömän integroitumisen takaisin työmarkkinoille (toimi). Toimi toteutetaan useiden hankkeiden kautta: tuensaaja toteuttaa itse räätälöityjä tukihankkeita (7 000 000 euroa), tuensaaja toteuttaa itse koulutushankkeita (5 000 000 euroa) ja jäljelle jäävä osuus ulkoistetaan yksinomaan julkisia hankintoja koskevilla sopimuksilla (8 000 000 euroa). Koska tuensaaja on julkinen elin, kaikki ulkoistettavissa hankkeissa käytettävät koulutuslaitokset on valittava julkisten hankintamenettelyjen kautta eikä toimen tämän osan muodostaviin hankkeisiin voida soveltaa yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja. Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja voidaan soveltaa vain 12 000 000 euron summaan. Tuensaajan itse järjestämien koulutushankkeiden osalta hyväksytään, että joitakin menoeriä ulkoistetaan julkisten hankintamenettelyjen kautta ja sisällytetään yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin (esim. ulkoiset asiantuntijat, siivouspalvelut).

Esimerkki (EAKR): Kunta saa tien rakentamista varten avustuksen, jonka tukikelpoiset kustannukset ovat enintään 1 000 000 euroa. Kunnan on myönnettävä rakennusurakkasopimus, jonka arvioitu arvo on 700 000 euroa. Lisäksi kunnalle aiheutuu liitännäiskustannuksia 300 000 euron edestä (esim. pakkolunastukset, oikeudenkäyntikulut⁽¹⁸⁾, edistyksen seuraaminen paikan päällä, oman henkilöstön suorittamat ympäristötutkimukset, kampanjat, tieurakan vastaanottoon liittyvät testit). Välittömien kustannusten 300 000 euron summaan – mikäli kustannukset ovat tukikelpoisia kansallisten ja EU:n säännösten mukaisesti – voidaan soveltaa yksinkertaistettuja kustannuksia (esim. kiinteämääräiset välilliset kustannukset).

Esimerkki (EAKR): Tuensaaja (kunta) saa tien rakentamista varten avustuksen, jonka tukikelpoiset kustannukset ovat enintään 1 000 000 euroa.

⁽¹⁸⁾ Oikeudenkäyntikulut eivät ole tukikelpoisia Euroopan alueelliseen yhteistyöhön liittyvissä ohjelmissa komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 481/2014 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tässä toimessa, jota ei toteuteta täysin julkisten hankintojen kautta, hallintoviranomainen haluaa soveltaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan 1 kohdan b alakohtaa välillisten kustannusten laskemiseen. Hallintoviranomainen haluaa kuitenkin lieventää alihankintahenkilöstön käytön vaikutusta välillisten kustannusten tasoon. Se päättää jättää alihankintahenkilöstöön liittyvät välittömät kustannukset niiden välittömien henkilöstökustannusten ulkopuolelle, joihin sovelletaan kiinteää prosenttimäärää.

Toimen luonnosbudjetti on seuraavanlainen:

Hanke 1: Työ (julkinen hankintamenettely)	700 000 euroa
Hanke 2: Muut kustannukset:	298 500 euroa
Välittömät henkilöstökustannukset	50 000 euroa
josta alihankintahenkilöstöön liittyvät välittömät kustannukset	10 000 euroa
Muut välittömät kustannukset	242 500 euroa
Välilliset kustannukset	(välittömät henkilöstökustannukset – alihankintahenkilöstöön liittyvät välittömät kustannukset) × 15 % = 40 000 euroa × 15 % = 6 000 euroa
Ilmoitetut kokonaiskustannukset	998 500 euroa

Kun toimia toteutetaan julkisten hankintamenettelyjen kautta, hankintailmoituksen hinta on määritelmän mukaan yksikkökustannus tai kertakorvaus, joka muodostaa perustan **tuensaajan toimeksisaajalle suorittamille maksuille**. Sovellettaessa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklaa tuensaajan määrittämät ja maksamat kustannukset, jotka perustuvat julkisia hankintamenettelyjä käyttäen vahvistettuihin summiin, ovat kyseisen asetuksen 67 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia tosiasiallisesti syntyneitä ja maksettuja todellisia kustannuksia ⁽¹⁹⁾.

Esimerkki (ESR):

Jos tuensaaja toteuttaa kurssin julkisen hankintamenettelyn kautta, tuensaaja voi pyytää tarjouskilpailussa tarjouksen tekijöitä tekemään hintatarjouksen jokaista kurssin lopussa todistuksen saavaa koulutettavaa kohti.

Sopimuksen ehdot voivat näin ollen olla seuraavat: yksi todistuksen saanut koulutettava = 1 000 euroa.

Jos kurssin lopussa todistuksen saa 10 koulutettavaa, tuensaaja voi ilmoittaa hallintoviranomaiselle 10 000 euron tukikelpoiset menot.

Tämän 10 000 euron katsotaan perustuvan todellisiin kustannuksiin. Sen vuoksi tämän menon valvonnassa tai tilintarkastuksessa tarkastetaan julkinen hankintamenettely ja sopimusehtojen noudattaminen (tässä esimerkissä se, että kutakin maksettua yksikkökustannusta kohti on todiste todistuksen saaneesta koulutettavasta). Koulutuksen muita kustannuksia (esim. tilojen vuokra, henkilöstökustannukset) ei tarkasteta, koska sopimuksessa ei määrätä korvauksesta tällä perusteella.

2.4.2 Kiinteän prosenttimäärän käyttö suorien henkilöstökustannusten laskennassa julkisilla hankinnoilla toteutettavissa toimissa

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 a artiklan mukaisesti toimen välittömien henkilöstökustannusten laskeminen kiinteänä prosenttimääränä, joka on enintään 20 prosenttia muista välittömistä kustannuksista kuin henkilöstökustannuksista, ei edellytä laskelman suorittamista menetelmän määrittämiseksi, paitsi jos toimeen sisältyy rakennusurakkasopimuksia, jotka ylittävät direktiivin 2014/24/EU 4 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa säädetyn kynnyksarvon. Tämä tarkoittaa sitä, että jos toimen välittömät kustannukset katetaan edes osittain tällaisella rakennusurakkasopimuksella, joka ylittää direktiivin 2014/24/EU 4 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa säädetyn kynnyksarvon, asetuksessa määriteltä 20 prosentin kiinteää prosenttimäärää voidaan käyttää, mutta se edellyttää sovellettavan prosenttimäärän määrittämisessä käytettävän menetelmän vahvistamista.

⁽¹⁹⁾ Ks. neuvoston ja komission yhteinen lausuma yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklasta (sisältyy asiakirjaan Coreper/neuvosto 8207/12, ADD7 REV 1).

2.5 Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhteensopivuus valtiontukisääntöjen kanssa

On korostettava, että perussopimuksessa määrätyt valtiontukisäännöt ovat yleisesti sovellettavia. Lisäksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 6 artiklan mukaisesti toimien on oltava sovellettavan unionin oikeuden ja sen soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön mukaisia. Tämä tarkoittaa myös valtiontukisääntöjen noudattamista. Jos siis rahoitus on SEUT-sopimuksen 107 artiklan mukaista valtiontukea, yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen laskennassa ja hallinnoinnissa on noudatettava valtiontukisääntöjä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan mukaisesti. Näin ollen hallintoviranomaisten on varmistettava, että kustannuslajit, joille on vahvistettu yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, ovat tukikelpoisia sekä ERI-rahastojen sääntöjen että valtiontukisääntöjen nojalla. Niiden on myös varmistettava, että valtiontukisäännöissä vahvistettuja tuen enimmäisintensiteettejä noudatetaan.

Ryhmäpoikkeusasetuksissa eli komission yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa (EU) N:o 651/2014⁽²⁰⁾, maatalouden ryhmäpoikkeusasetuksessa (EU) N:o 702/2014 ja kalastusalan ryhmäpoikkeusasetuksessa (EU) N:o 1388/2014 säädetään poikkeuksista, jotka koskevat jäsenvaltioiden velvollisuutta ilmoittaa siitä, että tukiohjelmat ja tapauskohtainen tuki täyttävät niissä vahvistetut edellytykset.

On kuitenkin huomattava, että valtiontukisääntöjä ei sovelleta kaikkiin viranomaisten myöntämiin tukiin. Ensinnäkin olisi arvioitava, onko toimelle myönnetty tuki SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Lisätietoja valtiontuen käsitteestä on komission tiedonannossa⁽²¹⁾, jossa selvennetään komission käsitystä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdasta, siten kuin unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin ovat sen tulkinneet. Myös vähämerkityksistä tukea koskevien asetusten⁽²²⁾ säännökset olisi otettava huomioon. Vähämerkityksinen tuki ei ole SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea. Jos siis ERI-rahastoista rahoitettu toimi kuuluu asiaankuuluvan vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen soveltamisalaan, ERI-rahastojen rahoitusosuus ei ole valtiontukea. Näin ollen vähämerkityksisen tuen tapauksessa ei tarvitse arvioida valtiontukisääntöjen vaan ainoastaan niiden sääntöjen noudattamista, jotka liittyvät ERI-rahastoihin ja edellytyksiin, jotta tukea voidaan pitää vähämerkityksisenä tukena.

Jotta toimeen voidaan soveltaa asiaankuuluvaa vähämerkityksistä tukea koskevaa asetusta, seuraavien siinä vahvistettujen edellytysten on täyttyvä:

- 1) Myönnetty tuki kuuluu asianomaisen vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen 1 artiklan soveltamisalaan.
- 2) Myönnetty tuki on asianomaisen vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen 3 artiklassa vahvistettujen enimmäismäärien mukaista.
- 3) Myönnetty tuki on asianomaisen vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen 4 artiklassa säädettyjen bruttoavustusekvivalentin laskemista koskevien vaatimusten mukaista.
- 4) Myönnetty tuki on asianomaisen vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen 5 artiklassa vahvistettujen tuen kasautumista koskevien sääntöjen mukaista.
- 5) Myönnetty tuki on asianomaisen vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen 6 artiklassa asetetun seuranta vaatimuksen mukainen.

2.5.1 Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhteensopivuus yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen ja maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen kanssa

ERI-rahastojen toimien ja yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen tai maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen yhdenmukaisuuden tarkastamisessa olisi oltava seuraavat vaiheet:

— Kustannusten tukikelpoisuus yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen tai maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen ja ERI-rahastoja koskevien sääntöjen mukaisesti

Ensinnäkin kun hallintoviranomainen haluaa myöntää tukea, joka katsotaan valtiontueksi, tuen myöntämisen edellytykset olisi tarkistettava yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen tai maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisen tukimuodon tai poikkeussäännöksen mukaisesti.

⁽²⁰⁾ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽²¹⁾ Komission tiedonanto Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuen käsitteestä (EUVL C 262, 19.7.2016, s. 1).

⁽²²⁾ Asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen, asetus (EU) N:o 1408/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalousalalla ja asetus (EU) N:o 717/2014, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastus- ja vesiviljelyalalla.

Sen jälkeen hallintoviranomaisen olisi tarkistettava, ovatko **toimen suunnitellut kustannukset tämän tukimuodon puitteissa sekä yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen tai maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen asiaa koskevien poikkeussäännösten että ERI-rahastojen sääntöjen perusteella tukikelpoisia.**

Tältä osin voidaan laskea yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan ja maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin ne ovat muutettuina 14. kesäkuuta 2017 annetulla asetuksella (EU) 2017/1084, nojalla yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen ja maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen mukaiset tukikelpoiset kustannukset yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa vahvistettujen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen mukaisesti. Tämä edellyttää, että toimi rahoitetaan ainakin osittain unionin rahastosta, joka mahdollistaa näiden yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käytön, ja että kustannuslaji on asianomaisen yleisen tai maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen sisältämän poikkeuksen mukaisesti tukikelpoinen.

Tämä tarkoittaa sitä, että jos yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto on **vahvistettu** yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen tai rahastokohtaisten asetusten mukaisesti, tätä määrää käytetään yleensä valtioneukisääntöjen noudattamisen valvontaan. Tämä **edellyttää, että kustannuslaji on sellaisenaan tukikelpoinen valtioneukisääntöjen nojalla ja että tuki täyttää kaikki yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen tai maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen edellytykset.**

Jos **käytetään** yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, niiden perusteella lasketut kustannuslajit olisi yksilöitävä yksinkertaistetun kustannuksen määrän saamiseen käytetyssä menetelmässä. Jos käytetään yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa tai muissa rahastokohtaisissa säännöissä määriteltyjä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, hallintoviranomaisen olisi varmistettava tämä julkaistessaan ehdotuspyyntöjä **toimista, joihin voidaan soveltaa valtioneukisääntöjä**, määrittämällä ne kustannuslajit, jotka rahoitetaan ERI-rahastoista kyseisen toimen osalta ja jotka ovat myös yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen tai maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisia. Toimelle myönnettävän tuen edellytyksiä koskevassa asiakirjassa olisi täsmennettävä, mitkä kustannuslajit katsotaan tukikelpoisiksi kyseisen toimen osalta.

Jos haluaa tarkistaa, ovatko välilliset kustannukset (ERI-rahastojen yhteydessä) tukikelpoisia yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen nojalla, on huomattava, että välilliset kustannukset ovat usein yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 2 artiklan 39 kohdassa määriteltyjä toimintakustannuksia ("Toimintakustannuksiin sisältyvät muun muassa henkilöstökustannukset, materiaalit, sopimusperusteiset palvelut, viestintä-, energia-, huolto-, vuokra- ja hallintokustannukset"). Näin ollen, jos toimintakustannukset ovat yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen nojalla tukikelpoisia, myös ERI-rahastoihin liittyvät välilliset kustannukset voidaan katsoa yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisiksi kustannuksiksi. Mitä tulee 40 prosentin kiinteään prosenttimäärään (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohta), 40 prosentin kattamat kustannuslajit olisi mainittava selvästi tukien edellytykset vahvistavassa asiakirjassa.

— Tuen enimmäisintensiteetin varmistaminen

Jos yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto on vahvistettu yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67, 68, 68 a ja 68 b artiklan tai rahastokohtaisten asetusten asiaa koskevien säännösten mukaisesti, tätä määrää voidaan käyttää yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen tai maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen noudattamisen valvontaan, tuki-intensiteetti mukaan luettuna. Siksi samoin kuin silloin, kun käytetään yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen (tai maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen) mukaisia todellisia kustannuksia, yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen arvojen laskentamenetelmästä saatavaa määrää voidaan käyttää sen varmistamiseen, onko tuen enimmäisintensiteetti asianomaisen valtioneukiluokan mukainen.

Koska käytetyn menetelmän on oltava moitteettoman varainhoidon mukainen, hallintoviranomaisten on käytettävä kohtuullista ja varovaista hypoteesia sen varmistamiseksi, että yksinkertaistetut kustannukset edustavat luotettavaa arviota todellisista kustannuksista. Näin yksinkertaistetuissa kustannuksissa vahvistettua määrää voidaan käyttää tuen enimmäisintensiteetin, tuen enimmäismäärien tai ilmoituskynnysten noudattamisen osoittamiseen yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen tai maatalousalan ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisesti. Menetelmä on tarkastettava sen varmistamiseksi, että se on sovellettavien ERI-rahastojen ja valtioneukia koskevien sääntöjen mukainen.

Liitteessä II on tästä esimerkki.

2.6 Yksinkertaistettujen kustannusten käyttö nettotuloja tuottavissa toimissa

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ovat yksi keino laskea toimen kustannukset. Näin ollen sen, tuottaako toimi tuloja vai ei, ei teoriassa pitäisi vaikuttaa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöön. Yksinkertaistamisvaikutuksen säilyttämiseksi yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa otetaan käyttöön joitakin erityissäännöksiä sellaisen tuloja tuottavan toimen osalta, jossa käytetään kertakorvauksia tai vakioyksikkökustannuksia.

2.6.1 Päätökseen saattamisensa jälkeen nettotuloja tuottavat toimet (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 61 artikla)

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 61 artiklaa sovelletaan toimiin, jotka tuottavat nettotuloja

- a) vain niiden päätökseen saattamisen jälkeen tai
- b) sekä niiden toteuttamisen aikana että niiden päätökseen saattamisen jälkeen.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 61 artiklan 7 kohdan f alakohdan mukaisesti yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 61 artiklan 1–6 kohtaa ei sovelleta toimiin, jotka tuottavat nettotuloja sen jälkeen, kun ne on saatettu päätökseen, ja joissa on käytetty kertakorvauksia tai vakioyksikkökustannuksia. Jos toimet tuottavat nettotuloja niiden toteutuksen aikana ja päätökseen saattamisen jälkeen eli silloin, kun sovelletaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 61 artiklaa, nettotuloja ei tarvitse ottaa huomioon toimissa, joihin myönnetään julkista tukea kertakorvausten tai vakioyksikkökustannusten muodossa, kuten yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 61 artiklan 7 kohdan f alakohdassa todetaan. Jos käytetään kiinteitä prosenttimääriä, toimen tuottamat nettotulot olisi määritettävä etukäteen ja vähennettävä hankkeen tukikelpoisista menoista.

2.6.2 Toteutuksensa aikana nettotuloja tuottavat toimet, joihin ei sovelleta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 61 artiklan 1–6 kohtaa ⁽²³⁾

Kertakorvausten tai toteuttamisensa aikana nettotuloja tuottavissa toimissa käytettyjen vakioyksikkökustannusten osalta nettotuloja ei tarvitse vähentää tukikelpoisista menoista, jos ne on otettu etukäteen huomioon kertakorvausten tai vakioyksikkökustannusten laskennassa (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 65 artiklan 8 kohdan f alakohdan mukaisesti).

Jos nettotuloja ei ole otettu huomioon ennalta kertakorvausten tai vakioyksikkökustannusten laskemisessa, ERI-rahastoista yhteisrahoitettavista tukikelpoisista menoista on vähennettävä toteuttamisen aikana tuotetut nettotulot viimeistään tuensaajan toimittamassa loppumaksua koskevassa hakemuksessa suhteessa kustannusten tukikelpoisiin ja tukikelvottomiin osiin (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 65 artiklan 8 kohta).

Jos valitaan kiinteämääräinen rahoitus, mahdolliset nettotulot, joita ei otettu huomioon toimen hyväksymishetkellä ja jotka ovat syntyneet toimen toteutuksen aikana, on vähennettävä ERI-rahastojen yhteisrahoittamista (kiinteämääräisistä) tukikelpoisista menoista viimeistään tuensaajan toimittamassa loppumaksua koskevassa hakemuksessa suhteutettuna kustannusten tukikelpoisiin ja tukikelvottomiin osiin (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 65 artiklan 8 kohta).

Esimerkki (ESR):

Yrittäjyyden edistämiseksi järjestetään konferenssi. Tuensaaja toimittaa talousarvioluonnoksen, jonka mukaiset tukikelpoiset kustannukset ovat yhteensä 70 000 euroa. Konferenssin pääsymaksu on 3 euroa.

Järjestäjä odottaa 200:aa kävijää. Odotetut tulot ovat $3 \text{ euroa} \times 200 = 600 \text{ euroa}$.

Konferenssi osoittautuu menestykseksi, ja kävijöiden määrä ylittää odotukset (300 kävijää). Koska tämä toimi on vain ESR:n osarahoittama eikä tuota nettotuloja sen päätökseen saattamisen jälkeen, yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 61 artiklaa ei sovelleta siksi, että toimen päätökseen saattamisen jälkeen ei synny nettotuloja. Asetuksen 65 artiklan 8 kohtaa kuitenkin sovelletaan.

— Vaihtoehto 1: tulot otetaan huomioon etukäteen

Jos konferenssi toteutuu, sen tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat määritellyn kertakorvauksen mukaan $70\,000 \text{ euroa} - 600 \text{ euroa} = 69\,400 \text{ euroa}$.

Toimen julkinen tuki maksetaan kertakorvauksena, ja tulot on otettu huomioon kertakorvausta määriteltäessä. Kävijöiden todellinen määrä ei vaikuta tukikelpoiseen määrään (kertakorvaus). Kirjausketju edellyttää näyttöä konferenssin toteutumisesta ja pääsymaksun hinnasta.

— Vaihtoehto 2: tuotetut tulot otetaan huomioon etukäteen, mutta ehdot muuttuvat toteutuksen aikana

Jos konferenssi toteutuu, sen tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat määritellyn kertakorvauksen mukaan $70\,000 \text{ euroa} - 600 \text{ euroa} = 69\,400 \text{ euroa}$. Toimen julkinen tuki maksetaan kertakorvauksena, ja tulot on otettu huomioon kertakorvausta määriteltäessä.

Järjestäjä kuitenkin päättää korottaa pääsymaksun 5 euroon 3 euron sijaan. Tässä tapauksessa rahoituksen ero on vähennettävä $((5 \text{ euroa} \times 300) - 600 \text{ euroa} = 900 \text{ euroa})$.

Kokonaiskustannukset ovat $69\,400 \text{ euroa} - 900 \text{ euroa} = 68\,500 \text{ euroa}$.

⁽²³⁾ Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 65 artiklan 8 kohta.

— Vaihtoehto 3: tuloja ei oteta huomioon etukäteen

Jos konferenssi toteutuu, sen tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat määritellyn kertakorvauksen mukaan 70 000 euroa. Toimen julkinen tuki maksetaan kertakorvauksena, mutta tuloja ei ole otettu huomioon kertakorvausta määriteltäessä.

Kun tuensaaja hakee korvausta (70 000 euroa), sen on toimitettava näyttöä siitä, että konferenssi järjestettiin. Sen on myös vähennettävä toteuttamisen aikana syntyneet todelliset tulot (3 euroa × 300 = 900 euroa).

Tässä tapauksessa kertakorvaus on 70 000 euroa - 900 euroa = 69 100 euroa.

2.7 EAKR ja ESR: ristiinrahoitus

2.7.1 Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 98 artiklan 2 kohdan mukaisten toimien ilmoittaminen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 98 artiklan 2 kohdan mukaan silloin, kun EAKR tai ESR myöntää tukea osalle toimea, jonka kustannuksiin voidaan myöntää tukea toisesta rahastosta, jäljempänä 'ristiinrahoitus', toimen kyseiseen osaan sovelletaan toisen rahaston sääntöjä⁽²⁴⁾. Ristiinrahoituksen osuus saa olla enintään 10 prosenttia kullekin toimintalinjalle myönnettävästä unionin rahoituksesta.

Kiinteää prosenttimäärää lukuun ottamatta yhtä yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa voidaan käyttää suhteessa yhdessä tai toisessa rahastossa tukikelpoisiin menoihin.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen soveltaminen edellyttää edelleen, että jäsenvaltiot noudattavat 10 prosentin kattoa toimintalinjaa kohti (rahastokohtaisesti ja tapauksen mukaan alueluokittain). Ristiinrahoitettu määrä olisi kirjattava, ja sitä olisi seurattava toimikohtaisesti niiden tietojen perusteella, joita käytettiin yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittämiseen.

Ristiinrahoitettujen toimien tapauksessa erityisesti kiinteämääräisen rahoituksen osalta toimen kuhunkin ESR- ja EAKR-osaan olisi sovellettava erillisiä kiinteitä hintoja. ESR:n ja EAKR:n kiinteämääräisiä korvauksia samanlaisten toimien osalta sovelletaan vastaavasti ESR- ja EAKR-osiin. Näiden kahden prosenttimäärän keskiarvoa ei voida käyttää, koska menojen on oltava jäljitettävissä, jotta voidaan varmistaa, että noudatetaan ristiinrahoituksen 10 prosentin ylärajaa. Jos toisella rahastolla ei ole kiinteämääräistä korvausta samantyyppiselle toimelle (esimerkiksi koska sääntöä ei sovelleta toiseen rahastoon⁽²⁵⁾ tai koska toinen rahasto ei rahoita samankaltaisia toimia), hallintoviranomaisen on päätettävä sovellettavasta korvaustasosta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdassa ja 68 artiklan ensimmäisessä kohdassa vahvistettujen yleisten oikeudellisten periaatteiden mukaisesti.

2.7.2 Esimerkkejä

Esimerkki ESR:n ja EAKR:n ristiinrahoituksesta yksikkökustannusten tai kertakorvausten osalta

Jos ESR-toimessa vakiokustannukseen 6 euroa/tunti × koulutettava sisältyy EAKR:ssä tukikelpoisten laitteiden ostoja 0,50 euroa/tunti, ristiinrahoitettu määrä on 0,50 euroa × toteutuneiden tuntien määrä × koulutettava.

Sama periaate pätee kertakorvauksiin: jos yksityiskohtaiseen talousarvioluonnokseen sisältyy ristiinrahoitettuja menoja, ne otetaan huomioon ja niitä seurataan erikseen. Esimerkiksi ESR-ohjelmasta rahoitetusta 20 000 euron kertakorvauksesta EAKR:n menojen osuus on 5 000 euroa. Toimen lopussa ristiinrahoitettu määrä on ennalta määritelty määrä (5 000 euroa 20 000 eurosta) tai "nolla", jos tukea ei makseta, koska ennalta määriteltyä tuotosta ei ole saavutettu. Kertakorvausten kategorisuusperiaatetta sovelletaan myös ristiinrahoitettuihin menoihin, ellei sitä lievennetä asettamalla välitavoitteita.

⁽²⁴⁾ Varainhoitoasetuksella muutettiin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 98 artiklan 2 kohtaa sen selventämiseksi, että ristiinrahoitusta käytettäessä ESR:ään tai EAKR:ään sovelletaan kaikkia toiseen rahastoon sovellettavia sääntöjä.

⁽²⁵⁾ Tämä oli erityisen tärkeää ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa, koska ESR:n 14 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettiin yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevista erityissäännöksistä, joita sovellettiin vain ESR:ään (ja joita voitaisiin soveltaa myös EAKR:stä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 98 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuettuun toimen osaan eli silloin, kun EAKR tukee ESR-tyyppisiä toimia). Varainhoitoasetuksella nämä säännökset saatettiin osaksi yhteisiä säännöksiä koskevaa asetusta, ja niitä sovelletaan nyt myös EAKR:ään.

Esimerkki ESR:n ja EAKR:n ristiinrahoituksesta kiinteämääräisen rahoituksen osalta

Kiinteämääräisten välillisten kustannusten tapauksessa ristiinrahoitettu määrä on ristiinrahoitettujen välittömien kustannusten määrä, joka on lisätty välillisiin kustannuksiin, jotka on laskettu näihin ristiinrahoitettuihin välittömiin kustannuksiin sovellettavan kiinteän hinnan perusteella.

Esimerkiksi EAKR-ohjelmasta rahoitetussa 15 000 euron toimessa ESR:n välittömien kustannusten osuus on 3 000 euroa, ja välillisten kustannusten määräksi lasketaan 10 prosenttia välittömistä kustannuksista (300 euroa). Ristiinrahoitettu määrä on näin ollen 3 300 euroa. Jos välittömiä kustannuksia vähennetään toimen päättyessä, ristiinrahoitettua määrää (välilliset kustannukset mukaan lukien) vähennetään saman kaavan mukaisesti.

2.8 Maaseuturahastoa ja Euroopan alueellista yhteistyötä koskevat erityissäännöt**Maaseuturahasto**

Näiden ohjeiden liitteessä III on luettelo maaseuturahaston toimenpiteistä, jotka kuuluvat yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen piiriin.

Euroopan alueellinen yhteistyö

Yhteistyöohjelmien menojen tukikelpoisuutta koskevat erityissäännöt henkilöstökustannusten, toimisto- ja hallintomenojen, matka- ja majoituskustannusten, ulkoisten asiantuntijoiden ja palvelujen käytön sekä laitemenojen osalta vahvistetaan EU:n tasolla.

Seurantakomitea vahvistaa koko yhteistyöohjelman menojen tukikelpoisuutta koskevat lisäsäännöt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ja Euroopan alueellista yhteistyötä koskevassa asetuksessa säädettyjen tukikelpoisuussääntöjen sekä yhteistyöohjelmaa koskevien erityisten tukikelpoisuussääntöjen soveltamista.

Tilanteissa, joita edellä mainitut säännöt eivät kata, sovelletaan sen jäsenvaltion kansallisia sääntöjä, jossa menot aiheutuvat.

LUKU 3**Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tyypit****3.1 Kiinteämääräinen rahoitus**

Kiinteämääräisen rahoituksen tapauksessa tietyt tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka on selvästi yksilöity ennalta, lasketaan soveltamalla ennalta vahvistettua prosenttimäärää yhteen tai useampaan **muuhun** tukikelpoisten kustannusten lajiin.

3.1.1 Kustannuslajien määrittäminen

Kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmässä on enintään kolme kustannuslajin tyyppiä:

- tyyppi 1: tukikelpoisten kustannusten lajit, joiden perusteella kiinteää prosenttimäärää sovelletaan tukikelpoisten kustannusten laskemiseen
- tyyppi 2: tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka lasketaan soveltamalla kiinteää prosenttimäärää
- tyyppi 3: tarpeen mukaan muut tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin ei sovelleta prosenttimäärää ja joita ei lasketa kiinteämääräisesti.

Käytettäessä kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmää hallintoviranomaisen on määritettävä kuhunkin tyyppiin kuuluvat kustannuslajit: tietty menolaji sisältyy selvästi yhteen – ja vain yhteen – näistä kolmesta tyyppistä. On syytä huomata, että joissakin tapauksissa tyyppi voidaan määrittää sen vastakkaisuudella toiseen tyyppiin tai toisiin tyypeihin nähden (esimerkiksi järjestelmässä, jossa on vain välittömiä (tyyppi 1) tai välillisiä (tyyppi 2) kustannuksia, välillisiksi kustannuksiksi voidaan katsoa kaikki tukikelpoiset kustannukset, jotka eivät ole tukikelpoisia välittömiä kustannuksia).

Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ei aseteta mitään rajoituksia sille, mihin tukikelpoisten kustannusten lajeihin voidaan soveltaa kiinteämääräistä rahoitusta. Kiinteiden prosenttimäärien käytön päätarkoituksena pitäisi kuitenkin olla yksinkertaistaminen ja virheiden määrän vähentäminen. Kiinteät prosenttimäärät soveltuvat näin ollen parhaiten kustannuksiin, jotka ovat suhteellisen pieniä ja joiden todentaminen on kallista.

Jos toimi ⁽²⁶⁾ kattaa useamman kuin yhden hankkeen, kiinteää prosenttimäärää voidaan soveltaa hankkeen tasolla edellyttäen, että hankkeiden toimet ja kustannukset ovat selvästi erillisiä.

3.1.2 Erityiset kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmät yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ja rahastokohteisissa asetuksissa eriteltyjen kustannuslajien laskemiseksi

Tietyt kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmät määritellään lainsäädäntötasolla. **Useimpia niistä voidaan käyttää ilman, että hallintoviranomaista vaaditaan vahvistamaan laskelma sovellettavan prosenttimäärän määrittämiseksi.** Nämä kiinteät prosenttimäärät vahvistetaan 68 artiklassa (lukuun ottamatta a alakohtaa, jossa ei ole määritetty kansallisia menetelmiä vastaavia toimia varten), 68 a ja 68 b artiklassa. Näiden säännösten mukaan tiettyyn kustannuslajiin (välittömät kustannukset, muut välittömät kustannukset kuin henkilöstökustannukset tai välittömät henkilöstökustannukset) sovelletaan kiinteää prosenttimäärää muiden kustannuslajien (välilliset kustannukset, välittömät henkilöstökustannukset ja toimen jäljellä olevat tukikelpoiset kustannukset) laskemiseksi.

Edellä esitettyjen järjestelmien käyttö edellyttää sitä, että hallintoviranomainen (tai Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien seurantakomitea) **määrittelee kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmän kattamat kustannuslajit** eli välittömät ja välilliset kustannukset ja välittömät henkilöstökustannukset. On täysin jäsenvaltioiden vastuulla määrittellä eri kustannuslajit johdonmukaisesti, yksiselitteisesti ja syrjimättömästi. Tämä on erityisen tärkeää määritettäessä välittömiä henkilöstökustannuksia, joihin sovelletaan kiinteää prosenttimäärää muiden kustannusten osalta.

Tämä olisi esitettävä selkeästi Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien kansallisissa tukikelpoisuussäännöissä tai ohjelmäsäännöissä.

Yleisenä ohjeena voidaan esittää seuraavat määritelmät:

- **Välittömät kustannukset** ovat kustannuksia, jotka liittyvät suoraan toimen tai hankkeen toteuttamiseen ja joilla voidaan osoittaa olevan suora yhteys tähän yksittäiseen toimeen tai hankkeeseen.
- **Välilliset kustannukset** sen sijaan ovat yleensä kustannuksia, joita ei liitetä tai voida liittää suoraan asianomaisen toimen toteuttamiseen. Tällaisia kustannuksia voisivat olla muun muassa hallintomenot, joiden osalta vastaavaa summaa on vaikea yhdistää tarkasti tiettyyn toimeen tai hankkeeseen (tyypilliset hallinto- tai henkilöstömenot, kuten hallintokulut, rekrytointimenot, kirjanpito- tai siivouskulut sekä esimerkiksi puhelimen, veden ja sähkön käytöstä aiheutuvat menot).
- **Henkilöstökustannukset** ⁽²⁷⁾ määritellään kansallisissa säännöissä, ja ne ovat kustannuksia, jotka johtuvat työnantajan ja työntekijän välisestä sopimuksesta tai ulkoisen henkilöstön palvelusopimuksesta (edellyttäen, että nämä kustannukset ovat selvästi yksilöitävissä). Jos tuensaaja esimerkiksi tekee sopimuksen, jolla hankitaan ulkoisen kouluttajan palveluja tuensaajan tiloissa järjestettävään koulutustilaisuuteen, laskussa on yksilöitävä kustannusten eri tyypit. Kouluttajan palkkaa pidetään ulkoiseen henkilöstöön liittyvänä kustannuksena. Jos kouluttajan henkilöstökustannuksia ei voida yksilöidä muista kustannuslajeista, kuten opetusmateriaaleista, erilliseksi lajiksi, niitä ei voida käyttää kiinteiden prosenttimäärien, kuten yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohdassa vahvistetun 40 prosentin kiinteän prosenttimäärän perustana. Henkilöstökustannukset määritellään kansallisissa säännöissä, ja ne sisältävät yleensä kaikki palkat, myös työehtosopimusten mukaiset luontoisetuudet, jotka maksetaan henkilölle vastineeksi toimeen liittyvästä työstä. Niihin sisältyvät myös verot ja työntekijöiden sosiaaliturvamaksut (ensimmäinen ja toinen pilari; kolmas pilari vain, jos siitä on sovittu työehtosopimuksessa tai työ sopimuksessa) sekä työnantajan pakolliset ja vapaaehtoiset sosiaalimaksut. Henkilöstökustannukset voivat olla välittömiä tai välillisiä kustannuksia tapauskohtaisen analyysin mukaan.

Siksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan ja 68 b artiklan 1 kohdan kiinteitä prosenttimääriä (tai muuta hallintoviranomaisen yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan nojalla vahvistamaa kiinteää prosenttimäärää, jota sovelletaan välittömiin henkilöstökustannuksiin) sovellettaessa kansallisissa säännöissä määriteltyä korvauksen kokonaisarvoa voidaan pitää henkilöstökustannuksena. Tämä johtuu siitä, että se edustaa kyseiselle henkilölle hänen suorittamastaan työstä tosiasiallisesti maksettavaa korvausta ja olisi siksi otettava huomioon määritettäessä toimen muuntotyypisiä kustannuksia (jotka lasketaan soveltamalla kiinteää prosenttimäärää välittömiin henkilöstökustannuksiin). Tätä sovelletaan myös tapauksiin, joissa palkan korvaa tai rahoittaa (osittain) kolmas osapuoli (esim. kun välitöntä henkilöstöä on palkattu työhönottotuella, kiinteää prosenttimäärää sovelletaan koko korvauksen arvoon, vaikka osan siitä olisi maksanut kolmas osapuoli).

⁽²⁶⁾ Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaan toimella tarkoitetaan hanketta, sopimusta, toimenpidettä tai hankeryhmää, jonka hallintoviranomaiset ovat valinneet.

⁽²⁷⁾ Tämä määritelmä ei ole sovellettavissa Euroopan alueelliseen yhteistyöhön, vaan siihen liittyvien henkilöstökustannusten määrittelyä on komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 481/2014.

Matkakustannuksia ei kuitenkaan työmatkoihin liittyviä kustannuksia lukuun ottamatta pidetä henkilöstökustannuksina, jos kansallisissa säännöissä todetaan, että ne ovat osa bruttotyövoimakustannuksia. Palkkioita tai palkkoja, jotka on suoritettu ESR:n toimiin osallistuville, ei myöskään pidetä henkilöstökustannuksina.

3.1.2.1 Välillisten kustannusten laskentamenetelmät

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisessä kohdassa määritetään, että jos toimen toteuttamisesta aiheutuu välillisiä kustannuksia, ne **voidaan laskea jonkin a, b ja c alakohdassa vahvistetun kiinteän prosenttimäärän perusteella**. Näiden kiinteiden prosenttimäärien käyttö välillisten kustannusten laskemiseen on vapaaehtoista, eli hallintoviranomaisen on päätettävä, käytetäänkö niitä vai käytetäänkö todellisia kustannuksia tai muita yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, jotka on vahvistettu yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan perusteella (välilliset kustannukset voidaan esimerkiksi sisällyttää kertakorvaukseen tai yksikkökustannukseen, joka on vahvistettu jonkin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdassa määritetyn menetelmän perusteella).

— Kyseisen kohdan a alakohdassa esitetään yleinen välillisten kustannusten kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmä, jossa kiinteä prosenttimäärä on **enintään 25 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista**. Tämän säännöksen tarkoituksena on **ottaa käyttöön välillisten kustannusten enimmäisraja**, joka voidaan laskea kiinteän prosenttimäärän perusteella. Toisin kuin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa, käytettävä prosenttimäärä on perusteltava jollakin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan a tai c alakohdan mukaisista laskentamenetelmistä (eli oikeudenmukaisella, todennettavalla ja tasapuolisella laskentamenetelmällä tai menetelmällä, jota sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa tukijärjestelmissä samantyyppisiin toimiin). Järjestelmä on joustava. Se voi perustua jompaankumpaan seuraavista:

— kahdentyyppisiin kustannuksiin – tyyppi 1: välittömät kustannukset ja tyyppi 2: välilliset kustannukset

— kolmentyyppisiin kustannuksiin – tyyppi 1: ”rajoitetut” välittömät kustannukset (eli välittömien kustannusten alalaji), tyyppi 2: tyyppin 1 perusteella lasketut välilliset kustannukset ja tyyppi 3: muut välittömät kustannukset kuin tyyppin 1 ”rajoitetut”.

On esimerkiksi mahdollista vahvistaa kiinteä prosenttimäärä, jota sovelletaan tukikelpoisiin **välittömiin henkilöstökustannuksiin** (joka on tukikelpoisten välittömien kustannusten alalaji). Tämä tukikelpoisiin välittömiin henkilöstökustannuksiin sovellettava kiinteä prosenttimäärä voi olla suurempi kuin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa säädetty 15 prosenttia, kunhan se on enintään 25 prosenttia tukikelpoisista **välittömistä kustannuksista** (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa säädetyn enimmäisrajan noudattamiseksi). Näin ollen hallintoviranomaisen on välillisten kustannusten laskennassa käyttämästään välittömien kustannusten alaluokasta tai -luokista riippumatta aina varmistettava, että kyseinen määrä (eli kyseisen kiinteän prosenttimäärän perusteella laskettu määrä) on enintään 25 prosenttia tukikelpoisista **välittömistä kustannuksista**.

— Kyseisen kohdan b alakohdan mukaan välillisten kustannusten laskemiseksi käytetään kiinteää prosenttimäärää, joka on **enintään 15 prosenttia välittömistä henkilöstökustannuksista**. Hallintoviranomainen voi käyttää kiinteää prosenttimäärää suoraan ilman perusteluja.

Tämä on esimerkki järjestelmästä, jossa on kolme kustannuslajia: (tyyppi 1) välittömät henkilöstökustannukset, (tyyppi 2) välilliset kustannukset ja (tyyppi 3) muut välittömät kustannukset kuin henkilöstökustannukset (ks. esimerkki liitteessä I).

— Kyseisen kohdan c alakohdan mukaan on mahdollista käyttää unionin politiikanaloilla välillisten kustannusten järjestelmiin sovellettavaa kiinteää prosenttimäärää, kuten Horisontti 2020- ja LIFE-ohjelmassa käytettyä prosenttimäärää. Komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 480/2014⁽²⁸⁾ (annettu 3. maaliskuuta 2014) 20 ja 21 artiklassa vahvistetaan lisäsäännökset, jotka koskevat muussa unionin politiikassa sovellettavaa välillisten kustannusten kiinteämääräistä rahoitusta ja sen soveltamisalaa ERI-rahastojen puitteissa (ks. kohta 4.4).

3.1.2.2 Kiinteä prosenttimäärä välittömien henkilöstökustannusten määrittämistä varten

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 a artiklan 1 kohdan mukaan toimen välittömät henkilöstökustannukset voidaan laskea kiinteänä prosenttimääränä, joka voi olla **enintään 20 prosenttia** asianomaisen toimen muista välittömistä kustannuksista kuin henkilöstökustannuksista. Tämä tarkoittaa, että ainoastaan välittömät henkilöstökustannukset voidaan laskea kiinteiden prosenttimäärien mukaan (sovellettuna muihin välittömiin kustannuksiin kuin henkilöstökustannuksiin) ilman, että jäsenvaltion on suoritettava laskelma sovellettavan prosenttimäärän määrittämiseksi.

Jos kyseisen toimen välittömiin kustannuksiin sisältyy rakennusurakkasopimuksia, jotka ylittävät direktiivin 2014/24/EU 4 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa säädetyn kynnyksarvon, edellä mainitun kiinteän prosenttimäärän soveltaminen edellyttää laskelman suorittamista sovellettavan prosenttimäärän määrittämiseksi.

⁽²⁸⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 480/2014, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2014, asetuksen (EU) N:o 1303/2013 täydentämisestä (EUVL L 138, 13.5.2014, s. 5).

Tällä tavoin määritetyt välittömät henkilöstökustannukset voivat muodostaa perustan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaisen kiinteän prosenttimäärän soveltamiselle (kiinteä prosenttimäärä, joka on enintään 15 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista välillisten kustannusten laskemiseksi). Sitä vastoin tämän kiinteän prosenttimäärän perusteella laskettuja välittömiä henkilöstökustannuksia ei voida käyttää perustana yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohdan mukaiselle kiinteälle prosenttimäärälle (kiinteä prosenttimäärä, joka on enintään 40 prosenttia toimen tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista toimen jäljellä olevien tukikelpoisten kustannusten laskemiseksi), ks. yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 2 kohta.

Tämän kiinteän prosenttimäärän käyttö välittömien henkilöstökustannusten laskemiseen on vapaaehtoista eli hallintoviranomaisen on päätettävä, käytetäänkö tätä kiinteää prosenttimäärää, todellisia kustannuksia vai muita yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, jotka on vahvistettu yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan perusteella.

3.1.2.3 Kiinteä prosenttimäärä kaikkien muiden toimen muiden kustannusten kuin välittömien henkilöstökustannusten määrittämistä varten

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohta mahdollistaa välittömien henkilöstökustannusten käyttämisen toimen kaikkien muiden jäljellä olevien tukikelpoisten kustannusten laskemiseen enintään tukikelpoisten välillisten henkilöstökustannusten 40 prosentin kiinteän prosenttimäärän perusteella. Toimen kaikki muut tukikelpoiset kustannukset sisältävät kaikki muut tukikelpoiset välittömät kustannukset (välittömiä henkilöstökustannuksia lukuun ottamatta), välilliset kustannukset sekä EAKR:n, ESR:n ja maaseuturahaston osalta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa mainitut kustannukset.

— jäljellä olevat tukikelpoiset kustannukset sekä osallistujille maksetut korvaukset ja palkat

Varainhoitoasetuksella käyttöön otettu 68 b artikla perustuu ESR-asetuksen 14 artiklan 2 kohtaan (ennen sen muuttamista varainhoitoasetuksella), jossa jo säädettiin tästä kiinteästä prosenttimäärästä ESR:stä tuetuissa toimissa. Varainhoitoasetuksella tämän kiinteän prosenttimäärän käyttöä on laajennettu koskemaan kaikkia ERI-rahastoja. Näiden kahden säännöksen välillä on kuitenkin merkittävä ero.

ESR-asetuksen 14 artiklan 2 kohtaan ei sisältynyt osallistujille maksettua palkkoja ja korvauksia koskevaa poikkeusta. Sen vuoksi niitä pidettiin osana toimien jäljellä olevia tukikelpoisia kustannuksia. Tämä tarkoittaa, että ESR-asetuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaan tuensaajat eivät voineet ilmoittaa osallistujille maksettua palkkoja ja korvauksia kiinteän prosenttimäärän ja välittömien henkilöstökustannusten perusteella laskettujen kustannusten lisäksi. Tämän seurauksena ESR-asetuksen 14 artiklan 2 kohdan soveltaminen ei ollut houkuttelevaa, koska 40 prosentin kiinteän määrän soveltaminen tukikelpoisiin välittömiin henkilöstökustannuksiin ei olisi usein riittänyt kattamaan osallistujille maksettua korvauksia ja palkkoja.

Siksi tämä kiinteä prosenttimäärä ulotettiin varainhoitoasetuksella koskemaan kaikkia ERI-rahastoja ja samalla mahdollistettiin se, että ESR:n, EAKR:n tai maaseuturahaston puitteissa toteutettavissa toimissa osallistujille maksetut palkat ja korvaukset voidaan katsoa tukikelpoisiksi lisäkustannuksiksi, jotka eivät sisälly kiinteään prosenttimäärään (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohdan toinen alakohta). Tämä tarkoittaa, että varainhoitoasetuksen voimaantulon jälkeen välittömien henkilöstökustannusten lisäksi tukikelpoisia ovat tällaiset palkat (eli työntekijöiden (kuukausittaiset) bruttopalkat) ja korvaukset (kuten työttömyysetuudet mutta eivät matka- ja oleskelukustannukset) ja toimiin voidaan soveltaa kiinteää prosenttimäärää yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohdan mukaisesti.

On syytä huomata, että osallistujille maksettavat korvaukset ja palkat sisältävät tuensaajan maksamien palkkojen ja korvausten lisäksi myös tapaukset, joissa kolmas osapuoli maksaa nämä palkat tai korvaukset, silloin kun ne katsotaan tukikelpoisiksi kustannuksiksi. Näin on esimerkiksi ESR:n tapauksessa silloin, kun ne täyttävät ESR-asetuksen 13 artiklan 5 kohdassa säädetty edellytykset⁽²⁹⁾.

— 40 prosentin kiinteän prosenttimäärän käyttäminen

Tämän säännöksen mukaan hallintoviranomainen voi käyttää enintään 40 prosentin kiinteää prosenttimäärää ilman, että sen on suoritettava mitään laskelmia sovellettavan prosenttimäärän määrittämiseksi. Tämä tarkoittaa, että hallintoviranomainen voi käyttää mitä tahansa prosenttimäärää, **joka on enintään 40 prosenttia, eikä siltä vaadita mitään perusteluja**. Tämä ei vaikuta tarpeeseen varmistaa tuensaajien yhdenvertainen kohtelu. Hallintoviranomainen voi kuitenkin vahvistaa jonkin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menetelmän (toisin sanoen 68 b artiklan soveltamisalan ulkopuolisen) perusteella korkeamman osuuden kuin 40 prosenttia.

Kuten kohdassa 3.1.2.2 todetaan, tätä enintään 40 prosentin kiinteää prosenttimäärää ei 68 b artiklan 2 kohdan mukaisesti voida käyttää toimissa, jossa kyseisen toimen välittömät kokonaishenkilöstökustannukset lasketaan kiinteän prosenttimäärän perusteella (esimerkiksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 a artiklan 1 kohdan mukaisen kiinteän prosenttimäärän).

⁽²⁹⁾ Kolmannen osapuolen korvausten tai palkkojen muodossa toimeen osallistujille suorittamiin luontoissuorituksiin voidaan myöntää rahoitusta ESR:stä, jos kyseisessä säännöksessä säädetty edellytykset täyttyvät eli tällaiset luontoissuoritukset ovat syntyneet kansallisten sääntöjen, myös kirjanpitosääntöjen, mukaisesti, eikä niiden arvo ylitä kolmannelle osapuolelle aiheutuneita kustannuksia.

Esimerkki

Kurssin arvioidut kustannukset ovat seuraavat:

Välittömät kustannukset yhteensä	55 000	Välilliset kustannukset yhteensä	5 000
Välittömät henkilöstökustannukset	30 000	Välilliset henkilöstökustannukset	4 000
Tilavuokrat	4 000	Sähkö, puhelin	1 000
Matkakustannukset	5 000		
Ateriat	1 000		
Tiedottaminen/mainonta	5 000		
Julkisen työvoimapolvelun koulutettaville maksamat korvaukset	10 000		

Hallintoviranomainen voi päättää soveltaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohtaa tähän hankkeeseen. Tällöin avustussopimukseen sisältyisivät seuraavat enimmäismäärät:

Välittömät henkilöstökustannukset: 30 000 euroa

Muut kustannukset: $30\,000 \times 40\% = 12\,000$ euroa

Koska julkisen työvoimapolvelun koulutettaville maksamat korvaukset voidaan ilmoittaa välittömien henkilöstökustannusten ja kiinteän prosenttimäärän lisäksi, tukikelpoiset kokonaiskustannukset olisivat seuraavat:

Kustannukset yhteensä: $30\,000 + 12\,000 + 10\,000 = 52\,000$ euroa

3.1.2.4 Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa vahvistettujen kiinteiden prosenttimäärien perustelut

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa, 68 b artiklan 1 kohdassa ja 68 a artiklan 1 kohdassa vahvistetaan kiinteät enimmäisprosenttimäärät, joita kyseissä kohdissa tarkoitetuissa tapauksissa voidaan käyttää ilman, että jäsenvaltion on suoritettava laskelma kyseisen prosenttimäärän määrittämiseksi. Tämä tarkoittaa, että hallintoviranomainen voi käyttää mitä tahansa prosenttimäärää kyseisessä artiklassa mainittuun prosenttimäärään asti, eikä sen tarvitse perustella, miksi tämä prosenttimäärä on valittu, vaikka se olisi asetuksessa määritetty prosenttimäärää alhaisempi. Jos valitaan alhaisempi prosenttimäärä, laskelmia ei tarvitse suorittaa.

Päätettäessä sovellettavasta kiinteästä prosenttimäärästä on noudatettava **tuensaajien yhdenvertaisen kohtelun periaatetta**.

3.1.2.5 Ajallinen soveltaminen

Varainhoitoasetuksella yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan tehtyjä muutoksia sekä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen uutta 68 a ja 68 b artiklaa sovelletaan asetuksen voimaantulosta eli 2 päivästä elokuuta 2018 ⁽³⁰⁾.

Näitä säännöksiä voidaan käyttää toimiin, joissa mahdollisia edunsaajia ei ole vielä valittu (eli ehdotuspyyntö on edelleen avoinna tai uusi ehdotuspyyntö on käynnistetty). Koska nämä säännökset tuovat tuensaajille lisää etuja, niitä voidaan käyttää myös jo toteuttamisvaiheessa olevissa toimitissa seuraavien kumulatiivisin edellytyksin:

- Tuen edellytykset (uusien säännösten pohjalta) otetaan käyttöön tulevaisuutta eli toimen tulevaa toteuttamista varten.
- Noudatetaan tuensaajien yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.
- Jo toteuttamisvaiheessa olevien toimien osalta tuensaaja hyväksyy sen, että edellytyksiä muutetaan ja korvaus maksetaan yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon perusteella.

⁽³⁰⁾ Asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 282 artiklan 1 ja 2 kohta.

- Todellisiin kustannuksiin (tai aiempiin yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin liittyviin säännöksiin) perustuva korvausjakso ja varainhoitoasetuksella käyttöön otettu yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen soveltamisjakso on erotettu selvästi toisistaan. Jos esimerkiksi välillisten kustannusten 15 prosentin kiinteä prosenttimäärä otetaan käyttöön tukikelpoisten välittömien henkilöstökustannusten perusteella (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta), olisi määritettävä, että välilliset kustannukset lasketaan ja korvataan tämän kiinteän prosenttimäärän perusteella tietyistä päivämäärästä ("päivämäärä x", ei ennen 2. elokuuta 2018) lähtien, eli välillisten kustannusten kiinteää prosenttimäärää sovelletaan kaikkiin henkilöstökustannuksiin samasta päivämäärästä ("päivämäärä x") lähtien. Samaa periaatetta sovelletaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohdassa vahvistettuun 40 prosentin kiinteään prosenttimäärään, myös mahdollisuuden ilmoittaa osallistujille maksetut korvaukset ja palkat. Esimerkiksi ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa ESR-asetuksen 14 artiklan 2 kohdan nojalla tukea saaneiden ESR-toimien osalta tukikelpoisiksi lisäkustannuksiksi voidaan ilmoittaa vain osallistujille "päivästä x" lähtien maksetut korvaukset ja palkat.

Esimerkki

Hallintoviranomainen haluaa laskea kaikki toimen jäljellä olevat tukikelpoiset kustannukset soveltamalla kiinteää prosenttimäärää toimen 150 000 euron tukikelpoisiin välittömiin henkilöstökustannuksiin. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohdan mukaisesti hallintoviranomainen päättää soveltaa 35 prosentin kiinteää prosenttimäärää. Se tarkoittaa, että toimen tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat $150\,000 + (150\,000 \times 0,35)$ euroa) = 202 500 euroa.

Esimerkki (ERI-rahastot): Yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen (CLLD)

Hallintoviranomainen on arvioinut aiempien kokemusten perusteella tietyn paikallisen toimintaryhmän toimintakustannusten ja toiminnan edistämisen tyypillisen osuuden verrattuna CLLD-strategian mukaisten paikallistoimien toteutuksesta ja paikallisen toimintaryhmän yhteistyötoimien valmistelusta ja toteutuksesta aiheutuneisiin menoihin. Vaikka ERI-rahastoista annettava tuki toimintakustannuksiin ja toiminnan edistämiseen voi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti olla enintään 25 prosenttia kaikista CLLD-strategiassa aiheutuneista julkisista menoista, kokemusten mukaan prosenttimäärä on useimmissa tapauksissa itse asiassa alempi.

Hallintoviranomainen vahvistaa 17 prosentin kiinteän prosenttimäärän (oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavan menetelmän perusteella yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan muttei sen 68 a artiklan mukaisesti, koska kyseisen asetuksen 35 artiklan 2 kohdan mukainen kiinteä prosenttimäärä ei kata pelkästään välillisiä kustannuksia) toteuttamiskustannuksista, jotka ovat aiheutuneet CLLD-strategian mukaisten toimien toteutuksesta ja paikallisen toimintaryhmän yhteistyötoimien valmistelusta ja toteutuksesta, seuraavien kustannusten kattamiseksi:

- toimintakustannukset (käyttö-, henkilöstö-, koulutus-, suhdetoiminta- ja rahoituskustannukset sekä strategian seuranta- ja arviointikustannukset, ks. yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 35 artiklan 1 kohdan d alakohta)
- kustannukset, jotka liittyvät CLLD-strategian toiminnan edistämiseen (jotta helpotetaan sidosryhmien välistä vaihtoa tietojen saamiseksi ja strategian edistämiseksi ja potentiaalisten tuensaajien tukemiseksi toimien kehittämisessä ja hakemusten valmistelussa, ks. yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 35 artiklan 1 kohdan e alakohta).

Jos paikalliselle toimintaryhmälle osoitettu budjetti CLLD-strategian mukaisten toimien toteutukseen ja yhteistyötoimien valmisteluun ja toteutukseen kaudelle 2014–2020 on 1,5 miljoonaa euroa (tyyppi 1), enimmäisbudjetti toimintakustannuksiin ja toiminnan edistämiseen on näin ollen $1,5 \text{ miljoonaa euroa} \times 17\% = 255\,000$ euroa (tyyppi 2). Paikalliselle toimintaryhmälle osoitettu kokonaisbudjetti on siis 1755 miljoonaa euroa.

Toteutusvaiheessa tämä tarkoittaa sitä, että kun tuensaaja hakee korvausta hankkeessa aiheutuneista menoista, paikallinen toimintaryhmä voi hakea 17:ää prosenttia kyseisestä summasta toiminta- ja toiminnan edistämiskustannuksiinsa.

Jos hankkeessa aiheutuneet menot ovat esimerkiksi 1 000 euroa (tyyppi 1), paikallinen toimintaryhmä voi ilmoittaa hallintoviranomaiselle toiminta- ja toiminnan edistämiskustannuksikseen $1\,000 \text{ euroa} \times 17\% = 170$ euroa (tyyppi 2).

Paikallisen toimintaryhmän ei tarvitse toimittaa tositteita kiinteämääräisesti ilmoitetuista toiminta- ja toiminnan edistämiskustannuksistaan, mutta menetelmän, jolla 17 prosenttiin on päädytty, on oltava todennettavissa.

On syytä huomata, että kiinteä prosenttimäärä voidaan vahvistaa erikseen vain toimintakustannuksille tai vain toiminnan edistämiskustannuksille.

Huom. On muistettava, että kuten edellä esitetystä esimerkissä, kiinteämääräisen rahoituksen määrittäminen ei välttämättä tarvitse olla sama kuin se, jota käytettiin 25 prosentin enimmäismäärän määrittämiseen. Riippumatta siitä, mitä menetelmää kiinteän prosenttimäärän määrittämiseen käytetään, toiminta- ja toiminnan edistämiskustannusten enimmäismäärää koskevia säännöksiä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 35 artiklan 2 kohta) on kuitenkin noudatettava.

3.2 Vakioyksikkökustannukset

3.2.1 Yleiset periaatteet

Vakioyksikkökustannusten tapauksessa toimen kaikki tukikelpoiset kustannukset tai osa niistä **lasketaan** toiminnan, panosten, tuotosten tai tulosten määrän perusteella ennalta vahvistetuilla vakioyksikkökustannuksilla kerrottuna. Tätä mahdollisuutta voidaan soveltaa kaikentyyppisiin toimiin, hankkeisiin tai hankkeiden osiin, kun toimintaan ja vakioyksikkökustannuksiin liittyvät määrät on mahdollista määrittää. Vakioyksikkökustannuksia sovelletaan tyypillisesti helposti yksilöitäviin määriin.

Yksikkökustannukset voivat **perustua prosesseihin**, jolloin niitä käyttämällä pyritään kattamaan parhaalla mahdollisella likiarvolla toiminnasta aiheutuneet todelliset kustannukset. Ne voivat myös **perustua tuotoksiin** (tuotos tai tulos/suorite) tai ne voidaan määrittää sekä prosessin että tuotoksen perusteella. Lisäksi toimen eri toiminnoille voidaan määrittää erilaisia yksikkökustannuksia.

Hallintoviranomaisten olisi otettava huomioon kirjausketju, kun se valitsee prosesseihin tai tuotoksiin perustuvien yksikkökustannusten välillä.

Esimerkki (ESR):

a) Prosesseihin perustuvat: Tietotekniikan täydennyskoulutusta annetaan 1 000 tuntia 20 koulutettavalle; tukikelpoiset kustannukset voidaan laskea kertomalla kustannukset koulutustuntia kohti koulutettavien suorittamien oppituntien lukumäärällä. Hallintoviranomainen on määrittänyt etukäteen kustannukset tuntia kohti, ja ne esitetään tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa.

Jos oletetaan, että hallintoviranomainen on vahvistanut koulutuskustannuksiksi 7 euroa / tunti / koulutettava, hankkeelle myönnettävä suurin tuki olisi 1 000 tuntia × 20 koulutettavaa × 7 euroa / tunti / koulutettava eli 140 000 euroa.

Toiminnan päättyessä lopulliset tukikelpoiset kustannukset vahvistetaan kunkin koulutettavan suorittamien tuntien todellisen lukumäärän perusteella (tähän voi sisältyä joitakin perusteltuja poissaoloja) ottaen huomioon koulutettavien todellinen osallistuminen ja toteutuneet kurssit. **Edelleen tarvitaan tarkat osallistumislueletot, joissa annetaan yksityiskohtaiset tiedot koulutustoimista ja todistetaan koulutettavien todellinen läsnäolo.**

Jos lopulta koulutukseen osallistujia on vain 18, joista kuudella on 900 tuntia, viidellä 950 tuntia, viidellä 980 tuntia ja lopuilla kahdella 1 000 tuntia, kokonaistunnit × koulutettavat on yhteensä

$$900 \times 6 + 950 \times 5 + 980 \times 5 + 1\,000 \times 2 = 17\,050 \text{ tuntia koulutusta} \times \text{koulutettavat.}$$

Tukikelpoiset menot ovat 17 050 tuntia koulutusta × 7 euroa = 119 350 euroa.

b) Tuloksiin perustuvat: Tietotekniikan 1 000 tunnin täydennyskoulutus koostuu viidestä 200 tunnin moduulista. Tämän 25 osallistujalle suunnatun tietotekniikkakoulutuksen kokonaiskustannukset määritetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisen oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavissa olevan menetelmän avulla. Yhteensä 140 000 euron kustannukset jaetaan sitten koulutuksen hyväksytysti suorittavien osallistujien lukumäärällä. Kun otetaan huomioon, että tähän mennessä 20 prosenttia osallistujista (eli tässä tapauksessa viisi osallistujaa) ei ole saanut koulutusta suoritettua hyväksytysti, yksikkökustannukset osallistujaa ja hyväksytysti suoritettua moduulia kohti olisivat 140 000 euroa / 20 osallistujaa / 5 moduulia = 1 400 euroa (yksikkökustannukset osallistujaa ja hyväksytysti suoritettua moduulia kohti).

Kirjausketjuun sisältyisi asiakirja, joka osoittaa osallistujan tukikelpoisuuden, sekä todistus hyväksytystä moduulista tai suoritettua kurssista. Tuntilistoja ei tarvittaisi.

Esimerkki (EAKR – tuotoksiin perustuvat): Tuensaaja, paikallinen kauppakamari, järjestää neuvontapalvelua alueen pk-yrityksille. Palvelun tarjoavat paikallisen kauppakamarin neuvojat. Kauppakamarin ”neuvontaosaston” aiempien laskujen perusteella neuvonnan hinnaksi arvioidaan 350 euroa/päivä. Tuki lasketaan seuraavan kaavan perusteella: päivien lukumäärä × 350 euroa. **Edelleen tarvitaan tarkkoja ajankäyttötaulukoita, joissa annetaan yksityiskohtaiset tiedot neuvontatoimista ja neuvojen läsnäolosta.**

Esimerkki (ESR – tuloksiin perustuvat): Kuusi kuukautta kestävä työnhakuohjelmaa voidaan tukea vakioyksikkökustannusten perusteella (esim. 2 000 euroa/hlö) niiden 20 osallistujan osalta, jotka saavat työpaikan ja pysyvät siinä ennalta sovitun, esimerkiksi kuuden kuukauden ajan. Yksikkökustannukset menestyntä osallistujaa kohti ovat 2 000 euroa, ja niitä määritettäessä on otettu huomioon kaikkien osallistujien kustannukset. Näin ollen määrä kattaa myös niiden osallistujien kustannukset, jotka eivät suorittaneet koulutusta onnistuneesti.

Toimelle myönnettävä enimmäistuki lasketaan seuraavasti: 20 henkeä × 2 000 euroa / työmarkkinoille sijoittuminen = 40 000 euroa.

Lopulliset tukikelpoiset kustannukset lasketaan toimen todellisen tuotoksen perusteella: jos vain 17 henkeä sijoittuu työmarkkinoille ja pysyy työpaikassa vaaditun ajan, lopulliset tukikelpoiset kustannukset, joiden perusteella tuensajalle maksetaan tuki, ovat 17 × 2 000 euroa = 34 000 euroa.

Esimerkki (maaseuturahasto – tuotoksiin perustuvat): Investoinnit metsäalueiden kehittämiseen ja metsien elin-
kelpoisuuden parantamiseen (asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artikla)

Metsänomistaja saa tukea 3 hehtaarin metsän metsitykseen ja ylläpitoon 7 vuodeksi. Hallintoviranomainen on määrittänyt ennalta kustannukset (metsitys ja ylläpito) metsän tyyppin mukaan. Menetelmä sisällytetään maaseudun kehittämissuunnitelmaan. Yksikkökustannukset muodostuvat seuraavasti: 2 000 euroa/ha metsän istutukseen ja 600 euroa/ha ylläpitoon ensimmäisenä vuonna ja 500 euroa/ha seuraavina vuosina.

Tukikelpoiset kustannukset ovat siis yhteensä

3 ha × 2 000 euroa/ha + 3 ha × 600 euroa/ha + (3 ha × 500 euroa/ha) × 6 vuotta = 16 800 euroa

Esimerkki (EMKR – prosesseihin perustuvat): Tiedonkeruu (aluskustannukset)

Alusten päivittäiset käyttöasteet lasketaan aiempien käyttötietojen perusteella (keskiarvot menneiltä vuosilta). Hankkeeseen varattujen päivien määrä osoitetaan sitten aluspäiväkirjojen avulla.

3.2.2 Tuntitaksan mukaan lasketut henkilöstökustannukset (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 a artiklan 2–4 kohta)

Tuntitaksan laskeminen

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 a artiklan 2–4 kohdassa säädetään erityisestä menetelmästä henkilöstökustannusten laskemiseksi⁽³¹⁾. Kyseisen artiklan mukaisesti henkilöstökustannukset voidaan määrittää laskemalla tuntitaksa seuraavasti:

$$\text{Tuntikohtaiset henkilöstökustannukset} = \frac{\text{viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttotyövoimakustannukset}}{1\,720}$$

Ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa henkilöstökustannusten laskentamenetelmästä säädettiin jo yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan 2 kohdassa. Varainhoitoasetuksessa tehtiin kuitenkin tähän säännökseen uusia muutoksia (siirretty nyt yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen uuteen 68 a artiklan 2–4 kohtaan) sen soveltamisen selventämiseksi ja sen käytön mahdollistamiseksi osa-aikaisille työntekijöille.

⁽³¹⁾ Henkilöstökustannukset voidaan määrittää myös yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa vahvistetulla eri menetelmällä: esimerkiksi yksikkökustannukset, joiden nimittäjä on eri kuin 1 720 tuntia, voidaan määrittää yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 67 artiklan 5 kohdan perusteella.

Edellä esitetyt lasketut henkilöstökustannukset liittyvät toimen toteuttamiseen. Toimen toteuttamisen on katsottava kattavan toimen kaikki vaiheet. Tarkoituksena ei ole jättää pois joitakin henkilöstökustannuksia, jotka liittyvät toimen tiettyihin vaiheisiin.

Nimittäjä eli 1 720 tuntia on vuotuinen vakiotyöaika, jota voidaan käyttää suoraan, eikä jäsenvaltiota vaadita suorittamaan mitään laskelmia. Luku on saatu niin, että jäsenvaltioiden keskimääräinen viikoittainen työaika on kerrottu 52 viikolla ja tulosta on vähennetty palkallinen vuosiloma ja keskimääräiset yleiset vapaapäivät.

Nimittäjä on kuitenkin perusteltava. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa viitataan viimeisiin asiakirjoihin perustuviin vuotuisiin bruttotyövoimakustannuksiin. Siinä ei kuitenkaan määritellä **bruttotyövoimakustannuksia**. Asetuksen 65 artiklan 1 kohdan mukaan tukikelpoisuutta koskevissa kansallisissa säännöissä on määritettävä, mitä vuotuiset bruttotyövoimakustannukset kattavat, ottaen huomioon tavanomaiset laskentakäytännöt (ks. 4.2.2 kohta) ⁽³²⁾ ja kansalliset säännöt (kansallisissa säännöissä voidaan esimerkiksi määrittää, että työmatkaliikenteestä aiheutuvat kustannukset ovat osa bruttotyövoimakustannuksia).

Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa viitataan tuntitaksan laskemiseen käyttäen **viimeisiin** asiakirjoihin perustuvaa vuotuisia bruttotyövoimakustannusta. Tämä tarkoittaa, että käytettyjen tietojen on oltava viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja. Näin ollen laskentamenetelmä, joka perustuu tuensaajan aiempiin tietoihin, ei yleensä ole tarkoituksenmukainen. Asetuksen 68 a artiklan 2 kohdassa olevan ilmaisen ”viimeisimmät” tarkoituksena on varmistaa, että käytetyt tiedot ovat riittävän tuoreita ja osoittavat siten todelliset henkilöstökustannukset.

Vuotuisen bruttotyövoimakustannusten **ei tarvitse liittyä kalenteri- tai varainhoitovuoteen** (ne voivat olla esimerkiksi lokakuun 2015 ja syyskuun 2016 välisiä tietoja). Tärkeintä on se, että bruttotyövoimakustannukset kattavat koko 12 kuukauden ajanjakson. Se voi olla 12 kuukautta ennen (toimen tai ohjelman) raportointikauden päättymistä, 12 kuukautta ennen avustussopimusta tai edeltävän kalenterivuoden 12 kuukautta. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 a artiklassa todetaan, että jos täyttä 12 kuukauden ajanjaksoa koskevia tietoja ei ole saatavilla, ne voidaan

- johtaa saatavilla olevista asiakirjoihin perustuvista bruttotyövoimakustannuksista (esim. jos työntekijästä olisi tietoja neljältä kuukaudelta, hallintoviranomainen voisi käyttää niitä ja ekstrapoloida ne vuotuisiksi bruttotyövoimakustannukseksi ottaen tarvittaessa huomioon myös lakisääteiset lomapalkat ja niin sanotut 13. kuukauden palkat)
- ekstrapoloida työsopimuksesta ottaen huomioon tukikelpoisten työnantajien sosiaaliturvamaksut ja muut pakolliset maksut
- johtaa työehtosopimuksista.

Vuotuiset bruttotyövoimakustannukset voivat perustua asianomaisen henkilön todellisiin työvoimakustannuksiin. Niiden kuukausien osalta, joiden tiedot ovat puutteellisia, voidaan käyttää ekstrapoloituja arvoja, jotta saadaan 12 kuukauden jakson todellisia kustannuksia edustava luotettava arvio.

Vuotuiset bruttotyövoimakustannukset voivat perustua myös suuremman työntekijäaggregaatin, saman palkkaluokan työntekijöiden tai joidenkin samanlaisten, palkkatasoon suunnilleen korreloivien mittareiden mukaisiin keskimääräisiin työvoimakustannuksiin.

Viimeisimmät vuotuiset bruttotyövoimakustannukset **on dokumentoitava** esimerkiksi kirjanpidon tai palkkakuittien avulla tai viittaamalla julkisesti saatavilla oleviin sopimuksiin tai asiakirjoihin. Niitä ei tarvitse tarkastaa etukäteen, mutta niiden on oltava tarkastettavissa.

Tietyissä tilanteissa tuntitaksa voidaan määrittää myös hankkeen alkamisen jälkeen. Se voidaan määrittää esimerkiksi silloin, kun työntekijä tulee mukaan hankkeeseen (työsopimuksen allekirjoittaminen tai työntekijän työtehtävien muuttaminen) tai kun tuensaaja ilmoittaa kustannuksensa hallintoviranomaiselle. Tässä tapauksessa tuen edellytykset määrittävässä asiakirjassa on kuitenkin täsmennettävä myös tämän menetelmän käyttö.

3.2.3 Tukikelpoisten henkilöstökustannusten määrittäminen lasketun tuntitaksan perusteella

Työtuntien määrä on määritettävä asianomaisen toimenpideohjelman tukikelpoisuussääntöjen mukaisesti. Tukikelpoisten kustannusten laskemiseen ja ilmoittamiseen olisi käytettävä vain työskenneltyjä tunteja. Esimerkiksi vuosiloma sisältyy jo tuntikohtaisten henkilöstökustannusten laskentaan. Sairausloma voidaan ilmoittaa henkilöstökustannuksina, jos tuensaaja vastaa niihin liittyvistä kustannuksista (eli ne aiheutuvat tuensaajalle). Jos kustannuksista vastaa kolmas osapuoli (esim. pitkäaikainen sairausloma, jonka kustannukset kattaa sosiaaliturvajärjestelmä) tai jos kyseessä on palkaton loma tai

⁽³²⁾ Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen (EU) N:o 1299/2013 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 481/2014 3 artiklassa vahvistetaan henkilöstökustannuksiin liittyvien menojen tukikelpoisuutta koskevat erityissäännöt tuensaajan palveluksessa olevan henkilöstön bruttotyövoimakustannusten sisällön rajaamiseksi.

poissaolo (esim. perusteeton poissaolo), josta ei aiheudu tuensaajalle kustannuksia, **vastaavia tunteja tai työpäiviä ei pitäisi ottaa huomioon määritettäessä tukikelpoisia henkilöstökustannuksia, jotka voidaan ilmoittaa.** Tämä johtuu siitä, että näissä tapauksissa tuensaajalle ei aiheudu kustannuksia. Jos sairauslomalla (tai muunlaisella lomalla) olevan henkilön sijaisesta aiheutuu henkilöstökustannuksia, nämä henkilöstökustannukset ovat kuitenkin tukikelpoisia (eli vastaavat tehdyt työtunnit lasketaan tukikelpoisten henkilöstökustannusten laskemista varten).

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 a artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitetut tosiasiallisesti tehdyt työtunnit eivät saa ylittää asetuksen 68 a artiklan 2 kohtaan perustuvassa laskentamenetelmässä käytettyjä tunteja. Tämä tarkoittaa, että jos nimittäjänä on käytetty 1 720:tä, ilmoitetut tunnit eivät saa ylittää 1 720:tä. Näin ollen 1 720 tuntia on enimmäistuntimäärä, joka toimessa työskenteleviltä voidaan ilmoittaa 12 kuukauden ajalta. Jos nimittäjänä käytetään 1 720:een suhteutettua määrää, sovelletaan samaa periaatetta (esim. henkilöstöön, jonka työaika on osa-aikaisen työsopimuksen mukaan 50 prosenttia, sovellettaisiin 860 tunnin nimittäjää, joten kyseisen henkilöstön osalta ilmoitettavissa oleva enimmäistuntimäärä on 860; useisiin toimiin osoitetun henkilöstön osalta enimmäisrajaa sovelletaan suhteutettuna kunkin toimen osuuteen).

Kuten 68 a artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa nimenomaisesti todetaan, tämä ei koske Euroopan alueellista yhteistyötä koskevilla toimilla osa-aikaisesti tehtäviä töitä, vaan silloin tuntipalkka voidaan kertoa tosiasiallisesti toteutuneiden työtuntien määrällä ja siten 1 720 tunnin enimmäismäärä voi ylittyä.

Käytettäessä 1 720 tunnin sääntöä tuntitaksaksi saatu summa katsotaan yksikkökustannukseksi. Näitä yksikkökustannuksia voidaan käyttää henkilöstökustannusten korvaamiseen tai myös kaikkien välillisten kustannusten laskemiseen (esimerkiksi soveltamalla 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaista 15 prosentin kiinteää prosenttimäärää) tai jopa kaikkien muiden tukikelpoisten kustannusten laskemiseen (soveltamalla 68 b artiklan 1 kohdan mukaista 40 prosentin kiinteää prosenttimäärää). Tällaisten kiinteiden prosenttimäärien soveltamisen jälkeen määritetty kokonaismäärä katsotaan myös yksikkökustannukseksi.

Kun kyseessä on hanke, joka pannaan täytäntöön usean vuoden aikana, hallintoviranomainen voi päättää **päivittää henkilöstökustannusten tuntitaksan**, kunhan uusia tietoja on saatavilla, tai käyttää samoja kustannuksia koko täytäntöönpanokauden. Jos täytäntöönpanokausi on erityisen pitkä, hyvä toimintatapa on asettaa välivaiheita sille, milloin ja miten henkilöstökustannusten tuntitaksaa tarkistetaan.

3.2.4 Henkilöstö, joka työskentelee toimessa osa-aikaisesti kiinteän työaikaosuuden kuukaudessa

Jos työntekijä työskentelee tehtävässä osa-aikaisesti mutta hänen työaikansa on tietty kiinteä työaikaosuus kuukaudessa, yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 a artiklan 5 kohdassa säädetään, että työtuntien määrän todentamiseksi ei vaadita työajan seurantarjestelmää. Työnantajan olisi kuitenkin laadittava asiakirja, jossa esitetään toimeen käytetyn kuukausittaisen työajan kiinteä prosenttimäärä. Sitä voidaan käyttää tukikelpoisten henkilöstökustannusten laskemiseen. Prosenttimäärä voidaan määrittää myös työsopimuksessa. Jos henkilö esimerkiksi työskentelee hankkeessa 60 prosenttia työajastaan, kyseisen henkilön tukikelpoiset välittömät henkilöstökustannukset voidaan laskea kertomalla (joko todellisten kustannusten tai laskettujen yksikkökustannusten perusteella lasketut) bruttotyövoimakustannukset 60 prosentilla.

3.2.5 Ajallinen soveltaminen

Varainhoitoasetuksella 1 720 tunnin menetelmään tehtyjä muutoksia sovelletaan asetuksen voimaantulopäivästä eli 2. elokuuta 2018 alkaen. Hallintoviranomainen voi kuitenkin soveltaa niitä käynnissä oleviin toimiin edellyttäen, että tietyt edellytykset täyttyvät (ks. 3.1.2.5 kohta).

Esimerkki (EAKR): Tietentyypisissä pk-yrityksille suunnatuissa projekteissa tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin alalla keskeisessä asemassa ovat usein henkilöstökulut. Vakioyksikkökustannusten soveltaminen on tervetullut yksinkertaistamisvaihtoehto näille pk-yrityksille. Toiminnan yksikkökustannukset ilmoitetaan tässä tapauksessa tuntikohtaisena hintatasona, jota sovelletaan henkilöstön tosiasiallisiin työtunteihin. Se on määritelty ennalta tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa, jossa vahvistetaan rahoitustuen enimmäismääräksi sallittujen työtuntien enimmäismäärä kerrottuna yksikkökustannuksilla (asiaan liittyvän henkilöstön lasketut kustannukset).

Vakioyksikkökustannuksilla pyritään kattamaan mahdollisimman hyvällä likiarvolla todelliset kustannukset ja ottamaan huomioon alueiden ja toimialojen erot, ja ne määrittellään tuntikohtaisina henkilöstökustannuksina seuraavan kaavan mukaisesti:

Tuntikohtaiset henkilöstökustannukset = bruttopalkka vuodessa (lakisääteiset maksut mukaan luettuna) jaettuna keskimääräisillä lakisääteisillä työtunneilla (vuosilomat huomioon otettuna).

Esimerkiksi: Tuntikohtaiset henkilöstökustannukset = 60 000 euroa / (1 980 h - 190 h vuosilomaa) = 60 000 / 1 790 = 33,52 euroa/h.

Rahoitustuki toimelle lasketaan kertomalla tuntikohtainen hintataso todellisten ja todennettujen työtuntien määrällä. Tämä edellyttää, että pk-yritykset säilyttävät kaikki tositteet tunneista, jotka henkilöstö on työskennellyt hankkeessa, ja hallintoviranomaisten on säilytettävä kaikki asiakirjat, jotka ovat tuntikohtaisten henkilöstökustannusten perusteena. Jos todennetut työtunnit vähenevät, myös maksettavaa loppusummaa vähennetään periaatteessa.

Vaihtoehtoinen esimerkki: Muutoin sama kuin edellä, mutta tuntikohtaiset henkilöstökustannukset perustuvat yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 a artiklan 2 kohtaan.

Tuntikohtaiset henkilöstökustannukset = viimeisin dokumentoitu vuotuinen bruttopalkka (mukaan luettuna lakisääteiset maksut) jaettuna 1 720 tunnilla.

Esimerkiksi: Tuntitaksa = 60 000 euroa / 1 720 tuntia = 60 000/1 720 = 34,88 euroa/h.

3.3 Kertakorvaukset

3.3.1 Yleiset periaatteet

Kertakorvausten osalta kaikki toimen tai hankkeen tukikelpoiset kustannukset tai osa tukikelpoisista kustannuksista lasketaan hallintoviranomaisen asianmukaisesti perusteelman ennalta vahvistetun määrän perusteella⁽³³⁾, joka maksetaan, jos ennalta määritetyt toimet tai tuotokset on saatettu päätökseen.

Kertakorvauksia voidaan käyttää myös, kun on kyse avustuksista, joissa vakioyksikkökustannukset eivät ole asianmukainen ratkaisu (esim. toimintavälineiden tuottaminen tai pienen paikallisen seminaarin järjestäminen).

Joissakin tapauksissa hallintoviranomaiset saattavat luopua kertakorvausten käytöstä siksi, että tulos yleensä katsotaan saavutetuksi tai ei saavutetuksi, mikä johtaa tilanteeseen, jossa maksu suoritetaan kaksinkertaisesti tai sitä ei suoriteta lainkaan riippuen tuloksen saavuttamisesta. Tätä voidaan kuitenkin lieventää sisällyttämällä siihen vaiheittaiset maksut, jotka liittyvät tiettyjen ennalta määriteltyjen välitavoitteiden saavuttamiseen.

3.3.2 Varainhoitoasetuksella tehdyt muutokset ja ajallinen soveltaminen

Ennen varainhoitoasetusta kertakorvausten käyttöä rajoitettiin niin, että julkisen rahoituksen osuuden piti olla alle 100 000 euroa. Kertakorvausten käytön helpottamiseksi tämä rajoitus poistettiin varainhoitoasetuksella. Tämä tarkoittaa, että varainhoitoasetuksen voimaantulon jälkeen hallintoviranomainen voi vahvistaa kertakorvauksia, vaikka julkinen tuki olisi yli 100 000 euroa.

3.3.3 Esimerkkejä kertakorvauksista

Esimerkki (EAKR): Ryhmä pienyrityksiä haluaa osallistua yhdessä messuille paikallistuotteiden edistämiseksi.

Toimen alhaisten kustannusten vuoksi hallintoviranomainen päättää käyttää kertakorvausta julkisen tuen laskenta-perusteena. Tätä varten yritysten ryhmää pyydetään esittämään budjetti messupaikan vuokrauksesta, pystyttämisestä ja hoitamisesta. Ehdotuksen perusteella kertakorvaukseksi vahvistetaan 20 000 euroa. Kertakorvaus maksetaan tuensaajalle, kun tämä on esittänyt todisteen osallistumisesta messuille. Sovittu 20 000 euron budjetti on säilytettävä tilintarkastusta varten (kertakorvauksen ennakkolaskennan todentaminen).

Esimerkki (ESR): Lastenhoitopalveluista vastaava kansalaisjärjestö hakee tukea uuden toiminnan käynnistämiseksi. Se sisällyttää hakemukseensa kertakorvauksen ja esittää yksityiskohtaisen budjettiluonnoksen toiminnan käynnistämistä ja hoitamisesta vuoden ajan. Toimintaa pidettäisiin ensimmäisen vuoden jälkeen yllä itsenäisesti. Kertakorvaus kattaisi esimerkiksi menot, jotka liittyvät yhden lastenhoidosta vastaavan henkilön vuoden palkkaan, uusien laitteiden hankinnan, uuteen toimintaan liittyvät markkinointikulut, hallintoon liittyvät välilliset kustannukset, kirjanpito-kustannukset sekä vesi-, sähkö-, lämmitys- ja vuokratkustannukset.

Yksityiskohtaisen budjettiluonnoksen perusteella hallintoviranomainen myöntää 47 500 euron kertakorvauksen, joka kattaa kaikki nämä kustannukset. Toimen päätyttyä summa maksetaan kansalaisjärjestölle tuotoksen perusteella, jos sovittu hoitolasten lisäys (10) on toteutunut. Sen vuoksi toimintaan liittyviä todellisia kustannuksia ei ole tarpeen todentaa.

⁽³³⁾ Euroopan alueellisen yhteistyön tapauksessa tästä vastaa seurantakomitea.

Tämä tarkoittaa kuitenkin sitä, että jos hoidettavia lapsia on vain 9, tukikelpoiset kustannukset ovat nolla, eikä kertakorvausta makseta. Tämän lieventämiseksi tuen edellytyksiä koskevassa asiakirjassa voitaisiin todeta, että jos hoidettavia lapsia on 5, maksetaan puolet kokonaismäärästä (23 750 euroa).

Esimerkki (ESR): Kansalaisjärjestö aikoo järjestää paikallisen seminaarin ja kehittää toimintavälineitä, jotka liittyvät romaniyhdistyksen sosioekonomisiin edellytyksiin jonkin jäsenvaltion tietyllä alueella. Tukiedellytykset vahvistava asiakirja sisältää yksityiskohtaisen talousarvioluonnoksen ja tuen tavoitteet, jotka ovat 1) seminaarin järjestäminen ja 2) sellaisten toimintavälineiden kehittäminen, joilla saadaan alueen työnantajat tietoisiksi romaneiden ongelmista.

Toimen koon ja tavoitteen (pieni toimi, jonka kustannuksia ei ole helppo esittää määrällisesti vakioyksikkökustannusten avulla) ja tuensaajan luonteen (paikallinen kansalaisjärjestö) vuoksi hallintoviranomainen päättää käyttää kertakorvausjärjestelyä.

Kertakorvauksen määrän laskemiseksi hallintoviranomainen edellyttää tarkkaa budjettiluonnosta kustakin toimesta. Tarkasta budjettiluonnoksesta käytyjen neuvottelujen jälkeen kertakorvaukseksi vahvistetaan 45 000 euroa, jotka on jaettu kahdelle hankkeelle eli 25 000 euroa seminaariin ja 20 000 euroa toimintavälineisiin.

Jos tukiedellytykset vahvistavan asiakirjan ehtoja noudatetaan (seminaarin järjestäminen, toimintavälineiden kehittäminen), toiminnan päättyessä 45 000:ta euroa pidetään tukikelpoisina kustannuksina. Tuen maksamiseen vaadittava tosite (joka on arkistoitava) on todiste siitä, että seminaari järjestettiin ja toimintavälineet saatiin valmiiksi.

Jos vain toinen hankkeista (esim. seminaari) toteutuu, tukea maksettaisiin vain sille (25 000 euroa) riippuen siitä, mitä tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa on sovittu.

Esimerkki (maaseuturahasto): Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät (asetuksen (EU) N:o 1305/2013 16 artikla)

Maanviljelijäryhmä, joka on saanut tukea osallistukseen tunnustettuun laatujärjestelmään, haluaa järjestää tapahtuman tuotteidensa edistämiseksi. Hallintoviranomainen on laskenut tapahtuman kustannukset kertakorvausperiaatteella (esim. 15 000 euroa/ seminaari, väh. 50 osallistujaa). Maanviljelijäryhmän on toimitettava näyttöä tapahtuman toteuttamisesta ja osallistujien lukumäärästä (vähintään 50).

Esimerkki (EMKR): Tuki tuottajaorganisaatioiden tuotanto- ja markkinointisuunnitelmien valmisteluun.

Kertakorvaus (maksetaan suunnitelman hyväksymisen jälkeen) perustuu aiempiin tietoihin (tuottajaorganisaatioiden viimeisimmät ilmoitukset tuntimääristä ja muista kustannuksista). Ohjelman valmistelu jaetaan eri toimiin, jotta voidaan määrittää keskimääräinen kustannus, joka sitten kerrotaan sovellettavalla tuki-intensiteetillä.

3.4 Teknisen avun kiinteämääräisen rahoituksen erityistapaus

3.4.1 Soveltamisala

Varainhoitoasetuksen voimaantulon jälkeen komissio käytti yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 a kohdan mukaista uutta valtuutusta ja määritteli kiinteämääräisen rahoituksen, jolla hallintoviranomaiset korvaavat yhdelle tai useammalle tuensaajalle teknisen avun toimintalinjasta rahoitettujen toimien kustannukset. Vastaava **komission delegoitu asetus (EU) 2019/1867** ⁽³⁴⁾ tuli voimaan 9. marraskuuta 2019.

⁽³⁴⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/1867, annettu 28 päivänä elokuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 täydentämisestä kiinteämääräisen rahoituksen vahvistamisen osalta – <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2019/1867/oj?locale=fi>

ESR:n, EAKR:n, koheesiorahaston ja maaseuturahaston osalta tekniseen tukeen liittyvien menojen laskemiseen käytettäväksi kiinteäksi prosenttimääräksi on vahvistettu 4 prosenttia muista menotyypeistä. Euroopan alueellisen yhteistyön alaisen EAKR:n ja EMKR:n ohjelmien kiinteäksi prosenttimääräksi on vahvistettu 6 prosenttia. Näitä kiinteitä prosenttimääriä voidaan soveltaa ainoastaan sellaisten muun ohjelman kuin teknisen avun toimintalinjoihin kuuluvien toimien menoihin, joille on tehty hallinnon tarkastuksia, tai maaseuturahaston osalta muihin maaseudun kehittämistoimenpiteisiin kuin tekniseen apuun liittyvien menojen perusteella, joille on tehty asiaankuuluvat hallinnolliset tarkastukset ja jotka on ilmoitettu 16. lokakuuta 2019 alkavan maatalouden varainhoitovuoden tai sitä seuraavan maatalouden varainhoitovuoden alusta alkaen. Näin ollen yksinomaan teknisestä avusta koostuvat toimenpideohjelmat eivät kuulu kyseisen delegoidun asetuksen soveltamisalaan.

On huomattava, että kiinteän prosenttimäärän laskentaperustaan mahdollisesti sisällytettävät menot tarkoittavat tukielpoisten maksupyyntöjen kokonaisarvoa, vaikka hallinnon tarkastuksissa ei tarkastettaisi kaikkia laskuja jäsenvaltioille hallinnollisista tarkastuksista annettujen ohjeiden (EGESIF 14-0012_02) 1.7 kohdan mukaisesti. Kyseisen kohdan mukaan tuensaajan korvaushakemus voidaan tarkastaa menoerien otoksen perusteella.

Kiinteää prosenttimäärää voidaan soveltaa 1. heinäkuuta 2019 alkavasta tilivuodesta alkaen tai maaseuturahaston osalta 16. lokakuuta 2019 alkavana maatalouden varainhoitovuonna tai sitä seuraavina maatalouden varainhoitovuosina. Kiinteän prosenttimäärän soveltaminen ei edellytä ohjelman muuttamista, paitsi maaseuturahastossa, jossa nämä tiedot sisällytetään mahdollisiin myöhempään ohjelman muutoksiin.

Kiinteämääräisen rahoituksen käytöstä päättää jäsenvaltio. Sen soveltaminen on kuitenkin ainoa tapa korvata tekninen apu ohjelman päättämiseen asti, jotta vältetään samojen menojen kaksinkertainen rahoittaminen⁽³⁵⁾. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa kiinteää prosenttimäärää, sen olisikin ilmoitettava komissiolle tarvittaessa yhdessä ensimmäisen maksatushakemuksen kanssa päätöksestään käyttää tätä korvausmuotoa.

3.4.2 Maksatushakemukset ja korvaukset

Tämän kiinteän prosenttimäärän soveltamisen perustana ovat menot, joille on tehty hallinnon tarkastukset delegoidun asetuksen (EU) 2019/1867 voimaantulon jälkeen (eli 9. marraskuuta 2019 jälkeen) ja 1. heinäkuuta 2019 alkavan varainhoitovuoden alusta alkaen. Menot, joille tehty hallinnon tarkastukset on saatu päätökseen ennen 9. marraskuuta 2019, eivät sisälly tähän perustaan. Tämä määräpäivä (9. marraskuuta 2019) ei tarkoita päivää, jona maksatushakemus on jätetty komissiolle. Maaseuturahaston osalta kiinteän prosenttimäärän soveltamisen perustana ovat menot, joille on tehty hallinnolliset tarkastukset ja jotka on ilmoitettu komissiolle 16. lokakuuta 2019 alkavan maatalousvarainhoitovuoden tai sitä seuraavan varainhoitovuoden alusta alkaen.

Jos prosenttimäärät on jätetty tilityksestä pois yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 137 artiklan 2 kohdan mukaisen meneillään olevan arvioinnin vuoksi, ne voidaan sisällyttää myöhempään maksatushakemukseen ja kiinteän prosenttimäärän laskentaperustaan, jos arviointi on myönteinen ja (ylimääräiset) hallinnon tarkastukset on tehty 9. marraskuuta 2019 jälkeen.

Jäsenvaltioiden on voitava osoittaa, että kiinteää prosenttimäärää sovelletaan ainoastaan nämä edellytykset täyttäviin menoihin. Tämä voitaisiin tehdä hallintoviranomaisen tai maksajaviraston tietotekniikkajärjestelmässä.

Voi käydä niin, että yhteen maksatushakemukseen sisältyy sekä menoja, joille oli tehty hallinnon tarkastukset 9. marraskuuta 2019 jälkeen (perusta kiinteän prosenttimäärän soveltamiselle tekniseen apuun), että menoja, joiden hallinnon tarkastukset oli saatu jo päätökseen kyseiseen päivään mennessä. Delegoidussa asetuksessa näitä menoja ei eroteta toisistaan. Jäsenvaltion vastuulla on varmistaa, että kiinteää prosenttimäärää sovelletaan vain asianmukaisesti vahvistettuun perustaan, seurata maksupyyntöön sisältyviä teknisen avun määriä ja varmistaa, että kaksinkertaista rahoitusta ei ole. Yksi mahdollinen ratkaisu olisi tehdä kaksi erillistä maksatushakemusta selkeän kirjausketjun varmistamiseksi.

Komissio myöntää korvaukset maksatushakemusten perusteella, mukaan lukien määrät, jotka hallintoviranomainen tai maksajavirasto on laskenut soveltamalla vahvistettua prosenttimäärää (4 prosenttia tai 6 prosenttia), samalla tavoin kuin muidenkin maksatushakemusten perusteella.

Kokonaismäärä voidaan maksaa yhdelle tuensaajalle tai jakaa useille tuensaajille kansallisen tason järjestelyjen mukaisesti. Se ei kuitenkaan saa ylittää 4 prosentin (tai 6 prosentin) kynnyсарvoa. Unionin sääntöjen mukaan jakoa ei tarvitse perustella.

Tätä korvausmenetelmää voidaan soveltaa myös useista rahastoista rahoitettavissa ohjelmissa, vaikka menojen perustana olevat toimintalinjat saisivat tukea eri rahastosta kuin siitä, josta tuetaan teknisen avun toimintalinjaa.

⁽³⁵⁾ Maaseuturahaston osalta menetelmää on sovellettava koko varainhoitovuoden ajan.

3.4.3 *Kiinteän prosenttimäärän vaikutus teknisen avun määrärahoihin toimenpideohjelmassa tai maaseudun kehittämissohjelmassa*

Delegoidussa asetuksessa 2019/1867 vahvistettua määrää sovelletaan ohjelman teknisen tuen määrärahojen rajoissa. Tämä tarkoittaa, että teknisen avun korvauksen käyttö kiinteän prosenttimäärän perusteella ei vaikuta ohjelmissa vahvistettuihin teknisen avun määrärahoihin. Tässä yhteydessä ohjelmaviranomaisten olisi teknisen avun kiinteämääräisen korvauksen soveltuvuudesta ohjelmaansa päättäessään otettava asianmukaisesti huomioon sekä käytettävissä olevat muiden kuin teknisen avun toimintalinjojen määrärahat, jotka muodostavat perustan kiinteän prosenttimäärän soveltamiselle, että käytettävissä olevat teknisen avun toimintalinjan määrärahat. Näin ollen, jos

- ohjelman maksatushakemukseen sisällyttömän myönnetyn teknisen avun määrä on alle 4 prosenttia (6 prosenttia) jäljelle jäävästä ohjelman muista kuin teknisen avun määrärahoista
- teknisen avun menot korvattaisiin, kunnes toimenpideohjelmalle myönnetyn teknisen avun kokonaismäärä on saavutettu, eikä tämän kokonaismäärän ylittävistä teknisestä avusta makseta korvauksia
- ohjelman maksatushakemukseen sisällyttömän myönnetyn teknisen avun määrä on yli 4 prosenttia (6 prosenttia) jäljelle jäävästä ohjelman muista kuin teknisen avun määrärahoista
- kiinteämääräinen korvaus ei takaisi teknisen avun määrärahojen täysimääräistä hyödyntämistä, koska teknisen avun kustannusten korvaamiseen käytettäisiin vain delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/1867 vahvistettua kiinteää prosenttimäärää (tätä kiinteämääräisen korvauksen muotoa ei voida yhdistää teknisen avun korvaamiseen todellisten kustannusten mukaisesti).

3.4.4 *Kirjausketju ja korjausten vaikutus*

Tähän sovelletaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 125 artiklan 4 kohdan a alakohtaa ja 59 artiklaa. Hallintoviranomaisen tai maksajaviraston (maaseuturahaston tapauksessa) on

- varmistettava, että kaikille muille kiinteän prosenttimäärän soveltamisessa huomioon otetuille menoille kuin teknisen avun menoille on tehty hallinnon tarkastukset 9. marraskuuta 2019 jälkeen ja että maaseuturahaston tapauksessa menoille on tehty hallinnolliset tarkastukset ja ne on ilmoitettu etukäteen komissiolle
- varmistettava, että kiinteää prosenttimäärää on sovellettu oikein.

Maaseuturahaston osalta teknisen avun saajan tukikelpoisuus olisi aina tarkastettava asetuksen (EU) N:o 809/2014 48 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, jotta voidaan varmistaa myös asetuksen (EU) N:o 1305/2013 51 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan noudattaminen.

Hallinnon tarkastuksissa ja tilintarkastuksissa ei tarkasteta menoja, jotka ovat aiheutuneet tai jotka tuensaajat ovat maksaneet tämän menetelmän mukaisesti korvattujen toimien toteuttamisen aikana.

Jotta hallintoviranomaiset voivat seurata, että tekninen apu pannaan täytäntöön ohjelman sääntöjen mukaisesti ja täyttää ohjelmaan sisältyvät indikaattorit, tiedot teknisen avun täytäntöönpanosta sisällytetään edelleen vuotuisiin täytäntöönpanokertomuksiin ja niistä voidaan keskustella seurantakomiteoissa.

Kiinteän prosenttimäärän laskennan perustana olevien menoihin rahoitusoikaisujen soveltamisen jälkeen tehtävät vähennykset vaikuttavat kiinteän prosenttimäärän laskentaan, minkä seurauksena tekniseen apuun myönnettävää tukea vähennetään samassa suhteessa.

LUKU 4

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittäminen

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdassa esitetään useita menetelmiä yksinkertaistettujen kustannusten laskemiseksi. Jotkin niistä perustuvat tilastotietoihin tai aikaisempiin tietoihin, jotkin taas tuensaajilta saatuihin tietoihin tai asetukseen sisältyviin tekijöihin. Sen jälkeen, kun yhteisiä säännöksiä koskevaa asetusta muutettiin varainhoitoasetuksella, käytettävissä on ollut uusi ERI-rahastojen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen vahvistamistapa: talousarvioluonnos. Menetelmä perustuu ESR-asetuksen 14 artiklan 3 kohtaan, jonka nojalla hallintoviranomaiset voivat jo ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa vahvistaa yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja tapauskohtaisesti (ESR:n tukeman yksittäisen toimen osalta) talousarvioluonnoksen perusteella ⁽³⁶⁾.

On tärkeää varmistaa, että yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja vahvistettaessa sovelletut menetelmät dokumentoidaan asianmukaisesti.

⁽³⁶⁾ Tämä vaihtoehto oli mahdollinen toimitissa, joissa julkinen tuki oli enintään 100 000 euroa.

4.1 Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen vahvistaminen ennalta ⁽³⁷⁾

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 125 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan hallintoviranomaisen on varmistettava, että tuensaajalle toimitetaan asiakirja, jossa määritetään kullekin toimelle annettavan tuen edellytykset. Tässä asiakirjassa on tärkeää ilmoittaa tuensaajille täsmälliset vaatimukset, joiden mukaisesti ilmoitetut kustannukset tai erityiset tuotokset tai tulokset on näytettävä toteen.

Siksi yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot on määritettävä etukäteen. Kuten yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 6 kohdassa todetaan, yksinkertaistetut kustannukset vahvistava menetelmä on sisällytettävä **viimeistään tukiedellytyksiä koskevaan asiakirjaan**. Asiaankuuluvat menetelmät ja edellytykset olisi sisällytettävä ohjelman tukikelpoisuussääntöihin.

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot on määritettävä etukäteen, ja niiden käytöstä olisi mainittava mahdollisille tuensaajille osoitetuissa ehdotuspyynnöissä, jotta varmistetaan avoimuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen. Lisäksi olisi vältettävä takautuvaa soveltamista toimiin, jotka on jo toteutettu todellisten kustannusten perusteella, koska silloin ei voida välttämättä taata tuensaajien tasapuolista kohtelua.

Kun vakioyksikkökustannukset ja kiinteä prosenttimäärä tai määrä (kertakorvausten osalta) on vahvistettu, määriä ei saa muuttaa toimen toteuttamisen aikana tai sen jälkeen kustannusten nousun tai käytettävissä olevan talousarvion vajaa-käytön kompensoimiseksi, ellei ehdotuspyynnössä ole selvästi mainittu ajan mittaan tehtävää mukautusta ⁽³⁸⁾ (esim. monivuotisissa toimissa voidaan ennakoita inflaatioon liittyvä ajan mittaan tehtävä mukautus).

Monivuotisissa toimissa on kuitenkin poikkeuksellisesti mahdollista päättää toimen tilit ja vastaavat toiminnot, kun ensimmäinen vaihe on toteutettu, ja ottaa sen jälkeen käyttöön kiinteämääräinen rahoitus, vakioyksikkökustannukset tai kertakorvaukset toimen jäljellä olevaa osaa tai kautta varten. Tällöin kausi, jolta ilmoitetaan todelliset kustannukset, on erotettava selvästi kaudesta, jolta kustannukset ilmoitetaan yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella, jotta vältetään hankkeen kustannusten ilmoittaminen kahdesti.

4.2 Oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettava laskentamenetelmä ⁽³⁹⁾

4.2.1 Yleiset periaatteet

4.2.1.1 Oikeudenmukaisuus:

Laskelmien on oltava kohtuulliset eli niiden on perustuttava todellisuuteen eikä liioitteluun tai ääritapauksiin. Jos tietty vakioyksikkökustannusten mukainen hintataso on aiemmin asetunut 1 ja 2 euron välille, komission yksiköt eivät odota näkevänsä taulukkoa, jossa esiintyy 7 euroa. Tältä kannalta tarkasteltuna menetelmä, jota käytetään yksikkökustannusten, kiinteän prosenttimäärän tai kertakorvauksen vahvistamiseen, on äärimmäisen tärkeä. Hallintoviranomaisen on pystyttävä selittämään ja perustelevaan valintansa. Ihanteellisessa oikeudenmukaisessa laskentamenetelmässä hintatasoja voitaisiin mukauttaa olosuhteiden tai tarpeiden mukaan. Esimerkiksi hankkeen toteuttaminen syrjäisemmällä alueella saattaa maksaa enemmän kuin keskeisellä alueella suurempien kuljetuskustannusten vuoksi. Tämä olisi otettava huomioon päätettäessä kertakorvauksesta tai hintatasosta, jota sovelletaan samanlaisiin hankkeisiin näillä kahdella alueella.

4.2.1.2 Tasapuolisuus:

Tasapuolisuuden taustalla oleva keskeinen ajatus on, että joitakin tuensaajia tai toimia ei suositeta toisten kustannuksella. Vakioyksikkökustannusten, kertakorvauksen tai kiinteän prosenttimäärän laskemisessa on varmistettava tuensaajien tai toimien yhdenvertainen kohtelu. Määrien erojen olisi perustuttava objektiivisiin perusteluihin eli tuensaajien tai toimien objektiivisiin piirteisiin.

4.2.1.3 Todennettavuus:

Kiinteiden prosenttimäärien, vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten määrittämisen olisi perustuttava todennettaviin asiakirjoihin ⁽⁴⁰⁾. Hallintoviranomaisen on pystyttävä osoittamaan, millä perusteella yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto on vahvistettu. On erittäin tärkeää varmistaa, että noudatetaan moitteettoman varainhoidon periaatetta.

Yksinkertaistetusta kustannusvaihtoehtomenetelmästä päättävän elimen on dokumentoitava vähintään seuraavat:

- laskentamenetelmän kuvaus, mukaan luettuna laskelmien keskeiset vaiheet
- analyysissä ja laskelmissa käytetyt tietolähteet, mukaan luettuna tietojen merkityksellisyden arviointi suunnitellun toimen kannalta ja tietojen laadun arviointi

⁽³⁷⁾ Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 6 kohta.

⁽³⁸⁾ Jos tukea ei myönnetä ehdotuspyynnön kautta, se olisi mainittava tukimenetelmää koskevassa yleisessä asiakirjassa.

⁽³⁹⁾ Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan a alakohda.

⁽⁴⁰⁾ Riippumatta siitä, milloin menetelmä vahvistettiin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti, menetelmän on oltava auditoitavissa, kun se on käytössä.

— itse laskelmat, joilla määritetään yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon arvo.

4.2.2 Menetelmät käytännössä

Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa esitetään useita vaihtoehtoja, jotka täyttävät oikeudenmukaisuuden, tasapuolisuuden ja todennettavuuden kriteerit.

4.2.2.1 Tilastotietojen, asiantuntija-arvion tai muiden objektiivisten perusteiden käyttö (67 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohta)

- Tilastotiedot voivat olla peräisin kansallisilta tilastokeskuksilta, Eurostatilta tai muista luotettavista lähteistä.
- Toinen yleinen tilastotietojen lähde on (ERI-rahastosta tai muista lähteistä rahoitettuja hankkeita tai toimia koskevien) aikaisempien tietojen tilastollinen analyysi.
- Muita objektiivisia perusteita voisivat olla esimerkiksi
 - kyselytutkimukset tai markkinatutkimukset (asianmukaisesta dokumentoinnista on huolehdittava)
 - matkakustannuksiin jäsenvaltioissa käytettyjen korvausten määrät
 - kansallisella tai alueellisella tasolla vahvistetut määrät (esim. koululounaan hinta)
 - kansallisen työehtosopimuksen mukaiset tuntihinnat
 - tiedot vastaavista töistä maksettavista korvauksista.
- Asiantuntija-arvio: Se perustuu erityisiin kriteereihin tai esimerkiksi tiettyä aihealuetta, sovellusta tai tuotealaa, tieteenalaa tai toimialaa koskevaan asiantuntemukseen. Sen on oltava hyvin dokumentoitu ja yksilöity kunkin tapauksen erityisolosuhteiden mukaisesti. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ei määritellä asiantuntija-arviota. Hallintoviranomaisten tehtävänä on täsmentää vaatimukset, joiden täytyessä arviota voidaan pitää asiantuntija-arviona, ja varmistaa, että eturistiriitoja ei esiinny.
- Enimmäisarvoja, kuten kansallisissa säännöissä vahvistettuja kynnysarvoja tai enimmäismääriä, ei voida periaatteessa käyttää vahvistettaessa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaista menetelmää (tai laadittaessa talousarvioluonnosta – ks. luku 4.3), ellei voida osoittaa, että ne vastaavat käypää arvoa.

Näiden menetelmien tuloksia voidaan soveltaa toimien ja tuensaajien ryhmään.

4.2.2.2 Yksittäisiä tuensaajia koskevien tietojen käyttö⁽⁴¹⁾ (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohta)

Jäljempänä esitetyjä menetelmiä sovelletaan yksittäisiin tuensaajiin. Kun otetaan huomioon vaatimukset, jotka liittyvät tuensaajakohtaisiin tietoihin, nämä menetelmät ovat kuitenkin yksinkertaistettuja sellaisten tuensaajien osalta, jotka toteuttavat useita hankkeita ohjelmakauden aikana.

a) Yksittäisten tuensaajien aiemmat todennetut tiedot:

Menetelmä perustuu tuensaajan aiempien kirjanpitolietojen keräämiseen tosiasiallisista kustannuksista, jotka ovat aiheutuneet määrittelyyn yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon kattamien tukikelpoisten kustannusten lajien osalta. Tarpeen mukaan tiedot kattavat vain tuensaajan sen kustannuspaikan tai osaston, joka liittyy toimeen. Tämä edellyttää sitä, että tuensaajan tasolla on käytössä analyttinen kirjanpitojärjestelmä. Se merkitsee myös sitä, että kaikki tukikelvottomat menot suodatetaan pois laskelmista, jotka tukevat yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.

Jos hallintoviranomainen päättää käyttää tätä menetelmää, sen on kuvattava seuraavat:

- Katetut kustannuslajit.
- Käytetty laskentamenetelmä.
- Hankittavien sarjojen pituus: kirjanpitoliedot on hankittava **vähintään kolmelta vuodelta**, jotta voidaan yksilöidä mahdolliset poikkeusolosuhteet, jotka olisivat vaikuttaneet tosiasiallisiin kustannuksiin tietyinä vuotena samoin kuin kustannusten määrien suuntaukset. Kolmen vuoden viitekautta olisi käytettävä vuotuisten vaihteluiden huomioon ottamiseksi. Jos hallintoviranomainen voi kuitenkin osoittaa, että tietojen käyttö lyhyemmältä kuin kolmen vuoden ajalta on perusteltua, se voidaan hyväksyä. Jos on esimerkiksi perustettu uusi ohjelma ja saatavilla on tietoja vain kahdelta vuodelta, se voisi riittää. Jos kolmen vuoden tietoja ei ole olemassa, voidaan tapauksen erityispiirteistä riippuen hyväksyä kahden vuoden tiedot. Tämä on kuitenkin arvioitava tapauskohtaisesti.

⁽⁴¹⁾ Tässä kohdassa käsitellyt menetelmät sisältyvät yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohtaan. ESR:n 14 artiklan 3 kohdassa (ennen varainhoitoasetusta) ja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan aa alakohdassa tarkoitettu talousarvioluonnos ei kuulu näiden vaatimusten soveltamisalaan.

- Sovellettava viitemäärä, esimerkiksi keskimääräiset kustannukset viitekaudella tai viime vuosina rekisteröidyt kustannukset.
- Mahdolliset mukautukset, joita tarvitaan viitemäärän päivittämiseksi. Oikaisua voidaan soveltaa edellisten vuosien kustannusten päivittämiseen käypiin hintoihin.

b) Yksittäisten tuensaajien soveltamat tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt:

Tavanomaiset kirjanpitokäytännöt ovat käytäntöjä, joita tuensaaja käyttää pitääkseen kirjaa normaalista toiminnastaan ja rahoituksestaan (myös niistä, jotka eivät liity EU:n tukeen). Menetelmien on oltava kansallisten kirjanpitosääntöjen ja -normien mukaisia. Käyttöaika ei ole ratkaiseva. Kirjanpitomenetelmä ei ole tavanomainen, jos se on räätälöity tiettyyn toimeen tai toimien sarjaan, esimerkiksi EU:n tukea saaviin, ja poikkeaa muissa tapauksissa käytetyistä kirjanpitomenetelmistä.

On tärkeää erottaa toisistaan tosiasialliset kustannukset ja yksittäisten tuensaajien tavanomaisten kustannuslaskentakäytäntöjen mukaisesti määritetyt kustannukset.

Näin ollen tosiasialliset kustannukset tarkoittavat mahdollisimman tarkasti laskettuja kustannuksia (tuensaajalle aiheutuneet tosiasialliset kustannukset) toimen kestoaikana. Esimerkiksi tuntikohtaisten henkilöstökustannusten osalta vakiotuntien käyttö nimittäjänä on hyväksytty (ks. esimerkiksi 1 720 tuntia kohdassa 3.2.2), mutta tosiasiallisten kustannusten laskemista varten osoittajana käytetään tukikelpoisia kokonaishenkilöstökustannuksia kunkin toimeen osoitetun henkilön osalta.

Tuntikohtaiset kustannukset, jotka perustuvat tuensaajan kustannuslaskentakäytäntöihin, voidaan laskea laajemman työntekijäaggregaatin palkkakustannusten keskiarvon perusteella. Tämä keskiarvo on yleensä palkkaluokka tai jokin vastaava mittari, joka korreloi bruttotyövoimakustannuksiin, mutta vertailukohtana voi olla myös (toimeen liittyvä) kustannuspaikka tai osasto, jolloin bruttotyövoimakustannukset voivat vaihdella huomattavastikin aggregoidun työntekijäryhmän sisällä.

Jotta varmistetaan tuensaajien yhdenvertainen kohtelu ja se, että tuki ei kata tukikelvottomia kustannuksia, tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa, jossa annetaan lupa tuensaajille käyttää kustannuslaskentakäytäntöjään, on tämän vuoksi asetettava vähimmäisehdot. Näiden vähimmäisehtojen tarkoituksena on varmistaa, että kustannuslaskentakäytännöt johtavat teoriassa ja käytännössä oikeudenmukaiseen ja tasapuoliseen järjestelmään. Tämä merkitsee sitä, että tuensaajan tasolla on oltava käytössä hyväksyttävä analyttinen kirjanpitojärjestelmä. Se merkitsee myös sitä, että kaikki tukikelvottomat menot suodatetaan pois laskelmista.

c) Yksittäisiä tuensaajia koskevien tietojen käytön yhteiset vaatimukset:

Hallintoviranomaisen on tarkastettava yksittäiset tuensaajakohtaiset tiedot tapauskohtaisesti. Tämä on tehtävä viimeistään laadittaessa asiakirjaa tuensaajalle myönnettävän tuen edellytyksistä. Tuensaajan sisäiseltä hallinnolta saatujen vakuutusten ja hallintoviranomaisen valvontajärjestelmien perusteella saattaa olla tarpeen, että tuensaajakohtaiset tiedot varmentaa ulkopuolinen tarkastaja tai julkisten elinten tapauksessa toimivaltainen ja riippumaton tilinpitäjä, jotta varmistetaan hallintoviranomaisen käyttämien viitetietojen luotettavuus. Aiempien tietojen varmentaminen voidaan tehdä osana lakisääteistä tai sopimukseen perustuvaa tilintarkastusta. Tällä tavalla tehtävä varmentaminen edellyttää sitä, että ulkopuolisella tarkastajalla tai riippumattomalla tilinpitäjällä on vankat tiedot ERI-rahastoja koskevista aseuksista esimerkiksi kirjausketjun, muiden kustannusten tukikelpoisuuden ja sovellettavan lainsäädännön osalta. Siksi tarkastusviranomaisen voidaan kutsua tukemaan tätä prosessia.

Jos esimerkiksi aiempien kirjanpitotietojen virhe- tai sääntöjenvastaisuuden riskiä pidetään vähäisenä, laskentamenetelmä voi yhtä hyvin perustua tietoihin, joita tarkastaja ei ole varmentanut ennalta. Hallintoviranomaisen on pystyttävä osoittamaan objektiivisesti, että riski on alhainen, ja miksi se katsoo, että tuensaajan kirjanpitojärjestelmä on luotettava, kattava ja tarkka.

4.3 Talousarvioluonnos

Varainhoitoasetuksen voimaantulosta lähtien yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan aa alakohdan ja varainhoitoasetuksen voimaantuloon asti sovelletun ESR-asetuksen 14 artiklan 3 kohdan mukaan yksi keino määrittää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja on talousarvioluonnos. **Hallintoviranomainen tai Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien seurantakomitea voi käyttää talousarvioluonnosta korvausten maksamiseen tuensaajille sovellettavien yksikkökustannusten, kertakorvausten tai kiinteiden prosenttimäärien vahvistamiseen.**

Hallintoviranomaisen on vahvistettava se tapauskohtaisesti ja hyväksyttävä se etukäteen, jos toimi saa julkista tukea enintään 100 000 euroa. Tätä summaa on pidettävä tuensaajalle koko toimesta maksettavan julkisen tuen enimmäismääränä, kuten tuensaajan tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa täsmennetään.

Tämän mahdollisuuden tarkoituksena on helpottaa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen pakollista käyttöä pienissä toimissa (ks. myös yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 2 a kohta). Tämän menetelmän ansiosta joitakin yksinkertaistettuja kustannuksia voidaan laskea, jos toimi on erittäin erityinen. Talousarvioluonnoksen avulla lasketaan erityiset yksinkertaistetut kustannukset, jotka liittyvät kyseiseen toimeen tai hankkeeseen. Hallintoviranomainen arkistoi talousarvion sisältävän asiakirjan tositteena, joka toimii käytettyjen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteena. Toimen tai hankkeen hallinnon tarkastus perustuu pelkästään yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin eikä itse talousarvioon.

Hallintoviranomaisen olisi arvioitava talousarviota etukäteen samalta pohjalta kuin sitä arvioidaan siinä tapauksessa, että käytetään todellisia kustannuksia. On erittäin suositeltavaa, että hallintoviranomaiset vahvistavat parametrit tai kustannusten enimmäistasot, joita käytetään verrattaessa vähintään suurimpia budjetoituja kustannuksia näihin parametreihin. Jos tällaisia parametrejä tai kustannusten enimmäistasoja ei ole, hallintoviranomaisten on vaikea varmistaa yhdenvertaista kohtelua ja moitteettoman varainhoidon noudattamista. Talousarvion arvioinnissa on suositeltavaa joskaan ei välttämättä, että hallintoviranomainen vertaa mahdollisen tuensaajan esittämää tarkkaa talousarvioluonnosta vastaaviin toimiin.

Hallintoviranomainen voi myös asettaa vähimmäisviitearvot odotettujen tuotosten tai tulosten laadulle.

Hallintoviranomaisen olisi esitettävä ja arkistoitava arvionsa talousarvioluonnoksesta sekä siihen liittyvät tositteet. Talousarvioluonnos ei ole osa hallintoviranomaisen ja tuensaajan välillä laadittavaa asiakirjaa, jossa vahvistetaan tuen edellytykset (avustusoppimus).

Jos sama tuensaaja saa tukea useaan kertaan, on suositeltavaa verrata tarkkaa talousarvioluonnosta aiemmin tuettuihin toimiin.

Esimerkki talousarvioluonnoksen käytöstä: Tuensaaja aikoo järjestää seminaarin 50 osallistujalle esitelläkseen uusia täytäntöönpanovälineitä.

Työntekijät käyttävät aikaa tapahtuman suunnitteluun ja järjestämiseen, sitä varten vuokrataan tilat, joitakin puhujia tulee ulkomailta ja tapahtuman pöytäkirja on julkaistava. Tapahtumasta syntyy myös välillisiä kustannuksia, jotka liittyvät esimerkiksi työntekijöihin (esim. kirjanpitokustannukset, johtaja), sähkö- ja puhelinlaskuihin sekä tietotekniiseen tukeen.

Talousarvioluonnos on seuraavanlainen ⁽⁴²⁾:

Välittömät kustannukset yhteensä	45 000	Välilliset kustannukset yhteensä	7 000
Välittömät henkilöstökustannukset	30 000	Välilliset henkilöstökustannukset	4 000
Tilavuokrat	4 000	Sähkö, puhelin	3 000
Matkakustannukset	5 000		
Ateriat	1 000		
Tiedottaminen/mainonta	5 000		

Talousarvioluonnoksesta keskustellaan ja sovitaan hallintoviranomaisen ja tuensaajan kesken. Yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon mukaiset laskelmat perustuvat näihin tietoihin.

Hallintoviranomainen voi päättää laskea avustuksen käyttämällä yksikkökustannuksia seminaarin osallistujien lukumäärän perusteella: yksikkökustannukset = 52 000 euroa/50 = 1 040 euroa/osallistuja.

Hallintoviranomainen ja tuensaaja laativat asiakirjan, jossa vahvistetaan tuen edellytykset. Siinä on täsmennettävä vakioyksikkökustannusten määritelmä (kuka lasketaan osallistujaksi), osallistujien enimmäismäärä (ja mahdollisesti vähimmäismäärä), miten osallistujamäärä on perusteltava ja mikä on yksikkökustannus (1 040 euroa).

Lisäksi talousarvioluonnoksen asiaankuuluvien kustannuslajien määrittämiseen voidaan soveltaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68, 68 a ja 68 b artiklassa vahvistettuja kiinteitä prosenttimääriä.

⁽⁴²⁾ Tämä talousarvioluonnos esitetään vain esimerkinomaisesti. Sitä ei pidä pitää riittävän yksityiskohtaisena talousarvioluonnoksena.

Tukiedellytyksiä koskevassa asiakirjassa esitetään viittaus ESR-asetuksen 14 artiklan 3 kohtaan (avustus sopimukset, jotka on allekirjoitettu ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa) tai yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan aa alakohdan (avustus sopimukset, jotka on allekirjoitettu asetuksen voimaantulon jälkeen).

Esimerkki (maaseuturahasto): talousarvioluonnoksen käyttö Leader-ohjelmassa

Paikallinen toimintaryhmä valitsee kansalaisjärjestön esittämän biotaloushankkeen, jonka tavoitteena on tuottaa puujätteestä energiaa kunnan rakennuksissa.

Avustus kattaa seuraavat toimet: 1) tietoisuuden lisääminen (kuten kokoukset ja markkinointimateriaalit), 2) toteutettavuustutkimus, 3) pilottihanke, johon kuuluu investointeja biokaasulaitteisiin, ja 4) hankkeiden koordinointi.

Toimen luonteen vuoksi (yhdennetty hanke, joka koostuu monenlaisista toiminnoista, joiden kustannukset eivät ole helposti määritettävissä määrällisesti vakioyksikkökustannusten perusteella) paikallinen toimintaryhmä päättää käyttää kertakorvausjärjestelyä. Kertakorvauksen laskemiseksi toimintaryhmä tarkistaa yksityiskohtaisen talousarvioluonnoksen, jonka kansalaisjärjestö on toimittanut hakemuksensa yhteydessä. Tässä talousarvioluonnoksessa esitetään arvioidut kustannukset kaikista kustannuslajeista, joiden käyttöä hankkeen neljän toimen toteuttaminen edellyttää. Paikallinen toimintaryhmä arvioi näiden määrien (tai niiden aggregaattien) kohtuullisuutta käytettävissä olevien menetelmien perusteella (esim. vertailun ohjelman tai tuensaajan aikaisempiin tietoihin, markkinatutkimuksen ja paikallisen toimintaryhmän asiantuntija-arvion) ja mukauttaa niitä tarvittaessa ennen kertakorvauksen vahvistamista (tässä esimerkissä 45 000 euroa). Paikallinen toimintaryhmä voi päättää asettaa välitavoitteen ja jakaa maksun kahteen osaan: 25 000 euroa tietoisuuden lisäämiseen tarkoitetuille toimille ja tutkimukselle ja 20 000 euroa pilottihankkeelle.

Tuen edellytyksiä koskevassa asiakirjassa olisi ilmoitettava selvästi kunkin maksun ja tositteen osalta vaadittavat toimet (esim. osallistujaluettelot, tutkimuksen tulokset ja biokaasulaitteen valokuva). Jos nämä edellytykset täyttyvät, 45 000 euroa katsotaan tukikelpoisiksi kustannuksiksi hankkeen loppuun saattamisen yhteydessä. Tuen maksamiseen vaadittava tosite (joka on arkistoitava) on todiste siitä, että tietoisuuden lisäämiseen tarkoitettujen toimien, tutkimuksen ja pilottihanke on toteutettu.

Jos vain toinen hankkeen vaiheista (esim. tietoisuuden lisääminen ja tutkimus) toteutuu, tukea maksetaan vain sille (25 000 euroa) riippuen siitä, mitä tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa on sovittu.

4.3.1 Talousarvioluonnoksen käyttö muissa rahastoissa menetelmänä yksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteiden prosenttimäärien vahvistamiseen ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa

Ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa talousarvioluonnoksen käytöstä erityisenä menetelmänä oli säädetty vain sellaisten ESR:n toimien osalta, joiden julkinen tuki oli enintään 100 000 euroa (ESR-asetuksen 14 artiklan 3 kohta).

Muissa ERI-rahastoissa voitiin kuitenkin käyttää talousarvioluonnosta yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perustelemiseen, jos talousarvioluonnosta pidettiin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuna objektiivisena tietona ja asiaankuuluvia rahastokohtaisia sääntöjä noudatettiin.

Varainhoitoasetuksen voimaantulon myötä talousarvioluonnoksen käyttö vahvistetaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan aa alakohdassa menetelmäksi, jota voidaan käyttää kaikissa ERI-rahastoista tuetuissa toiminna, joiden **julkinen tuki on enintään 100 000 euroa**.

4.4 Muiden alojen vakioyksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteiden prosenttimäärien käyttö

Muut unionin politiikanalat

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan b alakohda

Menetelmän päätavoitteena on yhdenmukaistaa säännöt unionin eri politiikanalojen välillä. Tarkoituksena on selkeyttää sitä, että jos komissio on jo kehittänyt yksinkertaistettuja kustannuksia tietyntyyppiselle tuensaajalle ja toimelle EU:n jollakin politiikanalalla, jäsenvaltion ei tarvitse toistaa menettelyä ERI-rahastojen toiminnassa, vaan se voi käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevaa menetelmää ja sen tuloksia uudelleen unionin muilla politiikanaloilla.

Kaikkia unionin muilla politiikanaloilla sovellettavia menetelmiä voidaan käyttää samanlaisten toimien ja tuensaajien osalta. Menetelmiä, joita sovellettiin aiemmin mutta jotka on lakkautettu, ei voi käyttää. Jos unionin muun politiikanalan menetelmää muutetaan ohjelmakauden aikana, samaa muutosta on sovellettava myös ERI-rahaston hankkeisiin, jotka valitaan muutoksen jälkeen.

Jos hallintoviranomainen käyttää olemassa olevaa EU-menetelmää, sen on varmistettava ja dokumentoitava

- että menetelmää käytetään kaikilta osin uudelleen (esim. välittömien/välillisten kustannusten määrittelmä, tukikelpoiset menot, soveltamisala) eikä pelkästään sen tuloksia (tietty prosenttimäärä)
- että menetelmää sovelletaan samantyyppisiin toimiin ja tuensajiin
- viittaus muilla EU:n politiikanaloilla käytettyyn menetelmään.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohta

Komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 480/2014 ⁽⁴³⁾ 20 ja 21 artiklassa säädetään kiinteämääräisen rahoituksen käyttöä välillisten kustannusten laskemiseen unionin muilla politiikanaloilla sovellettavien menetelmien perusteella koskevista lisäsäännöistä ja niiden soveltamisalasta ESR:ssä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen mukaisesti:

- Tutkimus- ja innovaatioalojen toimet: Kyseisessä delegoidussa asetuksessa määritellään toimet, joihin voidaan soveltaa Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaista välillisten kustannusten 25 prosentin kiinteää prosenttimäärää ⁽⁴⁴⁾. Tämä tarkoittaa, että kaikkia Horisontti 2020 -puiteohjelman osatekijöitä, jotka liittyvät kiinteän prosenttimäärän soveltamiseen, on sovellettava. Alihankinnan välittömät kustannukset ja kustannukset kolmansien osapuolten käyttöön antamista resursseista silloin, kun niitä ei käytetä tuensajaan tiloissa, sekä rahoitustuki kolmansille osapuolille on jätettävä pois kustannuksista, joiden perusteella prosenttimäärää sovelletaan tukikelpoisten summien laskemiseksi (jättäminen pois tyyppiin 1 kustannuksista). Koska Horisontti 2020 -puiteohjelmalle vahvistettu kiinteä prosenttimäärä on 25 prosenttia (eikä enintään 25 prosenttia), hallintoviranomainen ei voi soveltaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan perusteella pienempää (eikä suurempaa) kuin 25 prosentin kiinteää prosenttimäärää.
- Delegoidussa asetuksessa luetaan myös LIFE-hankkeiden toimia vastaavat toimet, joissa voidaan hyödyntää 7 prosentin kiinteää prosenttimäärää välittömistä kustannuksista, kuten asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 124 artiklan 4 kohdassa säädetään ⁽⁴⁵⁾.

Molemmissa tapauksissa tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa on viitattava delegoituun asetukseen ja asiaan liittyvään artiklaan. Lisäksi muut unionin politiikanalat, joihin ei viitata delegoidussa asetuksessa, voivat toimia perustana myös yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan mukaiselle yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen soveltamiselle.

Jäsenvaltioiden kokonaan rahoittamista avustusrjestelmistä ⁽⁴⁶⁾

Periaate on sama kuin unionin politiikanaloilla käytettyjen vaihtoehtojen osalta (ks. edellä). Unionin politiikanalojen menetelmien sijaan sovelletaan kuitenkin yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevia kansallisia menetelmiä. Kansallisten tukijärjestelmien (kuten stipendien ja päivärahajen) mukaisesti käytettyjä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja voidaan käyttää ilman lisälaskelmia. Käytettyjä kansallisia menetelmiä ei tarkasteta. Tilintarkastuksissa arvioidaan vain, onko valittu menetelmä hyvin perusteltu ja miten sitä sovelletaan.

Kaikkia sovellettavia kansallisia menetelmiä voidaan käyttää samanlaisten toimien ja tuensajiin osalta, joita ERI-rahastoista tuetaan, **sillä edellytyksellä, että nämä menetelmät ovat käytössä myös yksinomaaisesti kansallisista rahastoista tuetuissa toimissa**. Esimerkiksi kokonaan kansallisin tai alueellisin varoin rahoitettua oppisopimuskoulutusta tukevaa toimea voidaan pitää kansallisena järjestelmänä.

Jos menetelmää muutetaan ohjelmakauden aikana, samaa muutosta on sovellettava myös ERI-rahaston hankkeisiin, jotka **valitaan** muutoksen jälkeen käynnistettyjen ehdotuspyyntöjen perusteella.

Kansallisia menetelmiä, joiden käyttö on lopetettu, ei myöskään voida käyttää. Jos menetelmää muutetaan tai sen käyttö lopetetaan ohjelmakauden aikana, samaa muutosta on sovellettava ERI-rahaston hankkeisiin, mutta vain niihin, jotka **valitaan** muutoksen tai lopettamisen jälkeen käynnistettyjen ehdotuspyyntöjen perusteella. Jos menetelmän käyttö kuitenkin lopetetaan ohjelmakauden aikana, samaa menetelmää voidaan soveltaa vain ERI-rahaston hankkeisiin, jotka **valitaan** muutoksen jälkeen käynnistettyjen ehdotuspyyntöjen perusteella.

Myös alueellisia tai muita paikallisia laskentamenetelmiä voidaan käyttää, mutta niitä on yleensä sovellettava siihen maantieteelliseen alueeseen, jolla ne ovat käytössä.

Jos hallintoviranomainen käyttää uudelleen olemassa olevaa kansallista menetelmää, sen on varmistettava ja dokumentoitava samat tiedot, jotka vaaditaan EU-menetelmän uudelleenkäytöstä:

- koko menetelmä käytetään uudelleen (esim. tapauksen mukaan tukikelpoiset menot ja soveltamisala) eikä pelkästään sen tuloksia (X euron kertakorvaus)

⁽⁴³⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 480/2014, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2014, asetuksen (EU) N:o 1303/2013 täydentämisestä (EUVL L 138, 13.5.2014, s. 5).

⁽⁴⁴⁾ Tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 (2014–2020) osallistumista ja tulosten levittämistä koskevista säännöistä annetun asetuksen (EU) N:o 1290/2013 29 artiklan 1 kohta.

⁽⁴⁵⁾ Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 124 artikla on korvattu varainhoitoasetuksen 181 artiklalla:

6. Tulojen ja menojen hyväksyjä voi hyväksyä tai määrätä, että avustuksen saajalle aiheutuvista välillisistä kustannuksista korvataan kertakorvauksena kiinteä prosenttimäärä, joka on enintään seitsemän prosenttia toimen avustuskelpoisista välittömistä kustannuksista. Tätä suurempi kiinteä prosenttimäärä voidaan hyväksyä komission perustellulla päätöksellä. (...)

⁽⁴⁶⁾ Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan c alakohta.

- menetelmää sovelletaan yleensä samaan tai pienempään maantieteelliseen alueeseen (jos menetelmää sovelletaan vain yhdellä alueella, kyseinen alue voi käyttää sitä uudelleen muttei mikään muu tämän jäsenvaltion alue, jolla kansallista menetelmää ei sovelleta)
- menetelmää sovelletaan samantyyppisiin toimiin ja tuensaajiin
- viittaus menetelmään ja perustelut sille, että menetelmää käytetään kansallisista lähteistä tuetuissa toimissa.

Kiinteät prosenttimäärät kaudella 2007–2013

Kaudella 2007–2013 vahvistettuja komission yksiköiden arvioimia ja hyväksymiä kiinteitä prosenttimääriä voidaan soveltaa välillisten kustannusten laskennassa edelleen kaudella 2014–2020. Jos nykyisessä ESR:n tai EAKR:n ohjelmassa käytetään samaa järjestelmää ja tuetaan edelleen samantyyppisiä toimia samalla maantieteellisellä alueella, komission yksiköt pitävät kaudelle 2007–2013 asiasta vastaavan pääosaston allekirjoittamalla kirjeellä annettua ennakkohyväksyntää pätevänä myös kaudella 2014–2020. Hyväksytyin menetelmän muuttaminen olisi jäsenvaltion vastuulla.

Miten arvioidaan toimien ja tuensaajien samanlaisuutta?

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan b ja c alakohdassa säädetään, että jäsenvaltiolla on mahdollisuus käyttää uudelleen laskentamenetelmiä ja vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääristä rahoitusta, joita sovelletaan samantyyppisiin toimiin ja tuensaajiin. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ei määritellä, mitä toimien tai tuensaajien samanlaisuus tarkoittaa. Hallintoviranomaisen tehtävänä on arvioida, täytyvätkö samanlaisuuden edellytykset tietyssä tapauksessa. Jos esimerkiksi toimi ja sen tuensaaja ovat tukikelpoisia jonkin muun järjestelmän nojalla, voidaan käyttää tämän toisen järjestelmän laskentamenetelmää ja vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääristä rahoitusta. Yleisenä periaatteena huomioon olisi otettava kaikki menetelmän osatekijät, joilla saattaa olla vaikutusta yksikkökustannuksiin, kertakorvaukseen tai kiinteisiin prosenttimääriin. Asiaa on aina tarkasteltava tapauskohtaisesti.

4.5 Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen prosenttimäärien käyttö

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan d alakohta

Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ja rahastokohtaisissa asetuksissa määritellään tietyt kiinteät prosenttimäärät. Tarkoituksena on tarjota oikeusvarmuus ja vähentää alkuvaiheen työmäärää tai tarvetta käytettävissä oleviin tietoihin kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmän vahvistamiseksi, koska tässä ei vaadita laskelmien tekemistä sovellettavien prosenttimäärien määrittämiseksi. Tällaiset menetelmät eivät kuitenkaan sovi kaikentyyppisiin toimiin.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa vahvistettu kiinteä prosenttimäärä, jota sovelletaan viiteen ERI-rahastoon, on enimmäismäärä. Jäsenvaltiot voivat käyttää tätä tai alemmaa prosenttimäärää niin, ettei niiden tarvitse tehdä erillisiä laskelmia. Jos hallintoviranomainen kuitenkin päättää olla soveltamatta samaa prosenttimäärää ehdotuspyynnön kaikkiin tuensaajiin, sen olisi pystyttävä todistamaan, että yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatetta on noudatettu.

4.6 Kiinteiden prosenttimäärien, kertakorvausten ja vakioyksikkökustannusten ajallinen mukauttaminen

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklassa ei ole tarkkoja säännöksiä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen mukauttamisesta. Näin ollen mukauttaminen ei ole pakollista. On kuitenkin suositeltavaa, että hallintoviranomainen mukauttaa yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja julkaistessaan uuden ehdotuspyynnön, tai se voi tehdä niin määrajain ottaakseen huomioon indeksikorjaukset tai muutokset esimerkiksi energian hinnoissa tai palkkatasossa. Komissio ehdottaa, että menetelmään sisällytetään joitakin automaattisia mukautuksia (esimerkiksi inflaatioon tai palkkojen kehitykseen perustuvia). Yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto edustaa siten edelleen luotettavaa arviota todellisista kustannuksista.

Mukautettuja määriä olisi sovellettava vain tuleviin projekteihin tai projektien vaiheisiin, ei takautuvasti. Monivuotisten toimien ollessa kyseessä vuosittaiset mukauttamiset voidaan ennakoita tuen edellytyksiä koskevassa asiakirjassa.

Kaikista tehdyistä tarkistuksista olisi oltava riittävät tositteet, jotta hallintoviranomaisen tasolla voidaan perustella mukautetut hintatasot tai käytettävissä olevat summat.

4.7 Erityiset menetelmät rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten määrien määrittämiseksi

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan e alakohta

Rahastokohtaisissa asetuksissa voidaan vahvistaa lisämenetelmiä. Ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa ESR:n 14 artiklan 2 kohdassa määriteltiin enintään 40 prosentin kiinteä prosenttimäärä tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista toimen muiden tukikelpoisten kustannusten kattamiseksi. Tämä artikla poistettiin varainhoitoasetuksella ja korvattiin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklalla (ks. kohta 3.1.2.3).

LUKU 5

Vaikutukset tilintarkastuksen ja valvonnan kannalta**5.1 Tarve yhteiseen tilintarkastus- ja valvontakäytäntöön**

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot edellyttävät **kustannusten ennakoarviointia**, joka perustuu esimerkiksi aikaisempiin tai tilastollisiin tietoihin. Koska kyse on keskiarvosta, mediaanimääristä tai muista tilastollisesti luotettavista menetelmistä, on tavallista, että yksinkertaistettuja kustannusvaihtoja käytettäessä korvaukset ovat jonkin verran suurempia tai pienempiä kuin tuensaajille aiheutuvat todelliset kustannukset. Tätä pidetään kuitenkin sovellettavien sääntöjen mukaan hyväksyttävänä, koska oikealla menetelmällä määritettyjen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen katsotaan edustavan luotettavaa arviota todellisista kustannuksista. Tällainen liiallinen korvaus ei ole voittoa.

Silloin kun sovelletaan yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, valvonnan ja tilintarkastuksen yhteydessä ei tarkasteta edunsaajien maksamia laskuja ja summia jälkikäteen, vaan varmistetaan, että menetelmä, jolla yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot määritetään etukäteen, on sovellettavien sääntöjen mukainen ja sitä sovelletaan asianmukaisesti.

Tässä luvussa kuvataan yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen hallinnon tarkastuksia ja varmuuksia. Jäsenvaltioita kannustetaan myös ottamaan huomioon tilintarkastustuomioistuinten ja ERI-rahastoista vastaavien komission yksiköiden yhdessä laatimat keskeiset vaatimukset, jotka ovat merkityksellisiä kaikille yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja käyttäville ja tarkastaville elimille ⁽⁴⁷⁾.

Kun kansalliset viranomaiset todentavat ja tarkastavat yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ja tekevät päätelmiä ilmoitettujen menojen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta, niiden on suositeltavaa noudattaa yhtenäistä lähestymistapaa, jotta varmistetaan **yhdennukainen kohtelu**.

5.2 Tarkastusviranomaisen rooli yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen suunnittelussa

On erittäin suositeltavaa, että **kansalliset tarkastajat suorittavat yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen suunnittelun ennakoarvioinnin** ja toimittavat arvioinnin tulokset ennen toteutusta. Hallintoviranomaisen vastuulla on yksinomaan määritellä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskeva menetelmä ja sen parametrit. **Tarkastusviranomaisen tai todentamisviranomaisen (maaseuturahaston) suorittama tämän menetelmän ennakoarviointi ja validointi sekä sen laskeminen** parantavat kuitenkin yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen laatua merkittävästi edellyttäen, että noudatetaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 72 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa säädettyä tehtävien eriyttämistä koskevaa periaatetta.

Tällaisen arvioinnin yhteydessä tarkastajat ovat neuvonantajan roolissa, mikä ei estä heitä toimimasta puolueettomasti, kun he tarkastavat toteutuksen aikana yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon perusteella ilmoitettuja kustannuksia myöhemmin. Jos vaatimustenmukaisuuden ennakoarviointi tehdään riittävän perusteellisesti ja tarkoin määritellyssä kehyksessä ja tarkastusviranomainen tai todentamiselin tekee myönteisen johtopäätöksen (eli validoi yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevan menetelmän muodollisesti), tarkastusviranomainen tai todentamiselin voi käyttää arviointinsa tuloksia tulevia (varmennus-)tilintarkastuksia varten, kun poimitaan otosta toimista, joihin sovelletaan yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.

Ohjelman kannalta tämän lähestymistavan etuna on, että se takaa toivotun oikeusvarmuuden ja **auttaa ehkäisemään järjestelmävirheitä**, joilla voi olla taloudellisia seurauksia, jos ne havaitaan vasta toteutuksen aikana.

5.3 Yleiset hallinnon tarkastukset ja tarkastustapa

Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja käytettäessä sekä komissio että jäsenvaltion viranomaiset suorittavat tarkastuksia ja valvontaa, joilla varmistetaan, että menetelmä suunnitellaan ja määrät tai prosenttimäärät (tarvittaessa) lasketaan oikein ja että niitä sovelletaan asianmukaisesti, ja joiden avulla todetaan menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus.

Varainhoitoasetuksella muutettiin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 125 artiklan 4 kohdan a alakohtaa, mikä selvensi hallintoviranomaisen suorittamien tarkastusten laajuutta yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen mukaisesti korvattavien kustannusten osalta. Kyseisessä kohdassa säädetään, että hallintoviranomaisen on tarkistettava, että **osarahoitettut tuotteet ja palvelut on toimitettu ja että toimi on sovellettavan lainsäädännön, toimenpideohjelman ja sille asetettujen tukiedellytysten mukainen**.

Lisäksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 125 artiklan 4 kohdan a alakohdan ii alakohdassa todetaan, että **yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella korvattavien kustannusten osalta hallinnon tarkastuksilla (ja niiden seurauksena tilintarkastuksilla) on pyrittävä varmistamaan, että tuensaajalle menojen kattamiseksi maksettavan korvauksen edellytykset ovat täyttyneet** (esimerkiksi avustussopimuksen mukaisesti).

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella korvattujen menojen osalta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 125 artiklan 4 kohdan vaatimus, jonka mukaan osarahoitettujen tuotteiden ja palvelujen on oltava toimitettu, ei tarkoita, että tilintarkastuksissa olisi tarkistettava aiheutuneita kustannuksia tai pyydettävä niistä tositteita.

⁽⁴⁷⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR18_11/SR_SCO_FL.pdf (Liite II – 1. Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskeva varmuus ja 2. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tuloksellisuus)

Maaseuturahaston osalta täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 48 artiklan 2 kohdan d alakohdassa täsmennetään, että hallinnollisilla tarkastuksilla on varmistettava toimen kustannusten tukikelpoisuus. Lisäksi on varmistettava, vastaavako ne kustannusluokkaa tai laskentamenetelmää, jota on käytettävä, jos toimeen tai sen osaan sovelletaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohtaa. Lisäksi saman säännöksen 3 kohdan b alakohdan mukaan aiheutuneita kustannuksia ja suoritettuja maksuja ei tarvitse tarkastaa, jos sovelletaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettua muotoa tai menetelmää.

Sen vuoksi **yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevaan menetelmään perustuvia korvattavia menoja koskevien hallinnon tarkastusten ja tilintarkastusten soveltamisala kattaa yksikkö- ja kertakorvausten tuotokset ja suoritteet sekä kiinteämääräisen rahoituksen peruskustannukset. Hallinnon tarkastuksissa ja tilintarkastuksissa ei tarkasteta yksittäisiä laskuja ja erityisiä julkisia hankintoja koskevia menettelyjä, jotka perustuvat yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella korvattuihin menoihin.** Siksi näitä rahoitus- tai hankinta-asiakirjoja ei saa vaatia tuensaajan maksamien määrien (menojen) tarkastamiseksi.

Tilintarkastukset ja valvonta toteutetaan kahdella tasolla:

- 1) yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon laskentamenetelmän asianmukaisen vahvistamisen todentaminen
- 2) vahvistettujen prosenttimäärien ja määrien oikean soveltamisen todentaminen.

5.3.1 Yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon laskentamenetelmän asianmukaisen vahvistamisen todentaminen

Laskentamenetelmän todentaminen on **yleensä ohjelman (tai sen osien) tai useiden ohjelmien osalta hallintoviranomaisen tai välittävän elimen vastuulla.** Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohdan sekä aa alakohdan mukaisiin tuensaajien omiin tietoihin perustuvien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta tämä todentaminen kohdistetaan tiettyihin tuensaajiin.

Käytännössä tarkastusviranomainen varmistaa, onko yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto määritetty yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdassa määriteltyjen laskentamenetelmien vaatimusten ja ohjelmaviranomaisten tällaiselle yksinkertaistetulle kustannusvaihtoehdolle määrittelemien asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

Sen arvioimiseen, onko hallintoviranomaisen kehittämät menetelmät saatettu päätökseen huolellisesti, kuuluu seuraavat vaiheet:

- tarkastetaan, että **laskentamenetelmää koskevat tiedot** on asianmukaisesti dokumentoitu ja helposti jäljitettävissä ja että niitä sovelletaan johdonmukaisesti
- todennetaan, että **laskelmiin sisältyvät kustannukset ovat merkityksellisiä ja tukikelpoisia**
- todennetaan tietojen luotettavuus ja oikeellisuus
- todennetaan, että kaikki yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamat **kustannuslajit** ovat olemassa
- arvioidaan yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa määritettäessä laadittu **vaiheiden yksityiskohtainen kuvaus.**

Laskentamenetelmän tarkastuksessa keskitytään menetelmän vahvistamisen edellytysten täyttymiseen, eikä siinä kyseenalaisteta sitä, miksi on valittu juuri jokin tietty menetelmä. Menetelmän valinta on yksinomaan hallintoviranomaisen vastuulla. Hallintoviranomaisten olisi pidettävä asianmukaisesti kirjaa vahvistetusta laskentamenetelmästä, ja niiden olisi pystyttävä osoittamaan, millä perusteella kiinteät prosenttimäärät, vakioyksikkökustannukset tai kertakorvaukset on määritetty. Laskentamenetelmän dokumentointia varten kirjattuihin tietoihin sovelletaan voimassa olevien asetusten vaatimuksia (maaseuturahaston osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 82, 87 ja 88 artikla ja muiden ERI-rahastojen osalta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 140 artikla).

Niiden kiinteiden prosenttimäärien, kertakorvausten ja yksikkökustannusten osalta, jotka vahvistetaan yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa tai rahastokohtaisissa asetuksissa ja joille ei vaadita laskutoimitusta sovellettavan koron määrittämiseksi, tilintarkastuksissa keskitytään kustannuslajien määrittelyyn (esim. välittömät kustannukset, välilliset kustannukset ja välittömät henkilöstökustannukset). Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa vahvistettuja yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevien asiakirjojen pyytämiseksi ei ole oikeusperustaa (esim. tarkastajat eivät saa pyytää tuensaajia toimittamaan todellisia kustannuksia koskevia laskuja sen todentamiseksi, onko tuensaajalle todella aiheutunut välillisiä 15 prosentin kustannuksia, kun sovelletaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaa).

5.3.2. Menetelmän moitteettoman soveltamisen todentaminen

- Jos käytetään kiinteää prosenttimäärää, yksikkökustannuksia tai kertakorvausta, **ei ole tarpeen perustella menolajien todellisia kustannuksia, jotka yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot kattavat,** mukaan luettuna tapauksen mukaan poistot ja luontoissuoritukset. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen luontoissuoritukset voidaan ottaa huomioon laskettaessa kiinteän prosenttimäärän, vakioyksikkökustannuksen tai kertakorvauksen arvoa. Jos sovelletaan yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa, ei ole kuitenkaan tarpeen todentaa luontoissuorituksia eikä näin ollen sitä, noudatetaanko edellä mainitun 69 artiklan 1 kohdan säännöksiä.

- Kuten edellä todettiin, laskentamenetelmän tarkastukset tehdään yleensä hallintoviranomaisen (käytetystä menetelmästä riippuen) tai välittävän elimen tasolla, kun taas **vahvistetun menetelmän moitteeton soveltaminen tarkastetaan tuensaajan tasolla.**

5.3.2.1 Kiinteiden prosenttimäärien moitteettoman soveltamisen todentaminen

Kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmän moitteettoman soveltamisen todentamiseen **kuuluu kiinteän prosenttimäärän soveltamisen kohteena olevan toimen kustannuslajien eli niin sanottujen ”peruskustannusten” todentaminen tai niiden laskeminen silloin, kun niiden vahvistamiseen käytetään muita yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.** Tarvittaessa todennetaan myös muut tukikelpoisten kustannusten lajit, joita ei oteta huomioon kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmässä (eli tukikelpoiset kustannukset, joihin ei sovelleta kiinteää prosenttimäärää). Tuensaajalle aiheutuneita todellisia kustannuksia tai niihin liittyviä tositteita ei kuitenkaan tarkasteta kiinteiden prosenttimäärien perusteella korvattujen määrien osalta.

Kansallisissa järjestelmissä olisi oltava selkeät ja yksiselitteiset määritelmät kustannuslajeista tai ennalta vahvistetut luettelot kaikista tukikelpoisten kustannusten lajeista, joihin kiinteä prosenttimäärä perustuu (ja tapauksen mukaan muut tukikelpoisten kustannusten lajit).

Tarkastajien tehtävänä kiinteiden määrien oikean soveltamisen todentamisessa on

- tarkastella tätä vaihtoehtoa koskevia **ohjelmäsääntöjä** ja tuensaajan kanssa tehtyjä sopimuksia sen todentamiseksi, että
 - kiinteässä prosenttimäärässä otetaan huomioon oikeat kustannuslajit eli se koskee oikeaa luokkaa ja siinä käytetään oikeita tukikelpoisten kustannusten lajeja, joihin kiinteä prosenttimäärä perustuu
 - kiinteää prosenttimäärää on käytetty oikein
- valvoa **”peruskustannuksia”**, esimerkiksi todellisten kustannusten perusteella ilmoitettuja menoja, joihin sovelletaan kiinteää prosenttimäärää, sen todentamiseksi, että
 - peruskustannuksiin ei sisälly menoja, jotka eivät ole tukikelpoisia
 - samaa kustannuserää ei ilmoiteta kahteen kertaan, eli ”peruskustannus” tai muut todelliset kustannukset eivät sisällä kustannuseriä, jotka tavallisesti kuuluvat kiinteään prosenttimäärään – esimerkiksi hallintokuluja, jotka välillisten kustannusten kiinteä prosenttimäärä kattaa, ei voida sisällyttää toiseen kustannuslajiin, kuten ulkoisesta asiantuntemuksesta aiheutuvia välittömiä todellisia kustannuksia, jos ne sisältävät myös välillisiä hallintokuluja, jotta vältetään kaksinkertaisen rahoituksen riski
 - kiinteää prosenttimäärää soveltamalla laskettu määrä oikaistaan suhteellisesti, jos on muutettu niiden peruskustannusten arvoa, joihin sovelletaan kiinteää prosenttimäärää. Mahdolliset vähennykset niiden ”peruskustannusten” tukikelpoisiin määriin, jotka on hyväksytty näiden todentamisten perusteella niiden tukikelpoisten kustannuslajien osalta, joihin sovelletaan ”peruskustannusten” kiinteää prosenttimäärää (eli suhteessa alustavaan talousarvioon tai rahoitusoikaisun jälkeen), vaikuttavat samassa suhteessa määriin, jotka on hyväksytty niiden kustannuslajien osalta, jotka on laskettu soveltamalla ”peruskustannuksiin” kiinteää prosenttimäärää.

5.3.2.2 Vakioyksikkökustannusten moitteettoman soveltamisen todentaminen

Vakioyksikkökustannusten moitteettoman soveltamisen todentamiseen kuuluu sen arvioiminen, **ovatko kustannusten korvaamiselle asetetut edellytykset tuotosten tai tulosten osalta täyttyneet.**

Tarkastajan tehtävänä on tarkistaa,

- ovatko hankkeen toimittamat yksiköt määrällisinä tuotantopanoksina tai -tuotoksina tai yksikkökustannusten kattamat tulokset dokumentoituja ja siten todennettavissa ja todellisia
- vastaako ilmoitettu määrä yksikkökustannuksia kerrottuna hankkeessa tosiasiallisesti tuotetuilla yksiköillä
- täytyvätö tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa mahdollisesti asetetut muut edellytykset.

Tarkastajien ja valvojien ei pitäisi hyväksyä yksikkökustannuksia, jotka on maksettu ja ilmoitettu komissiolle etukäteen niin, että hankkeen vastaavaa osaa ei ole vielä pantu täytäntöön. Tuensaajan on ainoastaan ilmoitettava ja osoitettava toimitettujen yksiköiden määrä, ei niiden perustana olevia tosiasiallisia kustannuksia.

5.3.2.3 Kertakorvausten moitteettoman soveltamisen todentaminen

Kertakorvausten osalta toimen toteutuminen on maksun saamisen kannalta keskeistä. Siksi on olennaisen tärkeää saada varmuus siitä, että ilmoitetut tuotokset tai tulokset ovat todellisia. Näin ollen tarkastuksessa **tarkistetaan, ovatko hankkeen sovitut vaiheet (mahdolliset välitavoitteet) täysin valmiit ja onko tuotokset tai tulokset toimitettu** ohjelmaviranomaisten asettamien edellytysten mukaisesti (tuotokset tai tulokset on dokumentoitava). Tuotoksiin tai tuloksiin liittyviä tuensaajalle aiheutuvia todellisia kustannuksia ei tarkisteta.

5.3.2.4 Todentaminen saman toimen vaihtoehtojen yhdistelmän tapauksessa

Kun kyseessä on yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhdistelmä, edellä kuvatuille yksinkertaistettujen kustannusten yksittäisille tyypeille vaadittujen tarkastusten lisäksi **tilintarkastuksissa ja valvonnassa on vahvistettava, että kaikki toimen kustannukset ilmoitetaan vain kerran**. Tähän kuuluu sen tarkastaminen, että sovelletuilla menetelmillä varmistetaan, ettei toimen menoja voida veloittaa useammasta kuin yhdestä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tyyppistä ja soveltuvin osin välittömistä kustannuksista (kustannusten ilmoittaminen kahteen kertaan esimerkiksi sekä välittöminä että välillisinä kustannuksina).

5.3.3. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöön liittyvät mahdolliset virheet tai sääntöjenvastaisuudet

Virheinä tai sääntöjen vastaisina voitaisiin pitää esimerkiksi seuraavia:

- Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen laskemiseen käytetyssä menetelmässä ei noudateta lainsäädännön ehtoja.
- Laskentamenetelmän tuloksia ei ole noudatettu prosenttimääriä asetettaessa ja sovellettaessa.
- Tuensaaja ei ole noudattanut asetettuja prosenttimääriä tai on ilmoittanut sellaisia kustannuksia, jotka eivät sisälly hallintoviranomaisen vahvistamien tukikelpoisten kustannusten lajeihin.
- Sama kustannuserä on ilmoitettu kahdesti: sekä ”peruskustannuksena” (laskettu todellisten kustannusten, kertakorvauksen tai yksikkökustannuksen perusteella) että ”laskettuna kustannuksena” (sisällytetty kiinteään prosenttimäärään).
- Peruskustannuksia on vähennetty vähentämättä samassa suhteessa laskettuja tukikelpoisia kustannuksia (sisällytetty kiinteään prosenttimäärään).
- Tositteet tuotoksista, joista on suoritettu täysimääräinen maksu, puuttuvat kokonaan tai osittain.

Jos tilintarkastuksessa tai hallinnon tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia niiden tukikelpoisten kustannusten lajeissa, joihin sovelletaan kiinteää prosenttimäärää, myös laskettuja tukikelpoisia kustannuksia on vähennettävä.

Esimerkki (EAKR): Kunta saa tien rakentamista varten avustuksen, jonka tukikelpoiset kustannukset ovat enintään 1 000 000 euroa.

Hankkeen maksuhakemus on seuraavanlainen:

Hanke 1: Työ (julkinen hankintamenettely)	700 000 euroa
Hanke 2: Muut kustannukset:	300 000 EUR
Välittömät henkilöstökustannukset (tyyppi 1)	50 000 euroa
Muut välittömät kustannukset (tyyppi 3)	242 500 euroa
Välilliset kustannukset (tyyppi 2)	Välittömät henkilöstökustannukset × 15 % = EUR 7 500
Ilmoitetut kokonaiskustannukset	1 000 000 euroa

Hallintoviranomainen tarkastaa tuensaajan ilmoittamat menot. Ilmoitetuista välittömistä henkilöstökustannuksista löytyy tukikelvottomia menoja.

Hyväksytty maksuhakemus on seuraavanlainen:

Hanke 1: Työ (julkinen hankintamenettely)	700 000 euroa
Hanke 2: Muut kustannukset:	300 000 288 500 euroa
Välittömät henkilöstökustannukset (tyyppi 1)	50 000 40 000 euroa
Muut välittömät kustannukset (tyyppi 3)	242 500 euroa
Välilliset kustannukset (tyyppi 2)	Välittömät henkilöstökustannukset × 15 % = 7 500 6 000 euroa
Tukikelpoiset kustannukset yhteensä suhteutetun vähennyksen jälkeen:	1 000 000 988 500 euroa

Esimerkki (ESR): Jokaisesta koulutuksen suorittavasta koulutettavasta maksetaan 5 000 euron yksikkökustannus.

Koulutus alkaa tammikuussa, loppuu kesäkuussa, ja siihen odotetaan 20:tä osallistujaa. Odotettujen tukikelpoisten menojen määrä on $20 \times 5\,000$ euroa = 100 000 euroa. Koulutuksen tarjoaja lähettää joka kuukausi laskun, joka vastaa 10:tä prosenttia avustuksesta: 10 000 euroa tammikuun lopussa, 10 000 euroa helmikuun lopussa jne.

Koska yksikään koulutettava ei kuitenkaan ole saanut koulutusta päätökseen ennen kesäkuun loppua, kaikkia näitä maksuja pidetään ennakkoina, eikä niitä voida ilmoittaa komissiolle. **Vasta kun on osoitettu, että jotkut henkilöt ovat suorittaneet koulutuksen loppuun, määrä voidaan todistaa komissiolle:** jos esimerkiksi 15 henkeä on saanut koulutuksen päätökseen, komissiolle voidaan todistaa $15 \times 5\,000$ euroa = 75 000 euroa.

LIITE I

Esimerkkejä yksinkertaistetuista kustannusvaihtoehdoista

Tässä liitteessä annetaan esimerkki avustuksesta tuensaajalle, joka aikoo **järjestää seminaarin 50 osallistujalle** esitelläkseen uusia täytäntöönpanovälineitä. Työntekijät käyttävät aikaa tapahtuman suunnitteluun ja järjestämiseen, sitä varten vuokrataan tilat, joitakin puhujia tulee ulkomailta ja tapahtuman pöytäkirja on julkaistava. Tapahtumasta syntyy myös välillisiä kustannuksia, jotka liittyvät esimerkiksi työntekijöihin (esim. kirjanpito-kustannukset, johtaja), sähkö- ja puhelinlaskuihin sekä tietotekniseen tukeen.

Todellisiin kustannuksiin liittyvä talousarvioluonnos on seuraavanlainen, ja samaa muotoa käytetään kaikkien mahdollisuuksien ja vaihtoehtojen osalta, jotta erot ovat helpommin nähtävissä:

Välittömät kustannukset yhteensä	135 000	Välilliset kustannukset yhteensä	15 000
Välittömät henkilöstökustannukset	90 000	Välilliset henkilöstökustannukset	12 000
Tilavuokrat	12 000	Sähkö, puhelin jne.	3 000
Matkakustannukset	15 000		
Ateriat	3 000		
Tiedottaminen/mainonta	15 000		

Jäljempänä kuvataan eri tavat, joilla hanketta voidaan käsitellä valitun yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon mukaan.

Mahdollisuus 1: vakioyksikkökustannukset (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdan b alakohta)

Periaate: Kaikki tukikelpoiset kustannukset tai osa niistä lasketaan panosten, tuotosten tai tulosten määrän perusteella ennalta vahvistetuilla yksikkökustannuksilla kerrottuna.

Esimerkkiseminaarissa yksikkökustannukseksi voidaan vahvistaa 3 000 euroa / seminaariin osallistuva (yhden yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdassa vahvistetun laskentamenetelmän perusteella).

Talousarvioluonnokseksi saadaan:

Seminaariin osallistuvien enimmäismäärä = 50

Yksikkökustannus/seminaariin osallistuva = 3 000 euroa

Tukikelpoiset kustannukset yhteensä = $50 \times 3\,000$ euroa = 150 000 euroa

Jos osallistujia on 48, tukikelpoiset kustannukset ovat $48 \times 3\,000$ euroa = 144 000 euroa

Kirjausketju:

- Vakioyksikkökustannusten arvon määrittämiseen käytetty menetelmä on dokumentoitava ja säilytettävä.
- Tukiedellytykset vahvistavan asiakirjan on oltava selvä vakioyksikkökustannusten ja maksun käynnistävien tekijöiden suhteen.

— Näyttö seminaariin osallistumisesta (osallistujalistat).

Huomautus: Tässä tapauksessa osallistujien tukikelpoisuutta ei tarvitse todentaa. Jos kohdennettujen osallistujien on täytettävä tietyt edellytykset, osallistujien tukikelpoisuus on todennettava.

Mahdollisuus 2: kertakorvaukset (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdan c alakohta)

Periaate: Kaikki toimen tukikelpoiset kustannukset tai osa niistä korvataan ennalta vahvistetun määrän perusteella toimia tai tuotoksia (jotka vastaavat yhtä yksikköä) koskevien ennalta määriteltyjen sopimusehtojen mukaisesti. Avustus maksetaan, jos toimia tai tuotoksia koskevat ennalta määritellyt sopimusehdot täyttyvät.

Uusia täytäntöönpanovälineitä esittelevän *seminaarin järjestämistä* varten voidaan vahvistaa 150 000 euron kertakorvaus (osallistujien lukumäärästä riippumatta), joka lasketaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdassa täsmennettyjen menetelmien perusteella.

Talousarvioluonnokseksi saadaan:

Kertakorvauksen tavoite = uusia täytäntöönpanovälineitä esittelevän seminaarin järjestäminen

Tukikelpoiset kustannukset yhteensä = 150 000 euroa

Jos seminaari järjestetään ja uusia täytäntöönpanovälineitä esitellään, 150 000 euron kertakorvaus on tukikelpoinen. Jos seminaaria ei järjestetä tai uusia täytäntöönpanovälineitä ei esitellä, mitään ei makseta.

Kirjausketju:

- Kertakorvauksen arvon määrittämiseen käytetty menetelmä on dokumentoitava ja säilytettävä.
- Tukiedellytykset vahvistavan asiakirjan on oltava selvä kertakorvauksen ja maksun käynnistävien tekijöiden suhteen.
- Seminaarin toteutumisesta ja sen sisällöstä on esitettävä näyttöä (esim. lehtiartikkeleita, kutsu, ohjelma, valokuvia).

Mahdollisuus 3: kiinteämääräinen rahoitus (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdan d alakohta)

Huom. Laskelmista saadut määrät on pyöristetty.

Yleinen periaate: Tietyt tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka on selvästi yksilöity ennalta, lasketaan soveltamalla ennalta vahvistettua prosenttimäärää yhteen tai useampaan muuhun tukikelpoisten kustannusten lajiin.

Verrattaessa kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmiä on verrattava aina menetelmän kaikkia seuraavia tekijöitä eikä pelkästään kiinteitä prosenttimääriä:

- tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin sovelletaan kiinteää prosenttimäärää ("perusta")
- itse kiinteä prosenttimäärä
- tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka lasketaan kiinteämääräisesti
- tarpeen mukaan tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin kiinteää määrää ei sovelleta ja joita ei lasketa kiinteämääräisenä.

Vaihtoehto 1: kiinteämääräistä rahoitusta koskeva yleinen sääntö

Jäsenvaltio käyttää yhtä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdassa ⁽¹⁾ säädettyistä menetelmistä määrittääkseen 47 prosentin kiinteän prosenttimäärän, jota sovelletaan kaikkiin henkilöstökustannuksiin (sekä välittömiin että välillisiin) toimen muiden kustannusten ⁽²⁾ laskemiseksi:

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joiden perusteella prosenttimäärää sovelletaan muiden tukikelpoisten kustannusten määrien laskemiseen (tyyppi 1)	Henkilöstökustannukset = 90 000 euroa + 12 000 euroa = 102 000 euroa
Itse kiinteä prosenttimäärä	47 %
Muut tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka lasketaan kiinteämääräisesti (tyyppi 2)	Muut kustannukset = 47 prosenttia henkilöstökustannuksista = 47 % × 102 000 = 47 940 euroa
Muut tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin kiinteää määrää ei sovelleta ja joita ei lasketa kiinteämääräisenä (tyyppi 3)	Ei sovelleta

=> Tukikelpoiset kustannukset yhteensä = 102 000 + 47 940 = 149 940 euroa

Talousarvioluonnos on seuraavanlainen:

Henkilöstökustannukset (tyyppi 1):	102 000	Muut kustannukset (tyyppi 2) = 47 % henkilöstökustannuksista	47 940
Välittömät henkilöstökustannukset	90 000	(laskettu)	
Välilliset henkilöstökustannukset	12 000	Tukikelpoiset kustannukset yhteensä	149 940

(perustuvat yleensä todellisiin kustannuksiin)

Kirjausketju:

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joiden perusteella prosenttimäärää sovelletaan muiden tukikelpoisten kustannusten määrien laskemiseen	Välittömät kustannukset = — henkilöstökustannusten selkeä määritelmä — todisteet kustannuksista (esim. palkkakuitit, tuntilistat).
Kiinteä prosenttimäärä	Viittaus kiinteän prosenttimäärän osalta valittuun menetelmään ja — a alakohdan osalta hallintoviranomaisen tasolla tarve tallettaa asiakirjat, jotka todistavat laskentamenetelmän — b alakohdan osalta menetelmän (joka on edelleen voimassa, kun toiminta valitaan) oikea soveltaminen ja todiste siitä, että tuensaaja ja toimien tyyppi ovat samanlaiset — c alakohdan osalta todiste siitä, että menetelmää sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamiin tukijärjestelmiin, jotka ovat edelleen voimassa, kun toimi valitaan, ja todiste siitä, että tuensaaja ja toimien tyyppi ovat samanlaiset — d alakohdan osalta viittaus käytettyyn menetelmään.
Muut tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka lasketaan kiinteämääräisesti	Perusteluita ei tarvita.

Vaihtoehto 2: välillisten kustannusten kiinteämääräinen rahoitus (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta)

Jäsenvaltio suunnittelee yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan mukaisesti kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmän, jossa 11,1 prosentin kiinteää prosenttimäärää – joka on laskettu yhden 67 artiklan 5 kohdan a tai c alakohdassa olevan menetelmän mukaisesti – sovelletaan tukikelpoisiin välittömiin kustannuksiin: Tämä prosenttimäärä lasketaan käyttämällä oikeudenmukaista, tasapuolista ja todennettavaa laskentamenetelmää tai menetelmää, jota sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin ja avustuksensaajiin.

⁽¹⁾ Kohdan a, b, c tai d alakohdan mukaisesti.

⁽²⁾ On syytä huomata, että jos kiinteämääräisesti lasketut tukikelpoiset kustannuslajit ovat välillisiä kustannuksia, kiinteä prosenttimäärä voi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti olla enintään 25 prosenttia.

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joiden perusteella prosenttimäärää sovelletaan tukikelpoisten välillisten kustannusten määrien laskemiseen (tyyppi 1)	Tukikelpoiset välittömät kustannukset = 135 000 euroa
Kiinteä prosenttimäärä	11,1 % (ei voi olla suurempi kuin 25 % ja on perusteltava)
Tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka lasketaan kiinteämääräisesti (tyyppi 2)	Välilliset kustannukset (laskettu) = 11,1 % tukikelpoisista välittömistä kustannuksista = 11,1 % × 135 000 = 14 500 euroa
Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin kiinteää prosenttimäärää ei sovelleta ja joita ei lasketa kiinteämääräisenä (tyyppi 3)	Ei sovelleta, koska muita tukikelpoisia kustannuksia ei ole.

=> Tukikelpoiset kustannukset yhteensä = 135 000 + 14 500 = 149 500 euroa

Talousarvioluonnos on seuraavanlainen:

Välittömät kustannukset (tyyppi 1)	135 000	Välilliset kustannukset (tyyppi 2) = 11,1 % välittömistä kustannuksista	14 500
Välittömät henkilöstökustannukset	90 000	(laskettu)	
Tilavuokrat	12 000		
Matkakustannukset	15 000	Tukikelpoiset kustannukset yhteensä	149 500
Ateriat	3 000		
Tiedottaminen/mainonta	15 000		

(perustuvat yleensä todellisiin kustannuksiin)

Kirjaukset:

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin sovelletaan kiinteää prosenttimäärää tukikelpoisten kustannusten määrien laskemiseksi	Välittömät kustannukset = — välittömien kustannusten selkeä määritelmä — todisteet kustannuksista (esim. palkkakuitit, mahdolliset tuntilistat, todisteet mainonnasta ja laskuista).
Kiinteä prosenttimäärä	Viittaus kiinteän prosenttimäärän osalta valittuun menetelmään ja — a alakohdan osalta hallintoviranomaisen tasolla tarve tallettaa asiakirjat, jotka todistavat laskentamenetelmän — b alakohdan osalta menetelmän oikea soveltaminen ja todiste siitä, että tuensaja ja toimien tyyppi ovat samanlaiset — c alakohdan osalta todiste siitä, että menetelmää sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamiin avustusjärjestelmiin, ja todiste siitä, että tuensaja ja toimien tyyppi ovat samanlaiset.
Tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka lasketaan kiinteämääräisesti	Perusteluita ei tarvita.

Vaihtoehto 3: välillisten kustannusten kiinteämääräinen rahoitus (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta)

Jäsenvaltio voi päättää valita yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaisen kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmän: enintään 15 prosentin kiinteää prosenttimäärää välillisten kustannusten laskemiseen sovelletaan vain välittömiin henkilöstökustannuksiin. Itse prosenttimäärää ei tarvitse perustella, koska se täsmennetään asetuksessa.

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin kiinteää prosenttimäärää sovelletaan tukikelpoisten kustannusten määrien laskemiseksi (tyyppi 1)	Välittömät henkilöstökustannukset = 90 000 euroa
Kiinteä prosenttimäärä	15 % (perusteluita ei tarvita)
Tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka lasketaan kiinteämääräisesti (tyyppi 2)	Välilliset kustannukset (laskettu) = 15 % tukikelpoisista välittömistä kustannuksista = 15 % × 90 000 = 13 500 euroa
Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin kiinteää prosenttimäärää ei sovelleta ja joita ei lasketa kiinteämääräisenä (tyyppi 3)	Muut välittömät kustannukset (tilavuokrat, matkakustannukset, ateriat, tiedotus, mainonta) = 45 000 euroa

Tukikelpoiset kustannukset yhteensä = välittömät henkilöstökustannukset + lasketut välilliset kustannukset + muut välittömät kustannukset = 90 000 + 13 500 + 45 000 = 148 500 euroa

Talousarvioluonnos on seuraavanlainen:

Välittömät henkilöstökustannukset (tyyppi 1)	90 000	=>	Välilliset kustannukset (tyyppi 2) = 15 % välittömistä henkilöstökustannuksista	13 500
--	--------	----	---	--------

(laskettu)

Muut välittömät kustannukset (tyyppi 3)

Tilavuokrat	12 000		
Matkakustannukset	15 000		
Ateriat	3 000		
Tiedottaminen/mainonta	15 000		
		Tukikelpoiset kustannukset yhteensä	148 500

(perustuvat yleensä todellisiin kustannuksiin)

Kirjausketju:

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin sovelletaan kiinteää prosenttimäärää tukikelpoisten kustannusten määrien laskemiseksi	Välittömät henkilöstökustannukset = — välittömien henkilöstökustannusten selkeä määritelmä — todisteet palkkakustannuksista (palkkakuitit, tarpeen mukaan tunti- ja työpöytätyöt, työsopimukset mahdollisten luontoistuuksien perustelemiseksi, ulkoisen palveluntarjoajan tarkka lasku).
Kiinteä prosenttimäärä	Tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa olisi myös viitattava yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaan.
Tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka lasketaan kiinteämääräisesti	Perusteluita ei tarvita.
Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin kiinteää määrää ei sovelleta ja joita ei lasketa kiinteämääräisenä	Muut välittömät kustannukset, kuten tilavuokrat, matkakustannukset, ateriat, tiedotus ja mainonta, on todistettava tarvittaessa asiaan liittyvillä laskuilla ja todisteella palvelun toimittamisesta.

Vaihtoehto 4: yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 1 kohdan mukainen kiinteämääräinen rahoitus

Jäsenvaltio voi päättää valita ESR-asetuksen 68 b artiklan 1 kohdan mukaisen kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmän: enintään 40 prosentin kiinteää prosenttimäärää sovelletaan vain välittömiin henkilöstökustannuksiin toimen kaikkien muiden kustannusten laskemiseksi ⁽³⁾. Itse prosenttimäärää ei tarvitse perustella, koska se täsmennetään asetuksessa ⁽⁴⁾.

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin kiinteää prosenttimäärää sovelletaan tukikelpoisten kustannusten määrien laskemiseksi (tyyppi 1)	Tukikelpoiset välittömät henkilöstökustannukset = 90 000 euroa
Kiinteä prosenttimäärä	40 % (perusteluita ei tarvita)
Tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka lasketaan kiinteämääräisesti (tyyppi 2)	Kaikki muut kustannukset = 40 % välittömistä henkilöstökustannuksista = 40 % × 90 000 = 36 000 euroa
Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin kiinteää prosenttimäärää ei sovelleta ja joita ei lasketa kiinteämääräisenä (tyyppi 3)	Varainhoitoasetuksen voimaantulon jälkeen osallistujien palkat ja korvaukset voidaan ilmoittaa 40 prosentin kiinteän prosenttimäärän ja välittömien henkilöstökustannusten lisäksi (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 2 kohta).

Tukikelpoiset kustannukset yhteensä = välittömät henkilöstökustannukset + kaikki muut lasketut kustannukset = 90 000 + 36 000 = 126 000 euroa

Talousarvioluonnos on seuraavanlainen:

Välittömät henkilöstökustannukset (tyyppi 1)	90 000	=>	Kaikki muut kustannukset (tyyppi 2) = 40 % välittömistä henkilöstökustannuksista	36 000
(perustuvat yleensä todellisiin kustannuksiin)				
(laskettu)				
Tukikelpoiset kustannukset yhteensä				126 000

Kirjausketju:

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin sovelletaan kiinteää prosenttimäärää tukikelpoisten kustannusten määrien laskemiseksi	Välittömät henkilöstökustannukset = — välittömien henkilöstökustannusten selkeä määritelmä — todisteet palkkakustannuksista (palkkakuitit, tarpeen mukaan tuntilistat, työehtosopimukset mahdollisten luontoistuuksien perustelemiseksi, ulkoisen palveluntarjoajan tarkka lasku).
Kiinteä prosenttimäärä	Tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa olisi viitattava yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklaan.
Tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka lasketaan kiinteämääräisesti (tyyppi 2)	Perusteluita ei tarvita. On kuitenkin suositeltavaa täsmentää, millaiset kustannuslajit tämä kiinteä prosenttimäärä kattaa, jotta voidaan tarvittaessa osoittaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan.
Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin kiinteää prosenttimäärää ei sovelleta ja joita ei lasketa kiinteämääräisenä (tyyppi 3)	Todisteet osallistujille maksettavista palkoista ja korvauksista.

⁽³⁾ Lukuun ottamatta osallistujille maksettavia palkkoja ja korvauksia (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 68 b artiklan 2 kohta).

⁽⁴⁾ Perustelu tarvitaan, jos prosenttimäärä on yli 40 prosenttia. Yli 40 prosentin kiinteää prosenttimäärää voitaisiin kuitenkin käyttää vain muissa kuin ESR-asetuksen 14 artiklan 2 kohdan puitteissa.

LIITE II

Esimerkki yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen ja valtiontukisääntöjen yhteensopivuudesta

Yritys saa avustuksen valtiontukijärjestelmästä toteuttaakseen koulutushankkeen henkilöstölleen. Julkisen tuen määrä on 387 000 euroa. Tämä tuki alittaa komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan n alakohdassa säädetyn 2 miljoonan euron kynnyksarvon, minkä vuoksi sovelletaan yleistä ryhmäpoikkeusasetusta.

Tuensaaja ja hallintoviranomainen sopivat käyttävänsä vakioyksikkökustannuksia määrittääkseen kurssin kustannukset osallistujaa kohti.

Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 31 artiklassa todetaan koulutustuesta seuraavaa:

1. Koulutustuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvaatimuksesta edellyttäen, että se täyttää tässä artiklassa ja I luvussa säädetyt edellytykset.
2. Tukea ei saa myöntää koulutukselle, jota yritykset järjestävät noudattaakseen velvoittavia kansallisia koulutusnormeja.
3. Seuraavat kustannukset ovat tukikelpoisia:
 - a) kouluttajista aiheutuvat henkilöstökustannukset, ainoastaan niiden tuntien osalta, joiden aikana kouluttajat osallistuvat koulutukseen
 - b) kouluttajien ja koulutettavien toimintakustannukset, jotka liittyvät suoraan koulutushankkeeseen, kuten matkakulut, majoituskulut, hankkeeseen suoraan liittyvät materiaali- ja tarvikekulut, poistot työkaluista ja laitteista siinä laajuudessa kuin niitä käytetään yksinomaan koulutushankkeessa
 - c) koulutushankkeeseen liittyvien neuvontapalveluiden kustannukset
 - d) koulutettavista aiheutuvat henkilöstökustannukset ja yleiset välilliset kustannukset (hallintokustannukset, vuokra, yleiskustannukset) niiden tuntien osalta, joiden aikana koulutettavat osallistuvat koulutukseen.
4. Tuki-intensiteetti on enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Tuki-intensiteettiä voidaan korottaa seuraavasti siten, että se on enintään 70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista:
 - a) 10 prosenttiyksikköä, jos koulutus on suunnattu alentuneesti työkykyisille tai epäedullisessa asemassa oleville työntekijöille;
 - b) 10 prosenttiyksikköä, jos tuki myönnetään keskisuurille yrityksille, ja 20 prosenttiyksikköä, jos tuki myönnetään pienille yrityksille.
5. Merenkulkualan koulutukseen myönnettävän tuen intensiteetti voidaan korottaa 100 prosenttiin tukikelpoisista kustannuksista, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) koulutettavat eivät ole miehistön varsinaisia jäseniä, vaan he ovat aluksella varsinaisen miehistön lisäksi
 - b) koulutus toteutetaan unionin rekistereissä olevissa aluksissa.

⁽¹⁾ Sellaisena kuin se on muutettuna 14 päivänä kesäkuuta 2017 annetulla komission asetuksella (EU) 2017/1084. Ennen tämän yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen muuttamista koskevan asetuksen voimaantuloa majoituskustannukset eivät olleet tukikelpoisia kustannuksia lukuun ottamatta koulutettavana olevien vammaisten työntekijöiden välttämättömiä vähimmäismajoituskustannuksia.

Hallintoviranomainen päättää vahvistaa yksikkökustannukset hankkeen tukikelpoisten menojen määrittämistä varten. Se käyttää tilastotietoja (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti) samantyyppisestä koulutuksesta tietyllä maantieteellisellä alueella.

Tilastotietojen asianmukaisen käsittelyn jälkeen tulokseksi saatavat keskimääräiset kustannukset menoerää kohti tämän-tyyppisellä kurssilla, jossa on sama määrä osallistujia, ovat seuraavat:

(euroa)		(euroa)	
Välittömät kustannukset		Välilliset kustannukset	
Kouluttaja – palkka	100 000	Hallinnolliset kustannukset	17 500
Kouluttaja – matkakustannukset	10 000	Vuokrat	15 000
Koulutettavat – palkka	140 000	Yleiskustannukset	12 500
Koulutettavat – majoitus	55 000	Välilliset kustannukset yhteensä	45 000
Koulutettavat – matkakustannukset	25 000		
Poistokelvottomat kulutustavarat	5 000		
Mainonta	2 000		
Järjestämiskustannukset	5 000		
Välittömät kustannukset yhteensä	342 000		

Tietoja käsitellessään hallintoviranomainen poistaa kaikki tukikelvottomat kustannukset.

Tarkistetun yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen ⁽²⁾ 31 artiklalla tukikelpoisiin kustannuksiin sisällytettiin seuraava kustannuslaji:

— Sellaisten koulutettavien majoituskulut, jotka ovat tai eivät ole alentuneesti työkykyisiä työntekijöitä.

Sen vuoksi koulutettavien majoituskustannukset voidaan nyt sisällyttää vakioyksikkökustannuksiin. Laskutapa on seuraava:

Koulutuksen tukikelpoiset kustannukset yhteensä (kokonaiskustannukset – tukikelvottomat kustannukset)	387 000 – 0 = 387 000 euroa
Koulutuksen suorittavien osallistujien odotettu lukumäärä	300
Kustannukset koulutuksen suorittavaa osallistujaa kohti (vakioyksikkökustannus)	387 000 euroa / 300 osallistujaa = 1 290 euroa / osallistuja

Koulutushankkeen alustava rahoitus on seuraavanlainen:

Julkinen rahoitus (kansallinen + ESR)	193 500 euroa
Yksityinen rahoitus (omarahoitus)	193 500 euroa
Valtiontuen intensiteetti	50 %

⁽²⁾ Komission asetus (EU) N:o 651/2014.

Komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 31 artiklan 4 kohdassa rajataan tuki-intensiteetiksi enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jotka määritellään hankkeen tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa. Alustava talousarvio on tämän vaatimuksen mukainen.

Hankkeen toteutuksen jälkeen tukikelpoiset kustannukset perustuvat koulutuksen suorittavien osallistujien todelliseen lukumäärään. Jos koulutuksen suorittaa vain 200 osallistujaa, tuki muodostuu seuraavasti:

Komissiolle ilmoitettavat tukikelpoiset kustannukset yhteensä:	1 290 euroa × 200 = 258 000 euroa
Julkinen rahoitus (kansallinen + ESR)	129 000 EUR
Yksityinen rahoitus (omarahoitus)	129 000 EUR
Valtiontuen intensiteetti	50 %

Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ja maaseuturahastoa koskevat toimenpiteet

Annettujen ohjeiden perusteella jäljempänä esitetään luettelo toimenpiteistä, jotka voivat kuulua yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen piiriin. Luettelo ei ole tyhjentävä vaan vain suuntaa antava, jotta voidaan käsitellä asianmukaisesti maaseudun kehittämissuunnitelmia. Asetuksessa esitetyt maksut, joissa käytetään vakioyksikkökustannuksia (hehtaaria tai eläinyksikköä kohti), on jätetty pois.

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 tai (EU) N:o 1303/2013 mukainen toimenpide		Koodi	Alatoimenpide ohjelmatarkoituksia varten (tarpeen mukaan)	Yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto (kyllä/ei)	Huomautukset
14 artikla	tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevat toimet	1	tuki ammatilliseen koulutukseen ja taitojen hankkimiseen	Kyllä	Ei sallittu, jos toimenpide toteutetaan julkisten hankintojen kautta Sallittu, jos kyseessä on sisäinen palveluntuottaja
			tuki esittelytoimintaan ja tiedotustoimiin	Kyllä	
			tuki lyhytaikaisiin tilan- ja metsänhoitoa koskeviin vaihtoihin ja vierailuihin tiloille ja metsiin	Kyllä	
15 artikla	neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut	2	tuki neuvontapalveluiden hyödyntämiseen	Ei	
			tuki tilanhoito- ja lomituspalvelujen sekä maatalouden neuvontapalvelujen ja metsätalouden neuvontapalvelujen perustamiseen	Ei	
			tuki neuvonjojen kouluttamiseen	Ei	
16 artikla	maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät	3	tuki laatujärjestelmiin liittymiseen	Kyllä	
			tuki tuottajaryhmien sisämarkkinoilla toteuttamiin tiedotus- ja menekin edistämistoimiin	Kyllä	
17 artikla	investoinnit fyysiseen omaisuuteen	4	maatilojen investointituki	Kyllä	
			tuki maataloustuotteiden jalostukseen / kaupan pitämiseen ja/tai kehittämiseen kohdistuviin investointeihin	Kyllä	

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 tai (EU) N:o 1303/2013 mukainen toimenpide		Koodi	Alatoimenpide ohjelmatarkoituksia varten (tarpeen mukaan)	Yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto (kyllä/ei)	Huomautukset
			tuki maa- ja metsätalouden kehittämiseen, nykyaikaistamiseen tai sopeuttamiseen liittyviin infrastruktuuri-investointeihin	Kyllä	
			tuki ei-tuotannollisiin investointeihin, jotka liittyvät maatalouden ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseen	Kyllä	
18 artikla	luonnonkatastrofien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja aiheellisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto	5	tuki investointeihin ennalta ehkäiseviin toimiin, joiden tavoitteena on lieventää mahdollisten luonnonkatastrofien, epäsuotuisten sääolojen ja muiden katastrofien seurauksia	Kyllä	
			tuki investointeihin luonnonkatastrofien, epäsuotuisten sääolojen ja muiden katastrofien vahingoittaman maatalousmaan ennallistamiseksi ja vahingoittamien tuotantomahdollisuuksien palauttamiseksi	Kyllä	
19 artikla	tila- ja yritystoiminnan kehittäminen	6	yrityksen perustamistuet nuorille viljelijöille	Ei	
			yrityksen perustamistuki muun kuin maataloustoiminnan aloittamiseksi maaseutualueilla	Ei	
			yrityksen perustamistuki pientilojen kehittämiseksi	Ei	
			tuki investointeihin muun kuin maataloustoiminnan perustamiseen ja kehittämiseen	Kyllä	
			korvaukset viljelijöille, jotka ovat tukikelpoisia pienviljelijäjärjestelmässä ja siirtävät tilansa pysyvästi toiselle viljelijälle	Ei	
20 artikla	peruspalvelut ja kylien kunnostus maaseutualueilla	7	tuki maaseutualueiden kuntien ja kylien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien sekä Natura 2000 -alueita ja muita luonnonarvoltaan merkittäviä alueita koskevien suojele- ja hoitosuunnitelmien laatimiseen ja päivittämiseen	Kyllä	
			tuki investointeihin kaikenlaisten pieninfrastruktuurien luomiseksi, parantamiseksi tai laajentamiseksi, uusiutuvia energialähteitä ja energiansäästöä koskevat investoinnit mukaan luettuina	Kyllä	

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 tai (EU) N:o 1303/2013 mukainen toimenpide	Koodi	Alatoimenpide ohjelmatarkoituksia varten (tarpeen mukaan)	Yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto (kyllä/ei)	Huomautukset
		tuki laajakaistainfrastruktuuriin, myös sen luomiseen, parantamiseen ja laajentamiseen, passiiviseen laajakaistainfrastruktuuriin sekä laajakaitan ja julkisten sähköisen hallinnon ratkaisujen saatavuuteen	Kyllä	
		tuki investointeihin maaseutuväestölle suunnattujen paikallisten peruspalvelujen (esim. vapaa-aika, kulttuuri) ja niihin liittyvän infrastruktuurin perustamiseen, parantamiseen tai laajentamiseen	Kyllä	
		tuki investointeihin vapaa-ajan infrastruktuurin julkiseen käyttöön, matkailuneuvontaan ja pienimuotoiseen matkailuinfrastruktuuriin	Kyllä	
		tuki kylien, maaseutumaiseman ja luonnonarvoltaan merkittävien alueiden kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseen, ennallistamiseen ja kohentamiseen liittyviin tutkimuksiin ja investointeihin, niihin liittyvät sosioekonomiset näkökohdat mukaan luettuina, sekä ympäristöalan tiedotustoimenpiteisiin	Kyllä	
		tuki toimintojen siirtämiseen sekä maaseudun taajamissa tai niiden lähellä sijaitsevien rakennusten ja muiden tilojen muutostöihin tarkoitettuihin investointeihin, joilla pyritään parantamaan taajaman elämänlaatua tai sen ympäristönsuojelun tasoa	Kyllä	
		muut	Kyllä	
21 artikla	investoinnit metsäalueiden kehittämiseen ja metsien elinkelpoisuuden parantamiseen	8 tuki metsitykseen / puustoiseen maan perustamiskustannuksiin ja ylläpitämiseen tuki peltometsätalousjärjestelmien perustamiseen ja ylläpitoon tuki metsäpaloista, luonnonkatastrofeista ja muista katastrofeista metsille aiheutuvien vahinkojen ennalta ehkäisemiseen tuki metsäpaloista, luonnonkatastrofeista ja muista katastrofeista metsille aiheutuvien vahinkojen korjaamiseen tuki investointeihin, joilla parannetaan metsäekosysteemien häiriönsietokykyä ja ympäristöarvoa tuki investointeihin metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen, käyttöönottoon ja kaupan pitämiseen	Kyllä Kyllä Kyllä Kyllä Kyllä Kyllä	Lukuun ottamatta ylläpitämistä

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 tai (EU) N:o 1303/2013 mukainen toimenpide		Koodi	Alatoimenpide ohjelmatarkoituksia varten (tarpeen mukaan)	Yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto (kyllä/ei)	Huomautukset
27 artikla	tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustaminen	9	maa- ja metsätalousalojen tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustaminen	Ei	
28 artikla	maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteet	10	korvaukset maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin	Ei	
			tuki maatalouden geenivarojen säilyttämiseen, kehittämiseen ja kestävään käyttöön	Kyllä	
29 artikla	luonnonmukainen maatalous, luomutuotanto	11	korvaukset luonnonmukaisen maatalouden käytäntöihin ja menetelmiin siirtymiseen	Ei	
			korvaukset luonnonmukaisen maatalouden käytäntöjen ja menetelmien ylläpitämiseen	Ei	
30 artikla	Natura 2000 -tuet ja vesipuitedirektiivin mukaiset tuet	12	korvaukset Natura 2000 -maatalousalueista	Ei	
			korvaukset Natura 2000 -metsäalueista	Ei	
			korvaukset vesipiirien hoitosuunnitelmiin kuuluvista maatalousalueista	Ei	
31 artikla	korvaukset alueille, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia tai muita erityisrajoitteita	13	korvaukset vuoristoalueille	Ei	
			korvaukset muille alueille, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia huomattavia rajoitteita	Ei	
			korvaukset muille alueille, joilla on erityisrajoitteita	Ei	
33 artikla	eläinten hyvinvointi	14	korvaukset eläinten hyvinvoinnin edistämiseen	Ei	
34 artikla	metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalvelut ja metsien suojelu	15	korvaukset maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin	Ei	
			tuki metsien geenivarojen säilyttämiseen ja edistämiseen	Kyllä	

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 tai (EU) N:o 1303/2013 mukainen toimenpide		Koodi	Alatoimenpide ohjelmatarkoituksia varten (tarpeen mukaan)	Yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto (kyllä/ei)	Huomautukset
35 artikla	yhteistyö	16	tuki maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden mukaisten toimijaryhmien perustamiseen ja toimintaan	Kyllä	
			tuki pilottihankkeisiin ja tuki uusien tuotteiden, käytäntöjen, menetelmien ja teknikoiden kehittämiseen	Kyllä	
			tuki yhteistyöhön pienten toimijoiden välillä yhteisten työprosessien järjestämisessä sekä tilojen ja resurssien jakamisessa ja maaseutumatkailuun liittyvien matkailupalvelujen kehittämiseen ja saattamiseen markkinoille	Kyllä	
			tuki horisontaaliseen ja vertikaaliseen yhteistyöhön toimitusketjun toimijoiden välillä lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden perustamiseksi ja kehittämiseksi sekä tuki paikallisiin menekinedistämistöimiin lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden kehittämiseksi	Kyllä	
			tuki yhteisiin toimiin ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi sekä tuki ympäristöhankkeita ja nykyisiä ympäristökäytäntöjä koskeviin yhteisiin lähestymistapoihin	Kyllä	
			tuki yhteistyöhön toimitusketjun toimijoiden välillä elintarvike- ja energiantuotannossa ja teollisissa prosesseissa käytettävän biomassan tarjoamiseksi kestäväällä tavalla	Kyllä	
			tuki muihin kuin yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämisstrategioihin	Kyllä	
			tuki metsäsuunnitelmien tai vastaavien välineiden laatimiseen	Kyllä	
			tuki maataloustoiminnan monipuolistamiseen terveydenhuollon, sosiaalisen integroitumisen, yhteisön tukeman maatalouden sekä ympäristöä ja elintarvikkeita koskevan koulutuksen aloilla toteutettaviin toimintoihin	Kyllä	
			muut	Kyllä	

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 tai (EU) N:o 1303/2013 mukainen toimenpide		Koodi	Alatoimenpide ohjelmataroituksia varten (tarpeen mukaan)	Yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto (kyllä/ei)	Huomautukset
36 artikla	riskienhallinta	17	sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksut	Ei	Ei yksinkertaistamista (vain keskinäisten rahastojen perustamisesta aiheutuvat hallintokulut)
			epäsuotuisia sääoloja, eläin- ja kasvitauteja, tuholaisvahinkoja ja ympäristövahinkoja varten perustetut keskinäiset rahastot	Ei	
			tulojen vakauttamisväline	Ei	
40 artikla	Kroatian täydentävien kansallisten suorien tukien rahoitus	18	Kroatian täydentävien kansallisten suorien tukien rahoitus	Ei	
35 artikla	tuki yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen (Leader)	19	valmistelutuki	Kyllä	
			tuki yhteisölähtöisen paikallisen kehittämissuorituksen mukaisten toimien toteuttamiseen	Kyllä	
			paikallisen toimintaryhmän yhteistyön valmistelu ja täytäntöönpano	Kyllä	
			tuki toimintakustannuksiin ja toiminnan edistämiseen	Kyllä	
51–54 artikla	tekninen apu	20	tuki tekniseen apuun (muu kuin kansallinen maaseutuverkosto)	Kyllä	
			tuki kansallisen maaseutuverkoston perustamiseen ja toimintaan	Kyllä	

Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ja EMKR:ää koskevat toimenpiteet

Seuraavassa on luettelo EMKR:n korvaavista toimenpiteistä, joiden ominaisuudet viittaavat samankaltaisuuksiin yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kanssa ja siten mahdolliseen soveltuvuuteen niihin. Tämän luettelon ei ole tarkoitus olla tyhjentävä. Luettelon artikkelit ovat asetuksen (EU) N:o 508/2014 (sellaisena kuin se on muutettuna) artikloja.

Artikla	Korvausjärjestelmä	Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen mahdollinen tyyppi / mahdolliset tyypit
33 artikla ja 34 artiklan 3 kohta	Kalastustoiminnan väliaikainen ja pysyvä lopettaminen	Kertakorvaus/yksikkökustannukset
40 artiklan 1 kohdan h alakohhta	Suojeltujen nisäkkäiden tai lintujen saaliille aiheuttamat vahingot	Yksikkökustannukset
53 artiklan 3 kohta	Vesiviljelyyn siirtyminen (lisäkustannusten/tulonmenetysten korvaaminen)	Yksikkökustannukset
54 artiklan 2 kohta	Vesiviljelyyn Natura 2000:n vuoksi sovellettavat erityiset vaatimukset (lisäkustannusten/tulonmenetysten korvaaminen)	Yksikkökustannukset
55 artikla	Kansanterveys – viljeltyjen nilviäisten keruun väliaikainen keskeyttäminen	Kiinteämääräinen (prosentteina liikevaihdosta 55 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti)
70–72 artikla	Lisäkustannusten korvaaminen syrjäisimmillä alueilla	Määritetään komission hyväksymässä korvaussuunnitelmassa (72 artikla)

EMKR:n korvaustoimenpiteiden lisäksi hallintoviranomaisia kannustetaan käyttämään EMKR:n tiedonkeruutukeen yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja (77 artikla).

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI